

ת.צ. 3465/08/16

**בבית משפט המחוזי בתל אביב
בשבתו כבימ"ש לעניינים מנהליים**

יעקב טוטיאן ת.ז. 22531297
עיי ביכ עו"ד מוטי קראוס (מ.ר. 21692)
אגרס קראוס, עורכי - דין
משד" שאול המלך 8, בית אמות משפט
קומה 4, תל אביב 6473307.
טל: 03-6766602 פקס: 03-6766608

המבקש:

להלן: "התובע"

- נ ג ד -

עיריית חולון
מרח' ויצמן 58 חולון

המשיבה:

להלן: "הנתבעת" או "העירייה"

ייצוגית, כספית, הצהרתית
חשבה בנין גביית ריבית יתר על תשלומי חובה לפי סעיף 5 (ב) לחוק
התובענות ייצוגיות - התשס"ו וכן לפי סעיף 5 (3) לחוק בתי המשפט
לעניינים מנהליים התש"ס - 2000

מהות התביעה:

סעד הצהרתי וסעד כספי ע"ס כ 13.95 ש"ח לתובע

הסעד המבוקש:

סעד הצהרתי וסעד כספי שאיננו ניתן להערכה מדויקת ונקבע על
דרך האומדנה בכ - 13,782,378 ₪ בתוספת הצמדה וריבית כחוק
בהתאם לסעיף 6 לחוק הרשויות המקומיות - ריבית והפרשי הצמדה
על תשלומי חובה תש"ס - 1980

הסעד לכלל חברי

הקבוצה:

בקשה לאישור תובענה כייצוגית

בהתאם לסעיף 5 (ב) (2) לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו – 1986 (להלן: "החוק" או "חוק תובענות ייצוגיות")

המבקש מגיש תביעה להשבת ריבית פיגורים על תשלומי חובה הנגבית ע"י עיריית חולון (להלן: "העירייה" או "עיריית חולון" או "התובעת" או "המשיבה") כשהיא מחושבת באופן לא תקין ובלתי חוקי בשיטת "ריבית דריבית" במקום בשיטת הריבית הרגילה וכן להשבת ריבית פיגורים בגין תשלומי חובה שחושבה עוד לפני תום 30 הימים המותרים בחוק ועל ידי כך יוצרת חיוב בחודש פיגורים נוסף על זה המותר בחקיקה וכל זאת מבלי שיהיה לכל אלה, כל בסיס בחיקוק בכלל ובחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה תש"ס – 1980) (להלן: "חוק הריבית") בפרט. בית המשפט יתבקש בזאת לאשר את התובענה כתובענה ייצוגית.

בית המשפט הנכבד מתבקש במסגרת התובענה, לזמן את המשיבה לדין ולהורות כדלקמן:

- להורות למשיבה להשיב כספים שגבתה ביתר מהתובעים בשיטת "ריבית דריבית" (במקום בשיטת הריבית הרגילה/הפשוטה) בגין תשלומי חובה בתוספת הצמדה וריבית כחוק בהתאם לסעיף 6 לחוק הריבית. ההשבה הנדרשת היא בגין 24 החודשים שקדמו להגשת התביעה ועד (לכל הפחות) מועד אישור התובענה כייצוגית כנהוג בפסיקה (וככל שזו תאושר). כידוע, החקיקה מגבילה את התובע הייצוגי בתביעה כנגד רשות לדרוש השבה מקסימלית עבור 24 החודשים שקדמו להגשת התביעה. בעבר הוגשה על ידי המבקש תובענה ייצוגית מס' ת"צ 17522-09-12 שאחת העילות בה הנה עילה דומה (להלן: "התובענה הקודמת"), כאשר במסגרת בקשת האישור לתובענה זו שהתקבלה ע"י כבי' השופט ד"ר עודד מודריק ביום 06.10.2015, הוכללו בין חברי הקבוצה התובעת מקרים שונים הזכאים להשבה בגין ריבית ששולמה ביתר בשל גביית ריבית בשיטת ריבית דריבית מיום 6.9.10 עד ליום 6.10.2015. נכון לכתיבת שורות אלה לא פורסמה הודעה סופית אשר למקרים הנכללים בין חברי הקבוצה התובעת בתובענה הקודמת, אך ברור שכדי למנוע חפיפה וזהות בין המקרים, המבקש איננו מכליל במסגרת תביעתו הנוכחית את המקרים שכבר נכללו ו/או עתידים להיכלל במסגרת בקשת האישור הקודמת.
- להצהיר¹ כי לשיטת גביית "ריבית דריבית" בשל פיגור בתשלומי חובה, אין בסיס בחקיקה וכי כל החיובים בגין תשלומי החובה הקיימים במחשבי העירייה הנובעים מהפרשים בשל חישוב ריבית פיגורים, בשיטה של ריבית דריבית, דינם להתבטל. כפועל יוצא מכך כמובן להורות למשיבה לשנות את שיטת החישוב במחשביה לשיטת ריבית צמודה רגילה ולעדכן את כל החובות הקיימים כיום במחשביה (והעתידים להגבות ביום מן הימים) בהתאם.
- להורות למשיבה להשיב את הריבית שנגבתה על ידה ללא כל בסיס בחוק הריבית בגין חיוב ריבית פיגורים על תשלומי חובה לפני תום 30 הימים המותרים בחוק הריבית באופן היוצר חיוב

¹ הלכה היא כי בתביעה ייצוגית ניתן לעתור גם לסעד הצהרתי ובמיוחד כשמדובר בסעד ההצהרתי נשענת על התביעה להשבה. ר' בש"א (ת"א) 30858/06 מלדמן נגד איגוד ערים אזור דן (ביוב) ניתן ביום 20.8.09 (פרסום בבנין) שם קבע כב' השופט ד"ר עמירם בנימיני כי כדי להורות על השבה יש קודם להכריע ולהצהיר לעניין אי חקיקת הגבייה. ר' גם קביעת כב' השופט עודד מודריק בסעיף 62 להחלטתו לאשר את התובענה הקודמת, ת"צ 17522-09-12.

בחודש פיגורים נוסף על זה המותר בחוק. גם בעניין זה נדרשת השבה בגין 24 החודשים שקדמו להגשת התביעה ועד (לכל הפחות) מועד אישור התובענה כייצוגית כנהוג בפסיקה (וככל שזו תאושר). כמו כן יבוקש להורות למשיבה להחזיר לתובעים את הכספים שגבתה ביתר בעניין זה בתוספת הצמדה וריבית כחוק בהתאם לסעיף 6 לחוק הריבית.

- להצהיר כי לחיוב בריבית פיגורים על תשלומי חובה בטרם חלפו 30 יום אין כל בסיס בחקיקה וכי כל החיובים בגין תשלומי החובה הקיימים במחשבי העירייה המכילים ריבית שחושבה בעבור חודש נוסף על המותר בחוק ועשויים להגבות בעתיד על ידי המשיבה, דינם להתבטל. כפועל יוצא מכך כמובן להורות למשיבה לעדכן את כל החובות הקיימים כיום במחשביה בהתאם.

כתב התביעה מצ"ב בהמשך לבקשה זו.

פרשת התביעה

1. המבקש הנו מחזיק בנכס המזוהה במערכות האוטומציה של העירייה במספר זיהוי נכס: 12523700100.
2. המשיבה הנה רשות מקומית הגובה מתושביה תשלומי חובה שונים וביניהם מיסי ארנונה כללית בהתאם לצווי ארנונה המתפרסמים על ידה מידי שנה.
3. סעיף 2 לחוק בתי המשפט לעניינים מנהליים התשי"ס - 2000 מגדיר "רשות" כך (ההדגשות לא במקור לכל אורך הבקשה, אלא אם כן ייאמר אחרת, מ.ק.):
 "רשות" - רשות מרשויות המדינה, רשות מקומית, וכן גופים ואגפים אחרים הממלאים תפקידים ציבוריים על פי דין;
4. סעיף 3 לחוק תובענות ייצוגיות מגדיר רשות כהגדרתה בסעיף 2 לחוק בתי המשפט לעניינים מנהליים ולפיכך המשיבה מוגדרת כרשות גם בחוק התובענות הייצוגיות.
5. ביום 28.5.2012 או סמוך לכך התקבלה אצל המבקש דרישת תשלום מטעם המשיבה בעבור ארנונה כללית לחודשים מאי - יוני 2012 וכן תזכורת לתשלום יתרת חובה המעודכנת לתאריך 15.4.12 הכוללת חוב ארנונה בעבור חודשים 3-4/2012. רק אז הסתבר למבקש (המקפיד תמיד לשלם את חובו לעירייה בזמן), כי לא קיבל את דרישת תשלום הארנונה לחודשים מרץ - אפריל 2012 וממילא גם לא שילם אותה.
6. מכיוון שתזכורת זו הכילה בין היתר את מרכיבי החיוב הבאים: "אגרת שמירה", "ארנונה - פיגורים", "מיס - פיגורים", "ביוב פיגורים" העלה הדבר תמיחה אצל המבקש, שכן תשלומי המיס והביוב הופרדו כבר לפני שנים רבות והועברו לתאגיד העירוני "מי השקמה". זאת ועוד, כיצד המבקש מחויב באגרת שמירה בעוד שזו בוטלה כבר בסוף שנת 2010?? משכך פנה המבקש לעירייה בבקשה להבהרת.

7. בהמשך פנה המבקש לעירייה בטלפון ובכתב במספר הזדמנויות אך מכיוון שלא זכה לכל תשובה שילם את יתרת "חובו" תחת מחאה.

8. רק ביום 31.7.12 הואיל מר אילן בוסקילה (מנהל מחלקת הגבייה בעיריית חולון באותו הזמן, להלן: **"בוסקילה"**) להעלות על הכתב את עמדת העירייה ולפיה **תשלומי הריבית בגינם חויב המבקש הנם בעבור חיובים משתי תקופות משנת 2006 ו- 2007.** מר בוסקילה ענה כלאחר יד ובזלזול למבקש כשלטענתו העירייה פועלת כשורה ועל פי חוק הריבית. בהמשך מכתבו הביע מר בוסקילה את תקוותו הלא מכובדת ובצורה המבזה את המבקש כי יחדל מלהטריד אותו בפניות בעניין זה.

9. ביום 5.8.12 פנה המבקש לעיריית חולון בשני מכתבים בהם הסביר כי לדעתו העירייה פועלת שלא כדין ואף הודיע כי בכוונתו להגיש תביעה ייצוגית.

רצ"ב ומסומנים "1" כל חילופי המכתבים בין המבקש לעירייה כאמור לעיל

10. בשל התנהלות קלוקלת ומזלזלת זו מצד המשיבה, נאלץ המבקש שעשה ככל יכולתו לייתר תובענה ייצוגית (באמצעות משלוח שישה מכתבי התראה מטעמו דבר שהוא כשלעצמו חסר תקדים) להגיש את התובענה הקודמת כנגד המשיבה (ת.צ. 12-09-17522). התובענה הקודמת כללה מרכיבים שונים וביניהם את מרכיב הריבית דריבית אותו גובה העירייה בניגוד לחוק. בסופו של יום החליט כב' השופט עודד מודריק ביום 6.10.2015 לאשר את בקשתו של המבקש לאישור תובענתו כייצוגית לעניין גביית הריבית בשיטה של ריבית דריבית. המרכיבים האחרים בתביעה הקודמת נמצאו על ידי ביהמ"ש ככונים, אך לשיטת ביהמ"ש מדובר היה בסכומים נמוכים שלא מצדיקים ניהול תובענה ייצוגית ועל כן לא אושרו במסגרת אותה החלטה (על כך יורחב בהמשך).

רצ"ב ומסומנת "2" החלטת כב' השופט עודד מודריק מיום 6.10.2015 בדבר אישור תובענה כייצוגית

11. בין לבין, במהלך שנת 2014 (תוך כדי ניהול בקשת אישור התובענה הקודמת) התקבלה אצל המבקש דרישת תשלום עבור תשלום ארנונה לחודשים יולי-אוגוסט 2014. רק אז הבחין המבקש כי דרישת תשלום עבור חודשים מאי-יוני לא התקבלה אצלו. בשל כך נאלץ המבקש להגיע בעצמו ביום 6.8.2014 לעיריית חולון שם הופק לו בו במקום שובר תשלום ע"ס 669.90 ₪ עבור חודשים מאי-יוני 2014. ע"פ הרישום בשובר זה נגבתה מהמבקש אגרת גבייה עבור התשלום המאוחר ע"ס 15 ₪. לתימהונו של המבקש לא היה גבול שכן עבור חודשים מרץ-אפריל 2014 שולם על ידו סך של 637.30 ₪ ועבור חודשים יולי-אוגוסט דרישת התשלום הייתה על סך 639.80 ₪ בלבד. ניסיונותיו של המבקש להבין כיצד חושב תשלום של 669.90 ₪ לא צלחו ועל כן פנה אל המשיבה ביום 10.08.2014 בדרישת השבה ובהתראה לפני הגשת תובענה ייצוגית נוספת ככל ולא תחדל מגביית ריבית לא חוקית.

רצ"ב ומסומן "3" מכתבו של המבקש מיום 10.08.2014

12. מכיוון שהמשיבה התעלמה ממכתב ההתראה של המבקש, פנה אליה האחרון שוב ביום 23.11.2014 במכתב התראה נוסף ואחרון טרם הגשת תביעה ייצוגית.

רצ"ב ומסומן "4" מכתבו של המבקש מיום 23.11.2014

13. ביום 7.12.14 הודיעה העירייה באמצעות בא כוחה כי תגיב לדרישת המבקש עד ליום 31.12.2014 ועל כך תגיב המבקש במכתב נוסף מטעמו מיום 23.12.14

רצ"ב ומסומן "5" מכתב ב"כ העירייה מיום 07.12.14

רצ"ב ומסומן "6" מכתב המבקש מיום 23.12.14

14. רק ביום 28.12.14 הגיבה העירייה באמצעות בא כוחה לדרישת המבקש כאשר ממכתבה משתמע כי היא תמשיך לגבות ריבית בשיטת ריבית דריבית. עמדת העירייה הייתה כי ככל ותתקבל בקשת האישור לגבי התובענה הקודמת, ממילא תורחב הקבוצה לכל מי שנגבתה ממנו ריבית לא חוקית עד למועד האישור.

רצ"ב ומסומן "7" מכתב ב"כ עיריית חולון מיום 28.12.14

15. בהמשך, ביום 6.10.2015 אושרה התובענה הייצוגית כנגד המשיבה ע"י כב' השופט ד"ר עודד מודריק שפרש בינתיים מכס השיפוט ועל כן הטפול בתובענה הועבר לכב' השופטת העמיתה יהודית שטופמן שהייתה צריכה להחליט לגבי נוסח פרסום ההודעה בדבר אישור התובענה הקודמת. בשלב זה נתגלעו חילוקי דעות בין הצדדים כשהמבקש סבור היה שיש להכליל בין חברי הקבוצה התובעת את כל מי ששילם ריבית דריבית עד ליום הפרסום עצמו (כלומר מעבר למועד החלטת האישור). עמדת המשיבה הייתה כי הקבוצה התובעת אמורה להכיל את כל מי ששילם עד ליום החלטת האישור (6.10.15) בלבד ולא מעבר לכך. בסופו של יום נתקבלה עמדת המשיבה לעניין זה.

16. בשלב זה פנה המבקש שבינתיים נודע לו כי בכוננת המשיבה להציג "חדילה למראית עין" מגביית ריבית דריבית, אל העירייה בבקשה להבהרת החדילה וכן בדרישה לחדילה מוחלטת ואמיתית טרם הגשת תובענה ייצוגית נוספת. דרישת המבקש בעניין זה נענתה בשלילה ע"י ב"כ העירייה אשר התחמק מההבהרה שנדרשה אך למעשה הודה בשפה רפה ובחצי פה כי החדילה המבוצעת על ידי העירייה איננה חדילה אמיתית ומוחלטת. עולה אפוא כי העירייה החליטה לבצע חדילה למראית עין כדי להטעות את התושבים תוך תקווה "להלבין" את כל הכספים שגבתה ועוד עתידה לגבות שלא כחוק בהנחה שאיש לא יבחין במעשיה.

רצ"ב ומסומן "8" מכתב המבקש אל העירייה מיום 13.06.16

רצ"ב ומסומנת "9" הודעה באתר הבית של המשיבה על "חדילה" מגביית ריבית דריבית

רצ"ב ומסומן "10" מכתב התגובה של ב"כ העירייה מיום 23.06.16

17. ע"פ סעיף 10 (א) לחוק התובענות הייצוגיות תשס"ו-2006, יכללו חברי הקבוצה גם נפגעים שעילתם קמה לאחר הגשת הבקשה לאישור תובענה כייצוגית ועד למועד אישורה לכל הפחות. בנוסף, ע"פ סעיף 10 (ב) רשאי ביהמ"ש להתיר צירוף תובעים שעילתם קמה גם לאחר מועד אישור הבקשה.

18. כך למשל פסקה כב' השופטת נאווה בן אור בת.צ. (מחוזי ירושלים) 17846-10-10, קישון נ. רשות האכיפה והגביה – החוצאה לפועל (פורסם בנבו- 2.4.13) שם קבעה:
- ".....ומכאן, שאם החליטה הרשות שלא לחדול מן הגביה, עלולה היא למצוא עצמה נדרשת לסעד של השבה לכל משך התקופה: **החל מן השנתיים שחלפו קודם למועד הגשת הבקשה לאישור ועד למועד פסק הדין.**"
19. ואולם, נישומים שחויבו בשיטה פסולה זו ע"י המשיבה לאחר מועד אישור התובענה הקודמת ושעילתם נוצרה לאחר מועד אישור הבקשה אינם חלק מהקבוצה נשוא הבקשה הקודמת ואינם זכאים להשבה מכח אישור הבקשה הקודמת ועל אף שמדובר באותה עילה **אין הם חלק מחברי הקבוצה הקודמת.**
20. ניתן היה לוותר על הגשת תובענה זו (או לפחות על החלק העוסק בחיוב ריבית דריבית) אילו הייתה המשיבה חדלה מידיית (ולא למראית העין) מגביית ריבית דריבית, מיד לאחר שאושרה בעבר בקשה לקיום הליך של תובענה ייצוגיות כנגד חמש רשויות מקומיות בעילה זו. לכל המאוחר היה על המשיבה לחדול מגביית ריבית דריבית **מיד** לאחר שאושרה הבקשה לקיום הליך של תובענה ייצוגית **כנגדה** בעקבות הבקשה והתובענה הקודמת שהגיש המבקש.
21. למרבה הצער לא די שהמשיבה לא חדלה מגבייה בפועל של ריבית בשיטת ריבית דריבית, אלא אף הגדילה לעשות והציגה מצג שווא שקרי בפני תושבי העיר חולון כאילו חדלה מלעשות כן וכך פרטמה באתר הבית הרשמי שלה ביום 9.6.2016:
- "הודעה חשובה לציבור בנושא פיגורי תשלומים: מאגף הכנסות נמסר **כי החל מיום 1.1.16**, חיובי פיגורים יחושבו בשיטת ריבית רגילה במקום ריבית דריבית הנהוגה. ככל שיקבע ע"י בית המשפט או ע"י גורם מוסמך אחר כי השיטה הנה ריבית דריבית, תשונה החלטה זו ותיושם מעת הקביעה ואילך. לידיעתכם ותשומת לבכם."
22. מעיון בנוסח ההודעה נוצר הרושם כאילו המשיבה חדלה **מלגבות** ריבית פיגורים שחושבה בשיטת ריבית דריבית אולם מהנוסח המתחכם והמעורפל ומהכרות המבקש את עורמתה של המשיבה התעורר חשדו של המבקש כי העירייה הציגה מצג שווא ובפועל מדובר בחדילה למראית העין. בדיוק מסיבה זו וטרם הגשת תובענה ייצוגית נוספת פנה המבקש בכתב אל המשיבה בבקשת הבהרה (ר' נספח 8). ב"כ המשיבה אומנם לא הודה בפה מלא כי מתבצעת גבייה אסורה בפועל אולם מתגובתו הנסערת (ר' נספח 10) ניתן היה להבין בקלות כי החדילה מתייחסת רק לגבי אופן **חישוב** הריבית מיום 1.1.2016 ולא מחדילה **מגביה** בפועל של ריבית אסורה.
23. כאמור, חדילת המשיבה (ככל ואכן נעשתה) הנה רק עבור **חישוב** של חובות חדשים שנוצרו לאחר 1.1.2016 וטרם נגבו בפועל עד ליום 9.6.16. בפועל המשיבה גובה ותמשיך לגבות ריבית פיגורים שבתוכה מרכיב של ריבית דריבית גם לאחר 1.1.2016 וצפויה לעשות זאת בהמשך לאורך שנים כפי שיפורט בדוגמאות הבאות:

א. חוב שנוצר במהלך חודש מאי 2015 וגבייתו תעשה במהלך חודש מאי 2017, יכיל ריבית פיגורים שחושבה בשיטת ריבית דריבית מחודש מאי 2015 עד דצמבר 2015. ביום שבו ישולם אותו החוב (מאי 2017) תקום עילת ההשבה של אותו חייב.

ב. חוב שנוצר במהלך חודש ינואר 2016 וגבייתו בוצעה בחודש מאי 2016 הכיל ריבית פיגורים שחושבה בשיטת ריבית דריבית ועילת ההשבה של אותו בעל חוב קמה בעת שילומו בחודש מאי 2016 (נדגש כי החלטת העיריה על חישוב ריבית באופן חוקי מ 1.1.2016, אושרה רק ביום 9.6.2016 ולכן כל מי ששילם ריבית פיגורים עד ליום זה עדיין שילם ריבית פיגורים שחושבה לפי ריבית דריבית גם אם החוב נוצר במהלך שנת 2016).

ג. חוב ששולם במהלך 2015 לאחר מועד אישור התובענה הייצוגית ושולם עד 31.12.2015 הכיל ריבית פיגורים שחושבה לפי ריבית דריבית ועילתו של בעל אותו חוב קמה ביום התשלום.

24. עיננו הרואות אפוא כי:

א. לכל הפחות כל החובות בגין תשלומי חובה ששולמו עד 9.6.2016, עדיין חושבו לפי שיטת ריבית דריבית.

ב. כל החובות ששולמו/ישולמו לאחר 9.6.2016 ושנוצרו לפני 1.1.2016 יכילו גם ריבית פיגורים שחושבה (לפחות בחלקה) בשיטת ריבית דריבית.

ג. רק חובות חדשים שנוצרו לאחר 1.1.2016 וגבייתם התבצעה לאחר 9.6.2016 לא יכילו ריבית פיגורים שחושבה בשיטת ריבית דריבית (וגם זאת בהנחה כי המשיבה אכן יישמה בפועל את החלטתה דבר שאיננו מובן מאליו כשמדובר במשיבה ולאור ניסיונו של המבקש עם התנהלות המשיבה עד כה).

25. נראה אפוא כי החדילה שהוצגה על ידי המשיבה הנה חדילה למראית עין בלבד המטעה את הציבור. בפועל גובה העירייה מרכיבי ריבית שחושבו בצורה של ריבית דריבית ועתידה לעשות כן משך שנים רבות.

26. לאור כל האמור לעיל, נראה כי לקבוצת החייבים שפורטה לעיל מגיעה השבה נפרדת מהקבוצה שהוכללה במסגרת התובענה הקודמת ותביעה זו עוסקת בין היתר בקבוצה זו.

המסגרת המשפטית

הערה מנהלית: ריבית הפיגורים בגין תשלומי חובה הופחתה בגין תיקון בחוק שנכנס לתוקפו ביום 2.6.2014 מ 0.75% ל 0.5%. ההשבה הנדרשת בתובענה זו עשויה להכיל ריבית פיגורים שחושבה לפי שני הערכים לעיל ועל כן מטעמי נוחות כדי לא לסרב ולסבך, יהיו כל ההדגמות וההסברים מעתה והלאה לפי העריך ריבית 0.75%
גביית ריבית פיגורים בשיטת ריבית דריבית:

27. המבקש יטען כי חישוב ריבית הפיגורים באופן שבו הוא נעשה על ידי העירייה איננו חוקי בהיותו מבוסס על חישוב של "ריבית דריבית", כפי שיוסבר להלן.

28. חוק הריבית מגדיר "תשלומי פיגורים" בצורה זו:

"תשלומי פיגורים" - ריבית צמודה בשיעור של **0.75% לחודש** או בשיעור אחר כפי שקבעו שר הפנים ושר האוצר ממועד החיוב בתשלום החובה עד יום שילומו, בחוספה או בהפחתה של הפרשי הצמדה.

29. לו גבתה העירייה ריבית צמודה פשוטה היינו מגיעים לריבית שנתית של **9 אחוזים בשנה בלבד** ($12 * 0.75$). בשיטת "ריבית דריבית" לעומת זאת, הריבית מצטברת לקרן מידי חודש ומתקבלת יתרה חדשה המהווה את הבסיס ואת הקרן לחישוב הריבית הבאה.

30. כדי לחשב ריבית דריבית יהיה עלינו להשתמש בנוסחה הבאה ($K=קרן$, $A=אחוז ריבית חודשית$, $M=מספר חודשים$, $S=הסכום המצטבר לאחר M חודשים$):

$$S = K * [(1 + A/100) ^ M]$$

31. אם נחשב את הריבית השנתית המצטברת לאחר שנה לפי נוסחה זו, נקבל 9.38%.

32. כדי להמחיש את הפערים הקיימים בין השיטות, נחשב קרן של 1000 ₪ לפי שיטת ריבית דריבית ונקבל כי אחרי שנה הסכום המצטבר יעמוד על סך 1093.80 ₪.

33. לעומת זאת בשיטה של ריבית פשוטה הסכום המצטבר אחרי שנה היה עומד על סך של 1090 ₪ בלבד.

34. נראה לכאורה כי מדובר בהפרשים קטנים, אולם עבור תקופות ארוכות מדובר בפערים של עשרות אחוזים ואף יותר מכך. למען הנוחות מצורפת הטבלה הבאה הממחישה את ההבדלים בעבור קרן של 1000 ₪ (הסכומים בשקלים חדשים).

מס' שנות פיגור	ריבית פשוטה	ריבית דריבית	הפרש בש"ח	הפרש באחוזים
1	1090	1093.80	3.80	0.38
2	1180	1196.41	16.41	1.64
3	1270	1308.65	38.65	3.86
4	1360	1431.41	71.41	7.14
5	1450	1565.68	115.68	11.56
6	1540	1712.55	172.55	17.25
7	1630	1873.20	243.20	24.32
8	1720	2048.92	328.92	32.89
9	1810	2241.12	431.12	43.11
10	1900	2451.36	551.36	55.13
12	2080	2932.84	852.84	85.28
14	2260	3508.89	1248.89	124.88
16	2440	4198.08	1758.08	175.80

240.26	2402.64	5022.64	2620	18
320.91 (!!!)	3209.15	6009.15	2800	20

35. אם נשאל את השאלה באיזו תקופה "צומח" החוב בצורה גדולה יותר (בשיטת הריבית דריבית), האם בשנה הראשונה או השנה השנייה? נקבל את התשובה החד משמעית כי בשנה השנייה גדל החוב בהפרש ניכר לעומת השנה הראשונה. בעוד שבשנה הראשונה החוב צמח ב 0.38 אחוזים בלבד (לעומת הריבית הפשוטה), בשנה השנייה החוב צמח ב 1.26 אחוזים לעומת הריבית הפשוטה (1.64 פחות 0.38). בשנה השלישית החוב צמח ב 2.22 אחוזים לעומת הריבית הפשוטה (3.86 פחות 1.64), וכך הלאה עם התקדמות השנים.

36. ראוי לציין כי בשיטת החישוב המבוססת על "ריבית דריבית" קיים מרכיב מתמטי הקרוי מרכיב "מעריכי" (אקספוננטי) בעוד שבשיטת הריבית הפשוטה המרכיב הוא ליניארי. מכאן ברור שהפערים בין שתי השיטות ילכו ויגדלו ככל שיעבור זמן רב יותר. ניתן לראות בבירור בטבלה כיצד שינוי שיטת חישוב הריבית משפיע על הסכום המצטבר ובמיוחד ככל שיעבור זמן רב יותר ועד לכדי הפרש של יותר מ 50 אחוזים לאחר 10 שנים.

37. לשון חוק הריבית כפי שיוסבר להלן הנה חד משמעית ואיננה סובלת פרשנות לפיה ניתן לגבות ריבית בשיטת הריבית דריבית. אשר על כן יטען המבקש כי יש לפרש את חוק הריבית באופן שרכיב הריבית יחושב בפשטות כאחוז מסוים מהקרן (כלומר 0.75 אחוז לחודש 1.5 אחוזים לחודשיים וכן הלאה על זו הדרך ביחס ישר) ולא בשיטה המצטברת הקרויה ריבית דריבית בה נוהגת העירייה.

פרשנות החוק:

38. סמכות רשות מקומית לגבות ריבית פיגורים מצויה בסעיף 2א) לחוק הריבית הקובע כך:

"תשלום חובה שלא שולם תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילומו, ישולם בתוספת תשלומי פיגורים"

39. בסעיף 1 לחוק העוסק בהגדרות נקבע כך:

"**תשלום חובה**" – כל תשלום המגיע לרשות מקומית על פי דין, לרבות מכסות תשלום שהטיל איגוד ערים על הרשויות המקומיות שבתחומו ולרבות מסים ומכסות תשלום שהטילה מועצה אזורית על ועד מקומי;

"**תשלומי פיגורים**" – ריבית צמודה בשיעור של 0.75% לחודש, או בשיעור אחר כפי שקבעו שר הפנים ושר האוצר, ממועד החיוב בתשלום החובה עד יום שילומו, בהוספה או בהפחתה של הפרשי הצמדה.

40. החוק מתייר לרשות לגבות ריבית פיגורים כשזו מוגדרת "ריבית צמודה" ולא ריבית דריבית. מפשט לשונו של חוק הריבית עולה כי לכאורה מדובר בריבית המחושבת מדי חודש על הסכום של תשלום החובה כשהוא צמוד, להבדיל מריבית על הקרן בלבד ולהבדיל מריבית המצטברת לסכום תשלום החובה לאחר שנוספו לו חיובי ריבית קודמים. ראוי לחדד כי הנוסח החד משמעי בהגדרת המושג "תשלומי פיגורים" קובע כי ניתן להוסיף (או להפחית) את הפרשי הצמדה בלבד: " בהוספה או בהפחתה של הפרשי הצמדה" ומכאן, הצמדה כן, ריבית לא.

41. זאת ועוד, המונח "ריבית צמודה" מוגדר בסעיף 1 לחוק פסיקת ריבית והצמדה תשכ"א 1961 - "ריבית על הסכום שמדובר בו לאחר שנוספו עליו הפרשי הצמדה" וגם כאן, הפרשי הצמדה כן, **ריבית לא**. המושג ריבית צמודה נדון בין היתר במסגרת דנ"א 1792/00 בהרכב של שבעה שופטים (**מדינת ישראל נ' שדמון - פורסם בנבו**) שקבעו מפורשות כי ריבית צמודה הנה ריבית המחושבת על "**קרן צמודה**" וכך נקבע:

"לפני הדיון לגוף העניין, ברצוני להבהיר את היחס בין המושגים "**ריבית צמודה**", "**ריבית המחושבת על קרן צמודה**" ו"ריבית לא צמודה". כפי שגרס בית המשפט המחוזי, שני המושגים הראשונים מבטאים את אותו הדבר מבחינה כלכלית. לעומתם, ריבית לא צמודה היא ריבית המחושבת על הסכום הנומינלי." ראה ע"א 6663/93 צאיג נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבניה (לא פורסם); ע"א 116/81 עזבון המנוח קנאפו נ' תוסיה כהן, פ"ד לו(4) 580, 590; ד" קציר, פסיקת ריבית, הצמדה ושיערוך (חיפה, תשנ"ו) 186-190. הדבר נלמד מהגדרת המונח "ריבית צמודה" בחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א 1961-, **לפיה "ריבית צמודה" היא "ריבית על הסכום שמדובר בו לאחר שנוספו עליו הפרשי הצמדה"**. ראה גם א' פרוקציה "הצמדה, שיערוך וריבית: עבר, הווה ועתיד" משפטים י"תש"ם) 262, 275.

42. קבלת הפרשנות כי "ריבית צמודה" הנה ריבית דריבית, תסתור את הגדרת המונח "ריבית צמודה" כפי שמופיעה בחוק פסיקת ריבית והצמדה ותסתור את קביעת ביהמ"ש העליון שהכריע כי ריבית צמודה הנה ריבית על **קרן צמודה**. למעשה קבלת הפרשנות כי ריבית צמודה יכולה להיות גם ריבית דריבית תהפוך את המושג "קרן" המופיע בחוק למושג המשתנה מידי חודש בחודשו, בעוד שביהמ"ש העליון הכריע מפורשות כי "קרן" הנה הסכום "הנומינלי" כלומר **הקרן של החוב המקורי**.

43. לא זו אף זו, לא די שהמחוקק הנחה מפורשות לגנות ריבית בצורה של ריבית רגילה, **אלא שהמחוקק אף חוקק סעיף מיוחד בחוק הריבית שנועד אך ורק כדי לאסור גבייה בשיטה של ריבית דריבית**. ובמה דברים אמורים?

44. בסעיף 3 לחוק הריבית חשש המחוקק כי במקרה של תשלום חוב באופן חלקי, תבצע הרשות חישוב מחדש ותגבה עליו ריבית בשיטת ריבית דריבית **ועל כן מצא לנכון לשלול אפשרות זו**. למעשה סעיף 3 לחוק הריבית נחקק רק כדי לאסור אפשרות של גביית ריבית בשיטת ריבית דריבית.

45. ניתן להבין זאת בקלות מלשון סעיף 3 לחוק הריבית (זקיפת תשלומים) הקובע כך:

"סכום ששולם לסילוק חובות שונים שאדם חייב לרשות מקומית, ייזקף תחילה כנגד תשלום החובה שמועד החיוב שלו הוא המוקדם ביותר מבין חובותיו בתוספת תשלומי הפיגורים החלים עליו; לא היה בסכום שניתן כדי סילוקו של תשלום החובה האמור **ותשלומי הפיגורים החלים עליו**, ינוכה מתשלום החובה חלק השווה ליחס שבין הסכום המשולם לבין סכום תשלום החובה

ותשלומי הפיגורים החלים עליו, וכאשר תשלום יתרת תשלום החובה יחושבו עליה תשלומי פיגורים ממועד החיוב המקורי".

46. הכלל השני בסעיף 3 לחוק הריבית עוסק במקרה בו הנישום חייב לרשות סכום מסוים עבור תשלום חובה כלשהו אולם אין ברשותו את מלוא הסכום כדי לשלמו והוא משלם רק חלק מהחוב. המחוקק הסדיר את האופן בו יתבצע התשלום במקרה כזה ואת הדרך המתמטית שלפיה תחושב ריבית הפיגורים על יתרת תשלום החובה.
47. ע"פ סעיף 3, המחוקק חייב את הרשות לגבות את התשלום באופן שחלקו יקוזז מהקרן וחלקו יקוזז מהפיגורים. אילו שיטת החישוב הייתה בשיטת ריבית דריבית, הרי שאין כל משמעות להנחיה זו שכן הקרן הנה קרן המשתנה מידי חודש בחודשו הכוללת בתוכה תשלומי פיגורים ועל כן לא היה צורך להפריד בין הקרן לתשלומי הפיגורים שכן חד המה. למעשה אילו התיר המחוקק גביית ריבית פיגורים בשיטת ריבית דריבית, לא היה כל צורך בסעיף 3 לחוק הריבית.
48. אנו רואים כי המחוקק דאג להפריד בצורה מפורשת בין הקרן לתשלומי הפיגורים כפי שמתבקש במקרה של גביית ריבית רגילה בלבד מה שאיננו נחוץ במקרה של גביית ריבית דריבית שכן הקרן והריבית חד המה.
49. ראוי אולי להדגים עניין עקרוני זה עם מספרים. לצורך העניין נניח כי אדם חייב לרשות חוב ארנונה המורכב מקרן מקורית ע"ס 2000 ₪ שלא שולמה משך שנה וצברה תשלומי פיגורים ע"ס 200 ₪ ובסה"כ 2200 ש"ח (נניח לצורך העיגול והנוחות כי ריבית הפיגורים לאותה שנה הייתה בדיוק 10 אחוזים ולא היו הפרשי הצמדה). נניח עוד כי לאותו אדם יש בדיוק 1100 ₪ אותם הוא מעוניין לשלם. נשאלת השאלה האם אותם 1100 ₪ יזקפו קודם על חשבון הקרן ורק אם תיוותר יתרה, על חשבון תשלומי הפיגורים? או לחילופין, האם על חשבון תשלומי הפיגורים ורק אח"כ על חשבון הקרן? בא המחוקק והכריע בסעיף 3 לחוק הריבית כי אותו תשלום יזקף באופן יחסי גם על הקרן וגם על תשלומי הפיגורים. בדוגמא זו, 1000 ש"ח יזקפו על חשבון הקרן ו 100 ₪ יקוזזו מתשלומי הפיגורים כך שלאחר תשלום 1100 ₪ תוותר לאותו אדם יתרת חוב ע"ס 1100 ₪ המורכבת מקרן ע"ס 1000 ₪ והפרשי ריבית ע"ס 100 ₪. יתרת החוב הכוללת של אותו חייב לאחר ביצוע תשלום חלקי עומדת אפוא על 1100 ₪. נשאלת השאלה, מאיזה מועד תחושב ריבית הפיגורים בעבור חוב זה, האם ממועד החיוב המקורי (מלפני שנה) או ממועד התשלום החלקי (מהיום)?!! בא המחוקק והכריע חד משמעית בסעיף 3 לחוק הריבית, כי על הרשות לחשב את תשלומי הפיגורים על הקרן המקורית (היחסית) מהמועד המקורי של החיוב כלומר מלפני שנה. המחוקק הכריע בעצם כי הקרן תישאר הקרן המקורית ע"ס 1000 ₪ שתצבור תשלומי פיגורים ממועד החיוב המקורי ולא תיווצר קרן חדשה ע"ס 1100 ₪ (הכוללת את הקרן המקורית ואת תשלומי הפיגורים עליה משך שנה) שתצבור תשלומי פיגורים החל ממועד התשלום החלקי, מה שבעצם יגרום לגביית ריבית יתר בצורה של ריבית דריבית.
50. הנחיה זו של סעיף 3 לחוק הריבית הנה פשוטה וברורה ביותר ונדרשת ידיעת מתמטיקה ברמה הבסיסית ביותר כדי להבין את משמעותה. נראה אפוא כי לשון החוק לא מותירה כל מקום לחישוב ריבית פיגורים בשיטת ריבית דריבית וכל הנימוקים שיובאו להלן הם בבחינת למעלה מן הצורך.

51. גם אם נניח כי לשון החוק איננה ברורה דיה (ולא כך הוא כפי שהוכח לעיל) הרי שכלל נקוט הוא מימין ימימה כי בכל מקום בו קיים לכאורה ערפול ואי בהירות לגבי לשון החוק, יש לפרשו בדרך שתביא לפגיעה מצומצמת יותר בקניינו של אדם ולהימנע מפרשנות שתביא לפגיעה גדולה יותר בו.
52. ראו לעניין זה את פסק דינו של כבוד מ"מ הנשיא אגרנט (כתוארו אז) בעניין ע"א 401/64 עיריית תל אביב נגד "האחים ספר" קבלנים בע"מ, פד"י י"ט (1), 175, 180 :
- "סבורני שלפחות קיים ספק בשאלת הפרשנות שנתעוררה כאן, ולכן, יש לקבל את הפירוש שהוא לטובת משלם המיסים."
- וראה גם את דבריו של כבוד השופט שמגר (בתוארו אז) בעניין ע"א 245/77 מדינת ישראל נ' פלדלת פלדום בע"מ, פד"י ל"ב (1), 15, 21 :
- "...כל מקום שבו אין מהות חובתו של האזרח או היקפה חפשיים מספק וכל מקום בו דבקה אי בהירות בהוראות החוק והנוסח מתפרש לכאן או לכאן, מפרשים את הוראות החוק באופן שיש בו כדי להקל על האזרח ולא כדי להוסיף על חובותיו. חזקה עלינו כי אין להטיל חובה אלא על פי מצוותו המפורשת של המחוקק ובהתאם לכללים המהותיים והדיוניים שקבע..."
53. מהאמור לעיל עולה כי גם היה קיים ערפול וחוסר בהירות בלשון החוק היה על העירייה לפרש את החוק לטובת האזרח.
54. המסקנה כי שיטת חישוב הריבית על בסיס "ריבית דריבית" נעשתה שלא כחוק מתחזקת נוכח העובדה, כי מקום בו המחוקק או מחוקק המשנה ביקש לקבוע כי ריבית תחושב בדרך הסוטה מלשונו הברורה של החוק, עשה כן באופן מפורש.
55. כך למשל ניתן למצוא בחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א 1961 בסעיף 7 :
- "ריבית וכן הפרשי הצמדה וריבית שנפסקו לפי חוק זה, יצורפו לקרן אחת לשנה; לעניין זה "קרן" - סכום כסף שפסקה רשות שיפוטית וכן הפרשי הצמדה והריבית לפי חוק זה."
56. לשון החוק פה ברורה ומאפשרת לצרף לקרן גם הפרשי ריבית והצמדה אחת לשנה. מכאן ניתן להסיק כי במקום בו לא צוין במפורש כי הפרשי הריבית יצטרפו לקרן, לא ניתן לצרף לקרן את הריבית שהצטברה אליה במשך הזמן.
57. ואם טרח המחוקק לציין, כי יש לצרף הפרשי הצמדה והריבית לקרן אחת לשנה, בהצמדת ריבית לקרן אחת לחודש לא כל שכן?!

58. ראוי עוד לציין כי התיקון לחוק פסיקת ריבית והצמדה שאיפשר לגבות ריבית בשיטת "ריבית דריבית", נעשה רק ביום 29.3.2001. סביר יהיה להניח כי לו רצה המחוקק לשנות במקביל גם את שיעור הריבית על תשלומי חובה ברשויות המקומיות, היה מתקן בהתאם את חוק הרשויות המקומיות – ריבית, המכונה כאן חוק הריבית.
59. ראו גם בתקנות רשות הדואר (ריבית פיגורים והפרשי הצמדה), תשנ"ב 1992, שם נקבע בסעיף 2:
- "על החוב יתווספו - אם חלפו עד שניים- עשר חדשים מן המועד לתשלום החוב עד מועד פרעונו בפועל - הפרשי הצמדה וריבית צמודה בשיעור של 4% לשנה על סכום החוב או ריבית פיגורים **בחישוב של ריבית דריבית**, יחסית למספר הימים שבפיגור, לפי הגבוה שביניהם; (2) אם חלפו למעלה משנים-עשר חדשים מן המועד האמור - הפרשי הצמדה וריבית צמודה בשיעור של 6% לשנה על סכום החוב או ריבית פיגורים בחישוב של **ריבית דריבית**, יחסית למספר הימים שבפיגור, לפי הגבוה שביניהם.
60. וראו עוד תקנות למימון מבצע שלום הגליל (שיעור ניכוי ריבית) תשנ"ג 1993, אשר קובעות במפורש בסעיף 1 כי:
- "שיעור הריבית דריבית לפי ס' 19 (א) לחוק יהיה..."
61. וכן חוק הלוואות חוץ בנקאיות תשנ"ג – 1993 העוסק בחובת הגילוי ועוד כהנה וכהנה דוגמאות אשר מפאת קוצר היריעה לא יפורטו כאן.
62. מכל הדוגמאות לעיל עולה בפירוש מסקנה חד משמעית: כשרצה המחוקק לאפשר גביית ריבית בשיטת "ריבית דריבית", טרח לציין זאת בצורה מפורשת בחקיקה. בחוק הריבית אין כל אזכור ולו ברמז לאפשרות זאת ולכן המסקנה הנה חד משמעית כי גביית ריבית בחוק הריבית תעשה בצורה פשוטה ולא בצורה של "ריבית דריבית".
63. כאן המקום לציין כי לעירייה אין כל סמכות לצוות על תשלום חובה, בלא חקיקה מפורשת המתירה לה לעשות כן. סעיף 1(א) לחוק יסוד משק המדינה קובע כי:
- "מסים, מילואות חובה ותשלומי חובה אחרים לא יוטלו, ושיעוריהם לא ישונו, **אלא בחוק או על פי**; הוא הדין לגבי אגרות."
64. גם רשות ציבורית, כמו עיריית חולון, הנה גוף המחויב לפעול ע"פ החוק ובמסגרת הסמכויות שהוענקו לו בחקיקה. מכאן ברי כי אם רשות ציבורית נקטה בהליך גבייה שאין לו כל עיגון בחוק, הרי שחרגה מסמכותה ופעולותיה בטלות ומבוטלות.
65. ובמקרה דנא, קביעת שיעורו של תשלום חובה צריכה להיעשות רק במסגרת החוק ואו על פי ועל כן שינוי שיעור תשלום החובה ע"י העירייה, איננו על פי דין ועל כן צריך להתבטל.

66. גם עקרון חוקיות המנהל קובע כי לא די בכך שפעולת הרשות אינה אסורה, אלא היא אמורה להיות מותרת בצורה מפורשת בחוק.²
67. ולסיום ראוי עוד לציין כי במסגרת תביעות ייצוגיות דומות שהוגשו כנגד עשרות רבות של רשויות הודיעו כמעט כולן על חדילה מדיית מגביית ריבית פיגורים בשיטת ריבית דריבית. ידוע עוד כי חלק מהרשויות מעולם לא גבו ריבית בשיטת ריבית דריבית כמו למשל עיריית ירושלים. בין הרשויות שחזלו ניתן למצוא את עיריית ת"א, מודיעין, ר"ג, אשדוד, קריית גת, בת ים, הרצלייה, אילת, רמלה, פרדס חנה, קריית שמונה, טמרה, שפרעם, ראש העין, גבעת שמואל, רהט, קלנסווה, מעלות תרשיחא, ניסר אל זרקא, אום אל פאחם, ועוד עשרות מועצות מקומיות. למיטב ידיעת המבקש, רק חמש רשויות מקומיות (פרט למשיבה) שעניין נדון במאוחד, בחרו שלא להודיע על חדילה ובקשת אישור כנגדן התקבלה ע"י כב' השופטת מיכל נדב, במסגרת ת.צ. 11-07-52342, ת.צ. 11-08-18004, ואח', גלבוע נ. עיריית נתניה, בית אגמי חב' לשיווק נ. עיריית ראשלי"צ ואח' (פורסם בנבו – 27.3.13) (להלן: "עניין בית אגמי אח'"). ראוי לציין כי אף "ממועדון החמש", קיימת רשות מקומית אחת (עיריית נתניה) שבחרה להודיע על חדילה אך איחרה את המועד ולפיכך שורבבה לעניין בית אגמי בעל כורחה. כמו כן, גם עיריית פ"ת הנמצאת אף היא באותו הליך מאוחד מודה כי קיימת אפשרות סבירה לפרשנות המבקש לחוק הריבית ולאחרונה עוד נודע כי גם יתר הרשויות הסרבניות נמצאות בהליכי פשרה כאלה ואחרים. נראה אפוא כי המשיבה הנה הרשות הסרבנית היחידה המנהלת מלחמת חורמה במטרה לאפשר לה לגבות ריבית בשיטת ריבית דריבית.
68. חדילתן של מרבית הרשויות המקומיות מגביית ריבית דריבית מהווה למעשה הודאת בעל דין בדבר אי חוקיות הגבייה שנעשתה.
69. זאת ועוד, אף הודעת המשיבה עצמה על חדילה (הגם שמדובר במצג שווא), מהווה למעשה הודאת בעל דין מפורשת לכך שהגבייה שנעשתה על ידה עד היום הייתה לא חוקית.
70. למרות האמור לעיל הרי שעיריית חולון לא חשבה מיוזמתה לפעול לביטול הגבייה בשיטה זו ולמרות פניות ואף אינספור התראות מפורשות מצד המבקש על הגשת תביעה ייצוגית, לא חדלה המשיבה מהתנהלותה דבר שאילץ את הגשת הבקשה הנוכחית בהמשך לבקשה והתובענה הקודמת שהגיש המבקש כנגד המשיבה. לפיכך יתבקש בית המשפט הנכבד להתייחס בכלל שיקוליו ובבואו לפסוק הוצאות (ככל ותביעת המבקש תתקבל), גם להתנהלות נפשעת זו של המשיבה. ראוי לחדד ולהדגיש כי התנהלות המשיבה חמורה במיוחד לאור העובדה כי המדובר ברשות הנהנית מפריבילגיות לפי חוק התובענות הייצוגיות שלא קיימות לגוף פרטי, לרבות: אפשרות הודעה על חדילה והתיישנות מקוצרת על חשבה (24 חודשים בלבד). במצב עניינים זה כשהרשות מנצלת בצורה צינית את הפריבילגיה העומדת לרשותה ולא מודיעה על חדילה מיוזמתה, טרם תוגש נגדה תביעה, יתבקש בית המשפט לראות בחומרה התנהלות זו. ויובהר, להתנהלות צינית זו של העירייה יש משמעות כלכלית ברורה. בכל מקרה, אם המשיבה תודיע על חדילה רק לאחר הגשת תביעה נגדה, תרוויח זו את גביית היתר בימים שלפני הגשת התביעה מבלי שתהיה לכך כל סנקציה עונשית.
71. מצב עניינים זה ובמיוחד כשמדובר ברשות שלטונית, לא יעלה על הדעת ובית המשפט הנכבד יתבקש להביע דעתו בעניין זה כדי לגרום בכך לרשויות מקומיות אחרות להודיע על חדילת גבייה מיוזמתן.

² ראו בג"ץ 36/51 מדיים חת ב' מרעצת עיריית חיפה, פד"י ה' (10) 1553.

חובת בריבית פיגורים לפני המועד שנקבע לתשלום – הוספת ריבית עבור חודש נוסף:

72. חמדתותה של המשיבה איננה יודעת גבולות. לא די שהמשיבה הנה כיום הרשות הסרבנית הכמעט יחידה שמתעקשת לגבות ריבית פיגורים בשיטת ריבית דריבית, אלא שהיא מוסיפה חטא על פשע וגובה ריבית יתר על זו המותרת לה כשהיא מחייבת את נישומיה בריבית פיגורים עבור חודש נוסף על זה המותר לה בחוק בכך שהיא מחשבת את ריבית הפיגורים עוד לפני המועד שנקבע לשילום. על ידי כך מרוויחה המשיבה ריבית פיגורים בעבור חודש נוסף יותר מהמותר לה ע"פ חוק.

73. סעיף 2 לחוק הריבית מסדיר את מועדי השתת ריבית הפיגורים בעבור תשלומי חובה:

תשלומי פיגורים

2. (א) תשלום חובה שלא שולם **תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילום**, ישולם בתוספת תשלומי פיגורים.
(ב) נקבע בחיקוק שתשלום החובה ישולם בתוך תקופה קצובה והוא לא שולם תוך 30 ימים מהיום שבו נסתיימה אותה תקופה, ייחשב היום הראשון של התקופה כמועד החיוב בתשלום החובה האמור לצורך הוספת תשלומי פיגורים עליו.

74. לשון החוק ברורה וקובעת כי גביית ריבית פיגורים תבצע רק במקרה של איחור בתשלום של **יותר מ 30 ימים** מהמועד שנקבע לשילום וכי החישוב במקרה זה יעשה **מהמועד שנקבע לשילום**. מהו אפוא המועד שנקבע לשילום?

75. המועד שנקבע לשילום משתנה כמובן עבור סוגי תשלומי החובה השונים. כך למשל בעבור תשלום הארנונה הכללית, הוסדרו מועדים אלו בצו הארנונה. צו הארנונה של הרשויות המקומיות מסדיר מדי שנה את שיעורי תשלום הארנונה, חישוב הארנונה, סיווגים ועוד ועוד. בין היתר מסדיר צו הארנונה את מועדי התשלום לעירייה למי שבחר שלא לשלם את מס הארנונה בתשלום אחד מראש. עיריית חולון בדומה לרשויות רבות אחרות, נוהגת לחלק את תשלומי הארנונה לשש תקופות שמועדן לרוב ביום ה - 14 לחודשים האי זוגיים. להלן טבלה של מועדי תשלום הארנונה כפי שפורסמו בצווי הארנונה של עיריית חולון בשנים האחרונות (עבור שנת 2017 מדובר בצו ארנונה שאושר ממש בימים אלה):

תקופה 1	תקופה 2	תקופה 3	תקופה 4	תקופה 5	תקופה 6	
13.1.2012	14.3.2012	14.05.2012	14.07.2012	14.09.2012	14.11.2012	2012
14.1.2013	14.3.2013	14.05.2013	14.07.2013	13.09.2013	14.11.2013	2013
14.1.2014	14.3.2014	14.05.2014	14.07.2014	13.09.2014	14.11.2014	2014
14.1.2015	13.3.2015	14.05.2015	14.07.2015	14.09.2015	13.11.2015	2015
14.1.2016	13.3.2016	14.05.2016	14.07.2016	14.09.2016	13.11.2016	2016
13.1.2017	14.3.2017	14.05.2017	14.07.2017	14.09.2017	14.11.2017	2017

ר"צ"ב ומסומנים "11" העמודים הלונטיים מתוך צווי הארנונה לשנים 2012-2017

76. ע"פ חוק הריבית, אין רשאית העירייה לגבות ריבית פיגורים בעבור פיגור הקטן מ 30 ימים ולנישומים נתנו 30 ימי חסד (להלן: "ימי החסד") כדי להסדיר את חובותיהם. תובנה זו הגיונית ומתיישבת עם השכל הישר,

שכן הודעות החיוב מגיעות אל הנישומים לעיתים באיחור ובכל מקרה מן ההיגיון לאפשר לנישומים מספר ימים כדי להתארגן. למרות כל האמור לעיל, מסתבר שדיבורים לחוד ומעשים לחד. עיריית חולון אינה מעניקה את 30 ימי החסד שנקבעו בחוק הריבית וגובה ריבית פיגורים גם למי שמשלם תשלומי חובה בתקופת 30 ימי החסד. למעשה מדובר בתוספת של חודש חיוב נוסף.

77. לפי שיטת עיריית חולון עשויים להיווצר מקרים רבים בהם יחויב נישום בחודש נוסף כמו למשל המקרים הבאים:

א. אדם ששילם את חובו תוך פחות מ 30 ימים מהמועד שנקבע לשילום עשוי לשלם ריבית פיגורים עבור חודש אחד למרות שלא היה אמור לשלם ריבית פיגורים כלל.

ב. אדם ששילם את חובו תוך פחות מ 60 ימים (אך יותר מ 30 ימים) מהמועד שנקבע לשילום עשוי לשלם ריבית פיגורים בעבור חודשיים למרות שהיה אמור לשלם ריבית רק בעבור חודש אחד.

ג. אדם ששילם את חובו תוך פחות מ 90 ימים (אך יותר מ 30 ימים) מהמועד שנקבע לשילום עשוי לשלם ריבית פיגורים בעבור שלושה חודשיים למרות שהיה אמור לשלם ריבית רק בעבור חודשיים וכן הלאה על על זו הדרך.

78. כפי שפורט כאמור לעיל בעניין ריבית דריבית, שובר תשלום ארנונה עבור החודשים מאי-יוני 2014 לא נשלח אל המבקש והוא נאלץ לשלמו באיחור בתאריך 6.8.2014 (לאחר קבלת שובר תשלום עבור יולי אוגוסט 2014). צו הארנונה קובע כי התשלום עבור חודשים מאי-יוני 2014 הנו ב 14.5.2014 ועל כן המבקש היה אמור להיות מחויב בריבית פיגורים של חודשיים בלבד (שני חודשים שלמים מ 14.5.14 עד 13.7.13).

79. הקרן המקורית עבור חודשים מאי-יוני 2014 הייתה ע"ס 637.30 ₪. בפועל שלם המבקש סך 656.80 ₪ המורכבים מהקרן בתוספת ריבית ע"ס 14.43 ₪ ובתוספת הצמדה ע"ס 5.08 ₪ (ובנוסף שולמה אגרת גבייה ע"ס 15 ₪ שכרגע איננה מעניינה של תביעה זו).

רצ"ב ומסומן "12" שובר משולם מטעם המבקש עבור תקופה מאי יוני 2014
רצ"ב ומסומן "13" תדפיס תנועות של המבקש לשנת 2014 כמי שהופק ממחשבי המשיבה

80. מחישוב פשוט עולה כי המשיבה הייתה אמורה לגבות מהמבקש ריבית ע"ס 6.37 ₪ (אחוז מהקרן לפי 0.5 אחוז לחודש בריבית פשוטה למשך שני חודשים) או לכל היותר 6.49 ₪ אילו גבתה ריבית פיגורים ע"ס 0.5% בשיטת ריבית דריבית.

81. אלא שהמשיבה בחרה לעשות דין לעצמה ולגבות ריבית בסך 14.43 ₪ כמעט פי 2.5 מהמותר לה ע"פ חוק.

82. ערב הגשת תובענה זו, ישב המבקש על המדוכה זמן רב בניסיון להבין כיצד חושבה ריבית זו והגיע למסקנה כי המשיבה גבתה ממנו בעבור תקופת מאי-יוני 2014 ריבית פיגורים בשיעור של שלושה חודשי פיגור במקום בעבור שני חודשי פיגור. בעבור תקופת יולי-אוגוסט 2014 ששולמה ע"י המבקש במועדה נגבתה

ריבית נוספת של חודש אחד מלא למרות שהמבקש לא איחר את התשלום לתקופה זו ולכן לא היה אמור להיות מחויב כלל (המבקש שילם עבור תקופה זו כבר ביום 3.8.2014 כאשר למשיבה הייתה סמכות לחייבו בריבית פיגורים רק אם היה משלם לאחר 14.08.14). חישוב מדויק שביצע המבקש הוביל בדיוק לסכום שבו חויב על ידי המשיבה ולכן הסיק המבקש כי המשיבה החלה לחשב את ריבית הפיגורים עוד מלפני המועד שנקבע בצו הארנונה.

טבלה חישוב ריבית מטעם המבקש בניסיון להבין את חישובי המשיבה			
תקופה	קדן	הודשי חיוב	סה"כ ריבית
05-06/2014	637.30	3	11.22 ש"ח
07-08/2014	639.80	1	3.2 ש"ח
		סה"כ	14.42 ש"ח

הערה: ב 2.6.2014 שונה תעריף הריבית החדשית ע"פ צו של שר הפנים אשר על כן חישוב החיוב בריבית לגבי תקופת 05-06/2014 נעשה לגבי החודש הראשון לפי ריבית 0.75% ובהמשך חושבו שני חודשים לפי ריבית של 0.5% החישובים נעשו בשיטת ריבית דריבית. לגבי תקופת 07-08-2014 חושבה ריבית של 0.5% לחודש אחד.

83. חששו של המבקש התעצם לאחר שגם שנתיים לאחר מכן במהלך תשלום הארנונה באתר האינטרנט של המשיבה, עבור התקופה 7-8/2016 אולץ הוא לשלם ריבית עבור תשלום "מאוחר" של הארנונה עבור התקופה 5-6/2016 למרות שלא פיגר באותו התשלום כלל **ולמעשה לא היה אמור לשלם ריבית כלל.**

84. יודגש כי המועד לתשלום תקופה 5-6/2016 כפי שפורסם בצו הארנונה הנו 14.05.2016. ע"פ חוק הריבית אסור לרשות לחייב בריבית פיגורים בגין פיגור של 30 יום ומטה (עד 13.06.2016 כולל). המבקש שילם עבור תקופה 5-6/2016 ביום 10.06.2016 **ומכאן שלא היה אמור להיות מחויב כלל** בעוד שפועל שילם ריבית ע"ס 3.27 ₪ והצמדה ע"ס 2.65 ₪ (ובסה"כ שילם סך של 5.92 ₪ שלא היה אמור לשלם כלל).

רצ"ב ומסומן "14" פירוט חשבון ארנונה של המבקש לשנת 2016 לאחר תשלום עבור תקופה 7-8/2016

85. כאן בדיוק המקום לציין כי גם בתובענה הקודמת שהוגשה על ידי המבקש דרש הוא לאשר הליך ייצוגי בגין חישוב ריבית פיגורים שחושבה מהמועד שקדם ליום שנקבע לתשלום, למרות שהמבקש שילם את התשלום הדו חודשי לאותה תקופה בטרם חלפו 30 יום מהמועד שנקבע לשילומה! בקשתו בעניין זה לא אושרה מכיוון שהמשיבה הצהירה כי חדלה כבר בשנת 2008 מנוהג פסול זה³. המבקש פקפק באמיתות טענת המשיבה בדבר חדילה מהשיטה ואף הציג ראיות רבות לעניין זה הסותרות את עמדת המשיבה, אולם כבי השופט ד"ר עודד מודריק התרשם כי המשיבה אכן חדלה בשנת 2008 מלחשב ריבית פיגורים טרם המועד שנקבע לשילום. לגבי חובות שנגבו לאחר החדילה, התרשם כבי השופט מודריק כי המדובר בסך נמוך שאיננו מצדיק הליך ייצוגי שכן מדובר בהיקף חובות מצומצם שמקורו משנת 2008 ומטה ועל כן לא אישר הליך תובענה ייצוגית כנגד המשיבה בעניין זה.

³ המשיבה הצהירה בתובענה הקודמת כי חדלה רק מלחשב את הריבית לפני המועד שנקבע לשילום, אך בטענה המשיבה לגבי חובות ישנים גם לאחר שנים, בדיוק כפי שאירע עם המבקש שם.

86. במקרא דנא, מדובר בחודש פיגורים נוסף שנגבה במהלך שנת 2014 ומהלך שנת 2016 ועל כן ניתן להסיק כי המדובר בגבייה אסורה בטווח הזמן החופף לתקופת ההשבה הנדרשת מה שמעלה את סך ההשבה באופן דרמטי.
87. **מיום מסתבר כי המבקש צדק וכי המשיבה לא חדלה מגביית ריבית טרם המועד המותר לה בחוק או לכל הפחות "חידשה" שוב את הגבייה האסורה.** הנה לפנינו רשות המתנהלת כפי רצונה, עושה דין לעצמה בניגוד לחוק וזאת למרות שבעבר כבר הוגשה נגדה תביעה ייצוגית באותו ענין ואיננה חוששת "לצפצף" על החוק בתקווה כי איש לא יבחין בכך.
88. מובן לגמרי שלגבייה פסולה זו אין כל בסיס בחוק. המבקש פנה בעבר במכתבו מיום 10.08.14 (נספח 3) אל העירייה בדרישת השבה, התראה והבהרה טרם תביעה ייצוגית, אולם לא נענה וממילא גביית היתר לא הושבה לו עד לרגע כתיבת שורות אלה.
89. למותר לציין כי למשיבה אין כל סמכות לשנות את מועד החיוב המותר בריבית פיגורים כפי שנקבע בחקיקה על דעת עצמה תוך עשיית דין לעצמה ותוך עושק התושבים בצורה בלתי מתקבלת על הדעת. אשר על כן יבוקש להורות למשיבה להשיב את כל תשלומי הריבית שנגבו על ידה באמצעות חיוב ריבית פיגורים עוד לפני המועד שנקבע לתשלום באופן היוצר חיוב בריבית פיגורים בעבור חודש נוסף. השבה זו תתבקש עבור תקופת 24 החודשים שקדמו להגשת התובענה ועד למועד אישורה (וככל ותאושר) וזאת בתוספת הצמדה וריבית כחוק בהתאם לסעיף 6 לחוק הריבית.
90. **למען הזהירות בלבד ובנוסף /או לחילופין** יטען המבקש כדלקמן. ריבית הפיגורים שונתה ע"פ צו של שר הפנים לשעבר גדעון סער מיום 28.05.2016 לשיעור של 0.5% במקום 0.75% כפי שהיה זמן רב. צו זה נכנס לתוקפו ביום 02.06.2014 לאחר שפורסם בילקוט הפרסומים ביום זה וכפי שמורה הצו.
- ר"צ"ב ומסומן "15" צו שר הפנים מיום 28.05.2014**
ר"צ"ב ומסומן "16" העמוד הרלוונטי מתוך הפרסום בילקוט הפרסומים מיום 2.6.14
91. המבקש ביצע לעיל חישוב המוכיח כי המשיבה גבתה ריבית פיגורים עוד בטרם חלף המועד שבו החוק מאפשר לה לגבות ריבית זו ולא המתניה תמיד 30 ימים לפני שהחלה לחייב בריבית פיגורים. המבקש הגיע למסקנתו זו ע"פ חישוב שביצע, ע"פ השכל הישר וההיגיון ותוך יציאה מנקודת הנחה כי המשיבה אכן שינתה את שיעור הריבית מ 0.75% ל 0.5% ביום 02.06.2016 או סמוך לכך. ע"פ חישובי המבקש קיימת עוד אפשרות לפיה המשיבה חייבה אותו עבור תקופת 05-06/2014 בריבית דריבית למשך שלושה חודשים בשיעור של 0.75% במקום לחייבו בריבית פשוטה לחודשיים בשיעור 0.5% ואילו בעבור תקופת 07-08/2014 לא חייבה אותו כלל. יובהר כי גם חישוב זה מתאים לגובה הריבית בו חויב המבקש. למרבה הצער נתונים אלה לא מצויים בידי המבקש שניסיונותיו לפנות אל המשיבה בדרישות להבהרה/חדילה/השבה וכד' זכות להתעלמות והתחמקות במקרה הטוב או ליחס מזלזל (בלשון המעטה) במקרה הפחות טוב. לאור האמור ומכיוון שכך או כך חרגה המשיבה מסמכותה וגבתה ריבית פיגורים יתרה בניגוד לחוק, יבוקש כי ביהמ"ש הנכבד (לאחר חקירה ודרישה) וככל שימצא כי אכן נגבתה ריבית בשיעור 0.75%, יגדיר בנוסף לחברי

הקבוצה שהוגדרה לעיל קבוצה או תת קבוצה נוספת הכוללת בתוכה את כל מי שחויב בריבית בשיעור של 0.75% במקום 0.5% בתקופה הרלוונטית לתובענה זו ועד אישור תובענה זו (וככל ותאושר).

חישוב סכום התביעה

92. המבקש הגיש מטעמי יעילות דינונית (ובניגוד לאינטרס האישי שלו) תובענה ייצוגית עם יעילות שונות הכוללת בתוכה מספר קבוצות כשלכל אחת מהן מאפיינים שונים והקשורות לתקופות זמן שונות וחלק מהתובעים הפוטנציאליים הנם תובעים שקיימת להם עילה בכל אחת מן הקבוצות. ראוי להזכיר בעניין זה כי העיר חולון הנה העיר השנייה בגודלה במחוז תל אביב בישראל. חולון ממקמת מדרום-מזרח לתל אביב, מצפון לראשון לציון, ממזרח לבת ים וממערב לכביש 4. שטח השיפוט שלה הוא 19,200 דונם ואוכלוסייתה מונה למעלה מ-200,000 תושבים. העיר חולון הנה העיר התשיעית בגודלה בישראל מבחינת מספר תושביה כאשר מקדימות אותה הערים: ירושלים, ת"א, חיפה, ראשלי"צ, אשדוד, פ"ת, נתניה ובי"ש. במצב עניינים זה של אוכלוסייה גדולה קשה מאוד להעריך את ההשבה גם אם מדובר באומדן.

93. עוד יודגש כי חלק מהחובות נשוא תובענה זו, נוצרו מחיובים שמקורם לפני מאי 2014 שאז הייתה הריבית 0.75 אחוזים ובהמשך ירדה ל 0.5 אחוזים עניין המסרביל את חישוב האומדן כמו גם חוסר האינפורמציה לגבי פיגורים בתשלומי חובה שאינם תשלומי ארנונה. מרבית המידע בעניין זה נמצא במחשבי המשיבה וכדי להציג אומדן מבוסס יהיה צורך להורות לה לחשוף נתונים רבים.

94. כך למשל כדי להעריך בצורה מדויקת פחות או יותר, את סכומי ההשבה יצטרך המבקש לדרוש בין היתר את חשיפת הנתונים הבאים:

- א. איזה חלק מהחובות נוצרו לפני מאי 2014 (ריבית 0.75%) ואיזה חלק אחרי מאי 2014 (ריבית של 0.5%).
- ב. מהו סך חובות הפיגורים עבור תשלומי חובה שאינם תשלומי ארנונה ומתי נוצרו חובות אלה.
- ג. מהי הקרן שיצרה את אותן החובות ומתי היא נוצרה.
- ד. מהו שיעור הגבייה בתשלומי חובה שאינם תשלומי ארנונה.
- ה. מהו שיעור הגבייה עבור תשלומי הפיגורים בלבד לפי תתך שנתי.
- ו. ככל ועודכן שיעור הריבית בהתאם לצו הארנונה לשיעור של 0.5 אחוז, מתי בדיוק בוצע העדכון (וזאת גם מנקודת הנחה שקיימים עדיין חובות שחושבו באופן לא תקין, לא תוקנו וטרם נגבו).
- ז. וכו' וכו'.

95. למרבה הצער, כל הנתונים האמורים לעיל, נמצאים בצורה בלעדית ברשות המשיבה והמחוקק שהיה ער לאפשרות זו אפשר לתובעים הייצוגיים לנמק את הסיבות לקושי בהערכת שווי התביעה (כאמור בסעיף 2(א)(7) לתקנות התובענות הייצוגיות).

96. למרות זאת ינסה המבקש להגיש אומדן זהיר לעניין גביית ריבית פיגורים בעבור החלק בתביעתו העוסק בגביית חודש פיגורים נוסף ע"פ השערות והנחות שונות.
97. הדו"ח השנתי של עיריית חולון לשנת 2015 טרם פורסם והמבקש מתבסס בחישוביו על הדו"ח הכספי של עיריית חולון לשנת 2014. ע"פ האמור בעמוד 28 לדו"ח הכספי של עיריית חולון לשנת 2014, גבתה המשיבה ריבית פיגורים בגין תשלומי חובה לאורך שנה זו בסך של 111,030,000 ₪ (מעל 111 מליון ₪).
- רצ"ב ומסומן "17" עמוד 28 בדו"ח הכספי של עיריית חולון לשנת 2014**
98. לצורך האומדן, המבקש מניח ומשער כי כ-30,000,000 מהסך הנ"ל נגבה בעבור תשלומי חובה שזמן גבייתם ארך פחות משנה (ויותר 75 האחוזים בעבור זמן גביה של מעל שנה). נניח עוד כי רק בעבור מחצית מהסך הנ"ל נגבתה ריבית פיגורים של חודש נוסף, כלומר רק הסך של 15,000,000 ₪ מכיל ריבית פיגורים הכוללת חודש נוסף מעל המותר.
99. ברור לגמרי כי זמן הגביה הממוצע של תשלומי חובה שנגבו באיחור של פחות משנה הנו חצי שנה דהיינו שישה חודשים (ושעליהם שולמה ריבית פיגורים של שבעה חודשים).
100. אילו עסקנו בריבית רגילה די היה לחלק את הסך הנ"ל (15,000,000 ₪) ב-7 והסכום המתקבל היה מהווה את סך ההשבה הנדרשת בעבור חודש נוסף (2,142,857 ₪). אולם מכיוון שתשלומי הפיגורים חושבו בצורה של ריבית דריבית, מגיע סך ההשבה ל-2,191,189 ₪ לפי חישוב ריבית דריבית של 0.75% לחודש (או סך השבה של 2,175,053 ₪ אילו חשבנו לפי ריבית דריבית של 0.5% לחודש).
101. כאמור האומדן שחושב לעיל מגלם השבה לפרק זמן של שנה, רק עבור גביה יתרה של חודש אחד נוסף בעבור תשלומי פיגורים שגבייתם ארכה פחות משנה. המבקש מעריך כי ההשבה בעניין זה עבור חובות שגבייתם ארכה יותר משנה הנו כ-2,200,000 ₪ נוספים לכל שנה כלומר סה"כ השבה של 4,391,189 ₪ עבור שנה אחת והשבה של 8,782,378 ₪ בעבור השנתיים שקדמו להגשת התביעה (בהנחה כי הדו"ח לשנת 2015 יהיה זהה פחות או יותר לדו"ח של שנת 2014) ובצירוף ריבית והצמדה כאמור בסעיף 6 לחוק הריבית.
102. יודגש כי האומדן כפי שהובא לעיל משקף השבה בעבור החלק בתביעת המבקש העוסק בגביית חודש נוסף בלבד ואינו מרכיב בשום אופן השבה עבור גביית ריבית שוטפת בשיטת ריבית דריבית.
103. כפי שהוסבר לעיל, לעניין חישוב השבה בעבור גביית ריבית דריבית במקום בשיטת הריבית הרגילה, מצריך הדבר קבלת נתונים מהמשיבה ועל כן בשלב זה מעריך המבקש את ההשבה בעבור גביית ריבית דריבית בסך של כ-5,000,000 ₪ לשנתיים שקדמו למועד הגשת התביעה.
104. לאור כל האמור מעריך המבקש את שווי ההשבה הכוללת בעבור השנתיים שקדמו להגשת התביעה בסך כולל של של 13,782,378 ₪.

105. עוד יוער כי המבקש מעריך, על דרך ההמעטה, כי בנוסף לסך ההשבה לעיל המגלם השבה עבור שנתיים בלבד, חדילת גבייה מידית תביא להפחתת חובות הנישומים וגבייה עתידית בסכום המוערך **בכ 25,000,000 ₪ נוספים**.

106. למען הזהירות בלבד יטען המבקש כי סכום ההשבה המדויק נמצא במחשבי המשיבה ובמידת הצורך שומר הוא על זכותו לתקן את סכום התביעה ואו לחקור את נציגי מערכת המחשב של המשיבה על הסכומים שייטענו על ידה.

עילת התביעה

107. **עשיית עושר ולא במשפט:** תשלומי התובעים למשיבה נעשו בתום לב תוך אמונה כי אין לפקפק בחיוביה של הרשות. לפיכך על המשיבה להשיב לתובעים את כל הכספים שנגבו שלא כדין. מכוח הוראות סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 הקובע:

"(א) מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזוכה), **חייב להשיב למזכה את הזכייה**, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה - לשלם לו את שוויה. (ב) אחת היא אם באה הזכייה מפעולת הזוכה, מפעולת המזכה או בדרך אחרת."

108. לחובת ההשבה יש יסוד מחנך ומרתיע המגשים עקרון יסודי בתכלית חוק התובענות הייצוגיות⁴

109. **הפרת חוקה חקוקה:** המשיבה במעשיה ומחדליה עוולה כלפי התובעים בעוולה של הפרת חובה חקוקה הקיימת בסעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש) הואיל וגבתה כספים בניגוד לחוק יסוד משק המדינה.

110. **גביית כספים בחוסר תום לב:** המשיבה גבתה מהתובעים כספים ללא כל אסמכתא בחוק ולמעשה תוך פגיעה קשה בשלטון החוק, בניגוד לחובת ההגינות המוגברת בה היא מחויבת מכוח המשפט המנהלי ולאור ההגנה החוקתית הקיימת על הקניין.

אישור התובענה כייצוגית

111. המבקש עומד בתנאי המגדיר מי רשאי להגיש תביעה ייצוגית כפי שמפורט בסעיף 4 (א) 1 לחוק:

"אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם - בשם אותה קבוצה"

112. זאת ועוד, המבקש הראה כי נגרם לו לכאורה נזק מהתנהלות המשיבה כמתבקש מסעיף 4 (ב) 1 לחוק:

⁴ ראו ת"צ 17302-07-10 מחוזי מרכז, א"ב"ל נ' מרעבה מקומית אליכין (פרטם בנב).

"בבקשה לאישור שהוגשה בידי אדם כאמור בסעיף קטן (א)(1) – די בכך שהמבקש יראה כי לכאורה נגרם לו נזק"

113. כנדרש בסעיף 3 (א) לחוק, המשיבה נכללת בסעיף 11 בתוספת השנייה לחוק המגדיר תביעה שניתן להגיש בה בקשה לאישור תובענה ייצוגית:

"תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר"

114. במקרה דנא, המשיבה שהנה רשות, גבתה כספים שלא כדין מהמבקש ומיתר חברי הקבוצה.

115. כפי שפורט בתובענה המנהלית, התביעה מעלה שאלות עובדתיות ומשפטיות המשותפות לכלל חברי הקבוצה שכן עילת התביעה המנהלית הנה נבייה שלא כדין של תשלומי חובה ללא בסיס בחקיקה.

116. קיימת אפשרות למעלה מסבירה כי התביעה תוכרע לטובת המבקש ותעיד על כך קבלת בקשת האישור הקודמת מטעם המבקש וכן הודעות החדילה מטעם מאות רשויות מקומיות ואף "החדילה" מטעם המשיבה עצמה (הגם שאיננה חדילה אמיתית כפי שהוכח לעיל).

117. אף בית המשפט העליון קבע לא אחת כי גביית תשלומי חובה בניגוד לחוק הנה הפרה בוטה של עקרונות חוקיות המנהל.⁵

118. חברי הקבוצה הנם כל מי ששלם למשיבה תשלומי חובה שנגבתה עליהם ריבית פיגורים שחושבה בצורה של ריבית דריבית שלא כדין כפי שפורט לעיל ו/או נגבתה מהם ריבית פיגורים בעבור חודש נוסף בשל חישוב ריבית הפיגורים טרם המועד שנקבע לשילום. ללא כל ספק מדובר באזרחים רבים שמן הסתם זרים זה לזה. כדי לסבר את האוזן יובהר כי בחולון קיימים כ 62,600 בתי אב⁶ ועשרות אלפי בתי עסק שמספרם המדויק לא ידוע. (המבקש שומר על זכותו לעדכן מספרים אלו בהתאם לנתונים שיובאו וככל שיובאו ע"י המשיבה).

119. משכך ובמיוחד לאור העובדה כי מדובר בסכומי השבה קטנים לכל יחיד ויחיד (לפעמים שקלים בודדים), אין כל סיכוי כי כלל התובעים יתאגדו וינהלו במשותף תביעה משפטית רגילה.

120. זאת ועוד, כנדרש בסעיף 8 (א) (2) לחוק, תביעה ייצוגית הנה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות התביעה כפי שתוארו לעיל שכן המדובר בשאלה משפטית זהה לכל חברי הקבוצה.

121. ההכרעה בצורה של תובענה ייצוגית, יעילה גם משיקולי כדאיות כלכלית, חסכון בזמן שיפוטי ולמעשה עבור חלק נכבד מחברי הקבוצה מדובר בדרך היחידה הקיימת לממש את זכותם ובמיוחד בשל סכום התביעה הנמוך לעומת הוצאות האגרה ושכ"ט שעולים לעין שיעור על סכום התביעה.

⁵ ר' למשל ר' בנ"צ 1640/95 אילנות הקריה (ישראל) בע"מ נ. ראש העיר חולון פ"ד (5) 582

⁶ לפי נתוני הלמ"ס לשנת 2008

122. המבקש מגיש את הבקשה והתובענה הנוכחית בתום לב מוחלט ותעיד על כך התכתבות הרבה משך חודשים בינו לבין המשיבה הן בבקשה והתובענה הקודמת והן בבקשה והתובענה הנוכחית כשלאורך ציר הזמן ניתן להיווכח כי המבקש עשה הכל לקבל הסברים ולו כלשהם לדרישת המשיבה, ולעומתו המשיבה נקטה ביחס מזלזל של אי מתן תשובות ו/או עיכוב במתן תשובות ובסופו של דבר סירוב מוחלט מלחדול מהגבייה הלא חוקית באופן שאילץ את המבקש לשלם את חובו תחת מחאה. תעיד על כך התשובה המזלזלת של המשיבה (באמצעות מנהל מחלקת הגבייה של העירייה מר אילן בוסקילה) שהביע את תקוותו הלא מכובדת והמזלזלת כי המבקש יחדל מלהטריד את המשיבה ותגובתו המזלזלת של ב"כ המשיבה שהתחמק ממענה לשאלות ההבהרה מטעם המבקש בעניין החדילה למראית העין. בנסיבות אלו ראוי המבקש לגמול מיוחד ובמיוחד לאור תגובת המשיבה ויחסה המזלזל וכאמצעי הרתעה כנגד רשויות אחרות.

123. המשרד שייצג את חברי הקבוצה הנו משרד עו"ד אגרט קראוס, בעל ניסיון עשיר בתחום האזרחי, המסחרי והמנהלי, לרבות בתחום המיסוי המוניציפאלי, שייצג בעבר, בין היתר, את עיריית תל אביב, רכבת ישראל וכן רשויות נוספות באזור הדרום באמצעות שלוחת המשרד בבאר שבע (עו"ד תן אביטן), לרבות בתביעות בשווי כספי משמעותי בתחום המנהלי ובתחום המיסוי המוניציפלי ובין לקוחותיו הקבועים גופים כמו חברת "אחוזה החוף", החברה לבטוח סיכוני סחר חוץ (בסס"ח), רשויות מוניציפליות וחברות מהגדולות במשק. כמו כן יצויין כי את התביעה נשוא בקשה זו יוביל עו"ד מוטי קראוס, שותף בכיר בעל ותק וניסיון עשיר של מעל 19 שנים בתחומים הרלוונטיים שאף בקשתו לאישור תובענה ייצוגית במסגרת התובענה הקודמת התקבלה על ידי כבוד השופט ד"ר עודד מודריק (ת"צ 17522-09-12).

הגדרת הקבוצה:

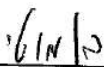
124. המבקש מגדיר את חברי הקבוצה ככל מי ששילם תשלומי פיגורים בעבור תשלום/ חובה לעיריית חולון במשך 24 החודשים שקדמו להגשת הבקשה ועד למועד אישור הבקשה (וככל שתאושר) ושנגבתה ממנו ריבית יתר בצורה של גביית "ריבית דריבית" ו/או חושבה עבורו ריבית של חודש נוסף בגין חישוב ריבית הפיגורים טרם המועד שנקבע לתשלום. יודגש כי בעבר אושרה תובענה ייצוגית שהגיש המבקש בנוגע לגביית ריבית דריבית וברגע כתיבת שורות אלה, נוסח פרסום אישור התובענה עדיין שנוי במחלוקת, אולם ברור כי מהגדרת הקבוצה האמורה לעיל לא יוכלו כל המקרים שייכללו במסגרת אישור תובענה ייצוגית בתיק ת"צ 17522-09-12 וזאת כדי למנוע חפיפה בין הקבוצות התובעות.

125. למען הזהירות בלבד, יטען המבקש כי ביסס את הגדרת הקבוצה לעיל ע"פ חישוביו וע"פ ראיות אובייקטיביות המצויות בתשלומי היתר ששולמו על ידו. פניות מטעם המבקש אל המשיבה בבקשה להבהרות לא נענות או לחילופין נענות כלאחר יד ובולזול רב. אשר על כן ולחילופין בלבד, באם הגדרת הקבוצה כפי שהוצעה על ידי המבקש תמצא כלא מתאימה, יתבקש ביהמ"ש הנכבד להגדיר ע"פ שיקול דעתו וע"פ הממצאים שייחשפו בהמשך את חברי הקבוצה או "תת הקבוצה" כפי שימצא לנכון.

סוף דבר

126. בקשה זו הנתמכת בתצהיר מטעם המבקש, הנה צודקת, יעילה, הגונה ואף בעלת משמעות חברתית ועל כן ראוי ונכון יהיה להיעתר לה.

127. בית המשפט הנכבד יתבקש עוד להורות על תשלום גמול לתובע המייצג ושכ"ט עו"ד לב"כ התובע כאמור בחוק.

מוטי קראוס, עו"ד
ב"כ המבקש

1

מבלי לפגוע בזכויות

28.5.2012

לכבוד:

עיריית חולון
מנהל הגזברות
אגף ההכנסות
פקס: 03-5027129

הנדון: ארנונה לחודשים 3-4/2012 מספר משלם 22531297 (ע"ש יעקב טוטיאן)
(כתובת: בוטל 5 חולון)

1. אצל הח"מ התקבלה זה עתה תזכורת לתשלום יתרת חובה ארנונה לחודשים מרץ אפריל 2012.
2. אציין כי מעולם לא קבלתי דרישת תשלום עבור התקופה דלעיל וזוהי דרישת תשלום ראשונה בנושא.
3. יתרה מזו, בדרישת התשלום חלה כפי הנראה טעות כאשר נדרשים תשלומי פיגורים בעבור: ביוב, מים ואגרת שמירה, תשלומים שאינם קשורים כלל לארנונה וממילא שולמו ע"י הח"מ במועד.
4. לא זו אף זו, ריבית הפיגורים הנדרשת בעבור הפיגורים בארנונה הנה מוגזמת ועומדת בחישוב על ריבית שנתית רצחנית של כ 40 אחוזים.
5. לאור כל האמור נראה כי חלה טעות בדרישת התשלום והנכם מתבקשים להנפיק עבורי דרישת תשלום חדשה ללא חיובי היתר המוגזמים או לחילופין להמציא לי דרישת תשלום עבור הקרן בלבד עד שיתבררו טענותיי לגבי חיובי היתר.
6. למותר לציין כמובן, כי אין במכתבי זה, בין במה שכתוב ובו ובעיקר במה שלא כתוב בו בכדי למצות את כל טענותיי וזכויותיי כמובן שמורות.
7. טלפון לבירורים: יעקב, 054-4472255, ת"ד 7005 חולון. 58170
8. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

מבלי לפגוע בזכויות

10.6.2012

לכבוד:

עיריית חולון

מנהל הגזברות

אגף ההכנסות

פקס: 03-5027129

הנדון: ארנונה לחודשים 3-4/2012 מספר משלם 22531297, תזכורת לתשלום יתרת חובה

מעודכנת ליום 15.4.12 ע"ש יעקב טוטיאן, כתובת: בוסל 5 חולון

(סימוכין: מכתבי מיום 28.5.12)

1. בהמשך למכתבי מיום 28.5.12 ושיחת טלפון שקיימתי עם נציג עיריית חולון, טרם קבלתי לידי שובר תשלום בעבור התשלום שאיננו במחלוקת (קרי, קרן הארנונה עבור חודשים 3-4/12 ע"ס 605.30 ש"ח).
2. הימנעותכם עד עתה מלהמציא לי שובר תשלום בעבור קרן הארנונה לחודשים מרץ אפריל 2012 מונעת ממני לשלם את הסכום שאיננו נמצא במחלוקת, עם כל המשמעויות המתלוות לכך מבחינתכם.
3. הנכם מתבקשים בשנית להמציא לי את שובר התשלום כאמור לעיל.
4. למותר לציין כמובן, כי אין במכתבי זה, בין במה שכתוב ובו **בעיקר במה שלא כתוב בו** בכדי למצות את כל טענותי וזכויותי כמובן שמורות.
5. טלפון לבירורים: יעקב, 054-4472255, ת"ד 7005 חולון. 58170
6. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

מבלי לפגוע בזכויות

27.6.2012

לכבוד:

עיריית חולון
מנהל הגזברות
אגף ההכנסות
פקס: 03-5027129

הנדון: ארנונה לחודשים 3-4/2012 מספר משלם 22531297, ע"ש יעקב טוטיאן
(סימוכין: מכתבי מיום 28.5.12 ו- 10.6.2012)

1. בהמשך למכתבי מיום 28.5.12, 10.6.2012, הנני להודיעכם כי שובר התשלום ע"ס 644.50 ש"ח שולם על ידי ביום 26.6.2012. תשלום זה נעשה תחת מחאה חריפה לאחר שכל בקשותיי לקבל לידי שובר לתשלום על הקרן בלבד לא זכו לכל תגובה ואו התייחסות.

רצ"ב שובר תשלום משולם תחת מחאה

2. הנכם מתבקשים להעביר לידי **בהקדם פירוט מלא של ריביות הפיגורים ששולמו על ידי בשובר התשלום האמור לעיל כולל פירוט מקור החוב, כמה זמן נמשך החוב וכיצד בדיוק חושבה הריבית.**

3. למותר לציין כמובן, כי אין במכתבי זה, בין במה שכתוב ובו ובעיקר במה שלא כתוב בו בכדי למצות את כל טענותיי וזכויותיי כמובן שמורות. אדגיש כי בכוונתי לפעול באמצעים משפטיים כנגדכם בעניין האמור לעיל ככל ואמצא כי גביתם ממני סכומים מופריזים.

4. טלפון לבירורים: יעקב, 054-4472255, ת"ד 7005 חולון. 58170.

5. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

מבלי לפגוע בזכויות

22.7.12

<u>לכבוד:</u>	<u>לכבוד:</u>
מר אורן סנייה	עיריית חולון
מנהל יחידת מניות הציבור	מנהל הגזברות
עיריית חולון	אגף ההכנסות
פקס: 03-5027044	פקס: 03-5027129

הנדון: ארנונה לחדשים 3-4/2012 מספר משלם 22531297, ע"ש יעקב טוטיאן

הודעה לפי סעיף 31א' סעיף קטן ב' לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981

(סימוכין): מכתביי מיום 28.5.12, 10.6.2012, 27.6.12

1. בהמשך למכתבי מיום 28.5.12, 10.6.2012, 27.6.12 הנני להודיעכם כי עד היום לא נתקבל אצל הח"מ פירוט מלא של ריביות הפיגורים שנגבו עבור השובר שבכותרת כולל מקור החוב וכיצד חושבה הריבית בעבורו.
2. כמו כן כל בקשותיי להחזר הריבית שגבתה שלא כחוק לא זכתה עד עתה לכל התייחסות.
3. לאור כל האמור, הנכם מתבקשים לראות במכתבי זה הודעה לפי סעיף 31א' סעיף קטן ב' לחוק הגנת הצרכן התשמ"א - 1981.
4. התראה נוספת בעניין זה, לא תשלח.
5. למותר לציין כמובן, כי אין במכתבי זה, בין במה שכתוב ובו ובעיקר במה שלא כתוב בו בכדי למצות את כל טענותיי וזכויותיי כמובן שמורות.
6. טלפון לבירורים: יעקב, 054-4472255, ת"ד 7005 חולון. 58170
7. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

מבלי לפגוע בזכויות

5.8.12

<u>לכבוד:</u>	<u>העתק:</u>
אילן בוסקילה	מר אורן סניה
מנהל מחלקת גביה	מנהל יחידת פניות הציבור
אגף ההכנסות	עיריית חולון
פקס: 03-5027129	פקס: 03-5027044

הנדון: ארנונה לחדשים 2012/4-3 מספר משלם 22531297, ע"ש יעקב טוטיאן

(סימוכין: מכתבי מיום 28.5.12, 10.6.2012, 27.6.12,

מכתבכם מיום 31.7.12)

1. מאשר קבלת מכתבכם מיום 31.7.12 והנני להשיבך כלהלן. (אני מתנצל מראש על שאני נאלץ לנפץ את התקווה שהבעת בסיפא למכתבך לבל אפנה אליך יותר כדי לא לבזבז מזמנך היקר בזוטות מעין אלו).

לגופו של עניין:

2. הארנונה עבור חודשים 9-10/2006 שולמה על ידי כבר ביום 28.9.2006 ולא ביום 3.10.2006 כנטען על ידך.

רצ"ב ומסומן "1" שובר תשלום ארנונה עבור חודשים 9-10 לשנת 2006.

3. זאת ועוד, סעיף 2 א' לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), תש"ס-1980 (אליו הפנת אותי, להלן: "החוק") קובע כך (ההדגשות לא במקור לכל אורך מכתבי זה):

"תשלום חובה שלא שולם תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילום, ישולם בתוספת תשלומי פיגורים."

4. מן המקובץ עולה כי המחוקק **הוסיף לנישום 30 ימי חסד** מהמועד שנקבע ע"י העירייה לתשלום, טרם ינקטו כנגדו בסנקציות עונשיות.

5. קביעה זו המאפשרת לנישום 30 ימי חסד בטרם יספוג קנסות עונשיים וריבית רצחנית של 0.75 אחוזים לחודש (ריבית שאין לה אח ורע בשום מוסד ממשלתי אחר), איננה נובעת מגחמת המחוקק גרידא אלא יסודה בחבנה כי שוברי תשלום נשלחים לנישומים רק במהלך המחצית השניה של חודשים אי זוגיים ולעיתים ממש לקראת סוף חודש אי זוגי ולעיתים אף בתחילת חודשים זוגיים (!!): אחרי המועד שנקבע לתשלום.

6. 30 ימי חסד שנקבעו, יסודם בהכרה הסוציאלית ונועדו (וזאת גם על פי ההיגיון והשכל הישר) כדי לאפשר לנישומים זמן נוסף להתארגן במידה ולא קיבלו את השובר במועד, משום שניסיון החיים מלמד שאזרחים מנהלים את ענייניהם לפי דרישות קונקרטיות המונחות מול עיניהם. במילים פשוטות יותר, סעיף 2 א' לחוק מאפשר לאזרחים זמן נוסף של חסד במידה וקיבלו את השובר באיחור מבלי שיחויבו בסנקציה עונשית.

7. די בטענות שהועלו לעיל כדי להביא לביטול דרישת התשלום העודפת מטעמכם, הטיעונים הבאים יועלו מעבר לצורך בלבד ולמען הזהירות.

למעלה מן הצורך 1: החישוב שנעשה איננו נכון.

8. במכתב מיום 31.5.2012 הנך מציין כי הריבית חושבה בשל פיגור עבור שני תשלומי ארנונה מהשנים 2006 ו- 2007. כאמור בסעיף 2 לעיל, הוכחתי כי הארנונה עבור חודשים 9-10/2010 שולמה במועד.

9. למעלה מן הצורך ולמרות שכפי שהבהרתי לעיל, ניתנו לנישום 30 ימי חסד מהתאריך שנקבע לתשלום, אתיחס לחישוב שלכם מבלי להודות כמובן בזכותכם לגבות ממני ריבית פיגורים במהלך 30 ימי החסד.

10. הארנונה לחודשים 9-10 שנת 2007, שולמה על ידי ב 9.10.2007 (ולא ב 10.10.2007) לפיכך ריבית פיגורים על סכום 785.80 ₪ בעבור פיגור של תשעה ימים מגיעה לסך של 1.76 ₪.

רצ"ב ומסומן "2" שובר תשלום ארנונה עבור חודשים 9-10 לשנת 2007
רצ"ב ומסומן "3" צילום מסך מהאתר "מיכל" עבור חישוב ריבית פיגורים עד 9.10.2007

11. וודאי תרצה להוסיף על ה 1.76 ₪ ריבית פיגורים מ 9.10.2007 ועד היום נקבל 1.35 ₪ נוספים ובסה"כ 3.11 ₪ בלבד (שלושה שקלים ו 21 אגורות בלבד).

רצ"ב ומסומן "4" צילום מסך מהאתר "מיכל" עבור חישוב ריבית פיגורים מיום 9.10.2007 עד היום.

12. כיצד אפוא צמחה ריבית של 3.11 ₪ בלבד ל 40 ₪ ??? אבקשך להסביר זאת בצורה מפורטת (סכום קרן, זמן פיגור, מועדי הפיגור, שיעור הצמדה, שיעור ריבית וכיוצ"ב) ובמיוחד לאור העובדה כי מדובר בהפרשים של אלפי אחוזים.

למעלה מן הצורך 2: העירייה לא שולחת דרישות תשלום בעבור פיגורים.

13. זאת ועוד, מכיוון שמעולם לא נשלחו אלי כל דרישות תשלום בנוגע לפיגורים (ועל כך יעידו שוברי הארנונה לאורך כל השנים), לא ברור לח"מ מאין נשאבת סמכותכם וזכותכם לגבות ריבית פיגורים וכיצד בעל החוב אמור לדעת כי לשיטתכם הנו חב בחוב פיגורים.

14. התנהלות זו שלכם, הנה חמורה במיוחד לאור העובדה כי העיריה גובה ריבית של 0.75 אחוז לחודש (ריבית דריבית של 9.38 אחוזים בשנה ועל כך בהמשך), שאין לה אחר אצל מוסדות ממשלתיים אחרים (מס הכנסה למשל גובה ריבית של 4 אחוזים לשנה ואפילו הריבית של החוצל"פ נמוכה מיותר מריבית שנתית של 9.38 אחוזים).

15. מכאן גם יובן האינטרס הברור שיש לעירייה להאריך את זמן הגבייה כמה שיותר. איזה בנק יתן תשואה כה מכובדת?

16. באם הנכם טוענים כי דרישות תשלום בעניין **נשלחו אלי** (שזה כמובן שקר מוחלט), אבקשך להמציא לי העתקים נאמנים למקור עם דרישות התשלום מטעמכם.

למעלה מן הצורך 3: לשיטת הריבית דריבית אין כל בסיס בחיקוק.

17. על פי כל דין, ובין היתר, על פי סעיף 1א) לחוק יסוד משק המדינה, לעירייה אין כל זכות להטיל כל תשלום חובה, בלא דבר חקיקה מפורש המתיר לה לעשות כן. סעיף 1א) לחוק יסוד משק המדינה קובע כי:

"מסים, מילואות חובה ותשלומי חובה אחרים לא יוטלו, ושיעוריהם לא ישונו, אלא בחוק או על פי; הוא הדין לגבי אגרות."

18. רשות ציבורית, (כמו עיריית חולון בענייננו), היא גוף אשר הוקם על ידי החוק, ואשר מחויב לפעול רק על-פי האמור בחוק מולדו, דהיינו - במסגרת הסמכויות והכוחות המוענקים לו בחוק. עקרון זה, הנגזר מעקרון שלטון החוק, מוכר כעקרון "חוקיות המנהל", עליו אומר המלומד פרופ' ברוך ברכה בספרו "משפט מנהלי", כך ראשון, בעמוד 35 "עקרון חוקיות המנהל הוא ה"אלף-בית" של המשפט המנהלי. רשות מנהלית נהנית אך מאותן סמכויות שהוענקה לה מכוח הדין. ללא הוראת הסמכה בת תקף אין בכוחה של הרשות לפעול. הדין הוא אביה מולידה של זו, ואין לה אלא מה שהראשון קצב לה."

19. בענייננו, העירייה גובה תשלום חובה, מבלי שהייתה לה כל הסמכה בדין לגבותה. ואם בדרישותיה לתשלומים אלה, חרגה מהסמכויות המוקנות לה בדין, אזי פעילותה היו בלתי חוקיות ודינם בטלות.

20. חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) מגדיר בסעיף 1 את המושג "תשלומי פיגורים" כך:

"תשלומי פיגורים" – ריבית צמודה **בשיעור של 0.75% לחודש**, או בשיעור אחר כפי שקבעו שר הפנים ושר האוצר, **ממועד החיוב בתשלום החובה עד יום שילומו**, בחוספה או **בהפחתה של הפרשי הצמדה**. ... תשלום חובה שלא שולם תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילומו, ישולם בתוספת תשלומי פיגורים נקבע בחיקוק שתשלום החובה ישולם בתוך תקופה קצובה והוא לא שולם תוך 30 ימים מהיום שבו

נסתיימה אותה תקופה, ייחשב היום הראשון של התקופה כמועד החיוב בתשלום החובה האמור לצורך הוספת תשלומי פיגורים עליו."

21. לטענת הח"מ הפרשנות הראויה שיש ליתן להוראה זו היא כי רכיב הריבית יחושב באופן פשוט כאחוז מסוים מהקרן (במקרה שלנו - 0.75% לחודש) ולא בשיטה מצטברת (ריבית דריבית) על פיה נוהגת העירייה. לפי שיטת ריבית דריבית, להבדיל מהריבית הפשוטה, ריבית המחושבת לא רק על הקרן אלא גם על הריבית שהצטברה בתקופה הקודמת.

22. חוק הריבית והשכל הישר אינם מאפשרים לעירייה לפרש את חוק הריבית באופן המתיר לה לחשב את רכיב הריבית כריבית דריבית. כללי הפרשנות של חקיקת דיני מיסים נקבעו על ידי הנשיא ברק בעניין ע"א 165/82 קיבץ חצור נ' פקיד שומה רחובות [פורסם בנבנ] (להלן "חצור"). ור' גם אהרון ברק, "פרשנות תכליתית במשפט", תשס"ג, שער שני - פרשנות תכליתית, פרק ראשון: מהותה של הפרשנות התכליתית בעמ' 129-139.

"יש לפרש את החוק בדרך נכונה שתתאים ללשונו: "כיצד תיקבע המשמעות "הנכונה" של דיבור בחוק? נקודת המוצא היא הלשון שנקט המחוקק. אין לך משמעות "נכונה" של דיבור, אם אין לה עיגון לשוני ולו מינימאלי בתורת הלשון. חייבת להיות נקודת אחיזה ארכימדית לפירוש הנכון בלשון החוק (ראה ב"ש 67/84), אלא אם כן כל משמעות המעוגנת בלשון מביאה לאבסורד. בהעדר "אבסורד", חייבת המשמעות ה"נכונה" להיות אחת מהאפשרויות המעוגנות בלשונה של ההוראה. הלשון היא אפוא נקודת המוצא. אך היא אינה נקודת הסיום."

23. בעבר נקבע כי כאשר ניתן לפרש חוק בדרך שתביא לפגיעה מצומצמת יותר בקניינו של אדם, יש להעדיף על פני פרשנות שתביא לפגיעה גדולה יותר בו. כך למשל ניתן לראות בפסק דינו של כבוד מ"מ הנשיא אגרנט (בתוארו אז) בעניין ע"א 401/64 עיריית תל אביב נגד "האחים טפר" קבלנים בע"מ [פורסם בנבנ]:

"סבורני שלפחות קיים ספק בשאלת הפרשנות שנתעוררה כאן, ולכן, יש לקבל את הפירוש שהוא לטובת משלם המיסים."

וראה גם את דבריו של כבוד השופט שמגר (בתוארו אז) בעניין ע"א 245/77 מדינת ישראל נ' פלדת פלדום:

"כל מקום שבו אין מהות חובתו של האזרח או היקפה חפשיים מספק וכל מקום בו דבקה אי בהירות בהוראות החוק והנוסח מתפרש לכאן או לכאן, **מפרשים את הוראות החוק באופן שיש בו כדי להקל על האזרח ולא כדי להוסיף על חובותיו.** חזקה עלינו כי אין להטיל חובה אלא על פי מצוותו המפורשת של המחוקק ובהתאם לכללים המהותיים והדיוניים שקבע."

24. בענייננו אין כל ספק כי העירייה הפעילה שיקול דעת שגוי בבואה לפרש חוק והגם שלשונו אינה אוסרת עליה במפורש גביית ריבית דריבית, בחרה העירייה להלביש את החוק באדרת תכליתית שתשיא את

גבייתה מעבר למותר. לא רק שלפרשנותה אין אחיזה איתנה בתכלית החוק הסובייקטיבית ואו האובייקטיבית (שהרי גם פרשנות מקילה הייתה מקיימת את תכלית החוק), אלא שהיא עומדת בסתירה ברורה לעקרונות היסוד של שיטת המשפט שלנו, ובפרט, כנגד העיקרון הבסיסי האוסר פגיעה בקניינו של אדם, אלא אם הדבר נעשה באופן מפורש, ובחוק.

25. בשולי הדברים (אם כי לא בשולי חשיבותם) יוער עוד כי "תשלומי הפיגורים" אמורים להיות צמודים למדד גם במקרה של עליית מדד וגם במקרה של ירידת המדד ולא ברור האם העירייה אכן דואגת לבצע הפתחה במקרה שהמדד ירד.

סוף דבר:

26. די לו לתקבל טענה אחת מכל הטענות שהועלו לעיל (שכמעט כל אחת בפני עצמה יכולה להוות עילה מצוינת לתביעה ייצוגית) כדי להביא לביטול תשלום היתר שהוטל על החיימ בניגוד לדין.

27. למותר לציין כי אין במכתבי זה, בין במה שכתוב ובו ובין במה שלא כתוב בו בכדי למצות את כל טענותיי וזכויותיי כמובן שמורות. מובן מאליו שכל הודעותיי במכתביי הקודמים עומדות בעיין לרבות הודעתי כי יש לראות במכתבי זה הודעה לפי סעיף 31א' סעיף קטן ב' לחוק הגנת הצרכן התשמ"א – 1981.

28. טלפון לבירורים: יעקב, 054-4472255, ת"ד 7005 חולון. 58170

29. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

יעקב טוטיאן ת"ד 7005 חולון.58374. טל' 054-4472255

מבלי לפגוע בזכויות

5.8.12

העתק:	לכבוד:
מר אורן סניה	אילן בוסקילה
מנהל יחידת פניות הציבור	מנהל מחלקת גביה
עיריית חולון	אגף ההכנסות
פקס: 03-5027044	פקס: 03-5027129

הנדון: התראה לפני תביעה ייצוגית

(סימוכין: מכתביי מיום 28.5.12, 10.6.2012, 27.6.12, 5.8.12, מכתבכם מיום 31.7.12)

1. בהמשך למכתביי שבסימוכין, מצ"ב פס"ד של כבוד השופטת ד"ר מיכל אגמון גונן במסגרת תביעה ייצוגית כנגד עיריית ת"א בשל גביית בשיטת ריבית דריבית עבור פיגורים בתשלום.
2. כפי שפירטתי במכתבי אליכם מהיום, שיטת גבייה זו איננה חוקית ואף עיריית ת"א נסוגה בה משיטה לא חוקית זו תוך שהיא מפצה את קורבנותיה בסך של 650,000 ש"ח (500,000 ש"ח שכי"ט ע"י ועד 150,000 ש"ח גמול למבקשים).
3. מוצע לכם בזאת להודיע קבל עם ועדה כי הנכם מפסיקים את שיטת הגבייה הלא חוקית ולהחזיר לקורבנותיכם את הכספים שגבו מהם שלא כחוק משך שנים רבות.
4. מניסיוני הרב עמכם נראה לי כי לא תאמצו את הצעתי וכפי הנראה תוגש נגדכם תביעה ייצוגית בנדון בקרוב ממש. חבל שזו שיטתכם להבין את טעויותיכם רק לאחר מעשה.
5. למותר לציין כי אין במכתבי זה, בין במה שכתוב ובו ובין במה שלא כתוב בו בכדי למצות את כל טענותיי וזכויותיי כמובן שמורות.
6. טלפון לבירורים: יעקב, 054-4472255, ת"ד 7005 חולון. 58170
7. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

עיריית חולון
HOLON MUNICIPALITY
אגף הכנסות

31/7/2012

לכבוד:
טוטיאן יעקב
בוסל 5
חולון

א.ג.

הנדון: גביית חוב ארנונה
סימוכין: מכתב מיום 28.5.12, 10.6.12, 27.6.12, 22.7.12

קיבלתי את מכתביך.

בראשית דבריי אבקש להודגיש כי אנו בעיריית חולון בכלל ובאגף הכנסות בפרט פועלים על פי החוק השורר והקיים.

לעניין פנייתך.

במענה למכתביך שבסימוכין הנ"ל הריני להשיבך כי:

1. הריבית שבגינה חוייבת ע"ס 40 ₪ הינה בגין איחור בתשלום הארנונה לחדשים 9-10/06 שכן שילמת הארנונה ב 3.10.06 כמו כן תשלום הארנונה לחדשים 9-10/07 שולם רק ב- 10/10/07.
2. הריבית בגין תשלומי פיגורים מחושבת ע"פ כח חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), חות"ס-1980, הריבית הינה צמודה בשיעור של 0.75% לחדש ממעד וחייב בתשלום החובה עד יום שילומו, בחוסמה או בחפתתה של הפרשי הצמדה.
3. קביעתך כי העירייה גובה ריבית בסך 40% הינה קביעה שרירותית ובלתי מהימנה בעליל.
4. כולי תקווה כי מכתביך שבסימוכין הנ"ל יהיו האחרונים בגין הנושא הנ"ל.

בברכה,
אייל בוסקילה
מנהל מח' גבייה

העתק:

אורן סנייה- פניות ותלונות הציבור.

ר'ח' ויצמן 58 ת.ד 1 מיקוד 58373 טל': 03-5027250 מקס 5027209 – 03

2

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים ספחליים
07 אוקטובר 2015

תי"צ 12-09-17522 טוטיאן נ' עיריית חולון

לפני ד"ר עוזר מחרקי-שופט, סגן נשיא

המבקש **יעקב טוטיאן**
ע"י עו"ד מוטי קראוס

נגד

החלטה

לפניי הוגשה מנהלית ובקשה לאישורה כייצוגית ולהלן: בקשת האישור, שעניינה הוא תשלומי פיגורים העגבים בדי עיריית חולון (להלן: "העירייה" או "המשיבה") בגין איחורים בתשלומי ארנונה.

רקע עובדתי

1. המבקש מתזק נכנס שממוקם ברחוב בוטל 6 בחולון (להלן: "המבוקש"). ביום 28.05.2012 התקבל אצלו חשבון ארנונה לנכס ר בגין חודשים מאי-יוני 2012, וכן תזכורת לתשלום יגרת חוב שגותרה לו משנים קודמות. המבקש פנה מספר פעמים למשיבה בבירור בנוגע ליתרת חוב קודמת זו, אולם לא זכה לכל מענה, ועל כן ביום 25.06.2012 נאלץ לשלם את חובו, תחת מתאה, על מנת שלא לצבור ריביות פיגורים נוספות. רק ביום 31.07.2012 הובהר למבקש ע"י נציג המשיבה כי מדובר בחוב הנובע מריביות פיגורים שנצברה על שמו בגין אי-תשלום במועד של חשבונות ארנונה בשנים 2006-2007.

עילות התביעה והסעדים

2. המבקש סבור שחוב הפיגורים הצטבר ונעבה בדי המשיבה שלא כדין. מכאן בקשת האישור שלפניי, המבוססת על ארבע עילות:

(א) העירייה מחשבת את ריביות הפיגורים בשיטה של ריבית מצטברת (ריבית מצטברת), קרי צירוף הריבית אל קרן החוב שבפיגור מדי תקופה כך שתשלומי פיגורים עוקבים מחושבים על הסכום המצטפי החדש. שיטת חישוב זו מ נגדת את חוראות חוק הרשויות המקומיות נריבית והמחסי הצמדה על תשלומי חובה, תשי"ס-1980 ולהלן: "חוק הריביות", המגזר השתת

עמוד 1 מתוך 19

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבועו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 טוסיאן נ' עיריית חולון

ריבית נומינאלית רגילה בלבד, שאינה מוצטרפת אל הקרן אלא מחושבת במקביל אליה. לטענת המבקש, שיעור הריבית השנתית האפקטיבית בשיטת ריבית מצטברת הוא 9.38%, ואילו השיעור השנתי תאפקטיבי אותו המשיבה הייתה זכאית להשיג, לו הייתה פועלת כדון ומשיטה ריבית רגילה, הוא 9% בלבד.

המבקש מעריך – על בסיס נתונים שחילץ מדוחותיה הכספיים של המשיבה – שסך הכספים שנגבו ביתר בשנתיים שקדמו להגשת בקשת האישור עקב שימוש בשיטת ריבית מצטברת, הוא 3,855,788 ש"ח, בתוספת ריבית וחפשי הצמדה כחוק.

(ג) המשיבה השיתה ריביות פיגוריים גם כאשר טרם חלפו 30 ימים מן המועד האחרון לתשלום חשבון הארנונה ("ימי החסד" או "תקופת החסד", כלשונו של המבקש), זאת למרות שחוק הריבית קובע כי רשות מקומית רשאית לבנות תשלומי פיגורים רק כאשר האיחור בתשלום החובה עולה על תקופה של 30 ימים.

המבקש מעריך – על בסיס נתונים שחילץ מדוחותיה הכספיים של המשיבה – שסך הכספים שנגבו ביתר בשנתיים שקדמו להגשת בקשת האישור עקב השתת ריבית פיגורים בתוך "תקופת החסד", הוא 642,932 ש"ח.

(ד) המשיבה מחייבת בריביות פיגורים החל ממועד מוקדם מן המועד האחרון לתשלום, כפי שהוא נקבע בצו הארנונה.

המבקש מעריך – על בסיס נתונים שחילץ מדוחותיה הכספיים של המשיבה – את סך כל הכספים שנגבו ביתר בשנתיים שקדמו להגשת בקשת האישור עקב השתת ריבית פיגורים בטרם המועד האחרון לתשלום ע"פ צו הארנונה, בסך 5,272,100 ש"ח.

(ה) הערייה לא פעלה לגביית חובות פיגורים קטנים ולא מידענת במרק זמן סביר את תושבי העיר בדבר קיומם של חובות אלה. בכך המשיבה למעשה מגדילה את נזקם של תושבי העיר בשל חוספת הצמדה וריבית לחובות אלה, כשבהחלק גדול מהמקרים מדובר בשיחוי של שנים מצד המשיבה.

בית המשפט המחוזי בנתל אביב - יפו בשבתו כבדת-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 טוטיאן נ' עיריית חולון

המבקש מעריך - על בסיס נתונים שחילץ מדוחותיה הכספיים של המשיבה - שסך הכספים שנגבו ביותר בשנתיים שקדמו להגשת בקשת האישור עקב שיהוי בביית חובות קטנים, סכום החשבה הננוע ברכיב זה הוא 12,762 ש"ח.

3. לכו מתביעת חשבה של הסכומים שנגבו ביותר מבקש המבקשת שביית המשפט יצהיר כי לחיוב בריבית מצטברת בשל פיגור בתשלומי חובה אין כל בסיס בחקיקה, וכי דינם של כל חיובי הארנונה הכללית הקיימים במחשבי המשיבה, והנובעים מהפרשים בין ריבית מצטברת לבין ריבית רגילה, להתבטל, וכפועל יוצא להורות למשיבה לשנות את שיטת החישוב במחשביה לשיטת ריבית צמודה רגילה ולסדך את כל החובות הקיימים כיום ברישומיה בהתאם; להצהיר כי כל חיובי הארנונה הכללית הקיימים במחשבי המשיבה ומקורם בריבית פיגורים בשל איחורים של פחות מ-30 ימים עליהם הקרוי שולמה, בטלים ומבוטלים, וכפועל יוצא להורות למשיבה לשנות בחזתאמה במחשביה את חובות הנישומים האת המועדים לביית ריבית פיגורים; לחצהיר כי כל ריבית פיגורים בשל ארנונה כללית הקיימת במחשבי המשיבה ומקורה בריבית פיגורים (פירותיות) שחושבה לפני המועד שבו חל המועד לתשלום ע"פ צו הארנונה ועד למועד צו הארנונה, בטלה ומבוטלת, וכפועל יוצא להורות למשיבה לבטל במחשביה חובות אלו; וכן להורות למשיבה לייצע את הנישומים ביותרת חוב הנקמות לחובתם גם אם מדובר בסכומים קטנים גם אם מדובר בריבית פיגורים בלבד, בהודעות תשלום הארנונה המופקות אחת לחודשיים, או להפיק לנישומים הודעות תשלום מאדכנות ביותרת חוב, או ליתן כל סעד אחר שביית המשפט ימצא לנכון אשר ימנע את הסחבת שנוקטת המשיבה בביית פיגור בתשלומים וכן ניצול אי ידיעת הנישומים בדבר יתרת חובותיהם.

4. המבקש מגדיר את חברי הקבוצה אותה הוא מבקש לייצג כ"כלל משלמי הארנונה הכללית לעיריית חולון מהם נבנה עיריית חולון תשלומי חובה במשך 24 החודשים שקדמו להגשת הבקשה וששלמו תשלומי יתר בצורה של גביית "ריבית מצטברת" ו"או תשלום בתקופת 30 ימי החסד ו"או שגאלצו לשלם ריבית פיגורים גבוהה בשל שיהוי שנגרם על ידי עיריית חולון במשלוח הודעות חיוב ו"או אשר נבנתה מהם ריבית פיגורים שחושבה לפני המועד בו חל המועד לתשלום ע"פ צו הארנונה ועד למועד בו חל צו הארנונה".

5. עלות התביעה עליה מונבסת המבקש הן עשיית עשר שלא במשפט, הפרת חובה חקוקה וביית כספים בחוסר וגם לב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 17522-09-12 טוטיאן נ' עיריית תלון

תשובת המשיבה

6. חיוב בריבית מצטברת אינו נוגד את הוראות חוק הריבית. אדרבא, לשונן המשוטה והברורה של חוק הריבית מחייבת שימוש בשיטה זו. יתרה מכך, גם אם בית המשפט ידחה את פרשנות המשיבה של חוק הריבית, הרי שמערכת החיוב של המשיבה מבצעת פעולות נוספות שלא בתאם לחוק הריבית באופן שדווקא מטיב עם הנישומים תושבי העיר ("הפגמים המטריביים", בלשון המשיבה). פגמים מטיבים נטענים אלה, מורידים את רמת הריבית השנתית האפקטיבית בה מחויבים הנישומים אף מתחת ל-9%, מה שעשוי לאיין כל נזק בר-תביעה הנטען ע"י המבקש, או להילפין לצמצם עד מאוד את הקבוצה שנמנעת משיטת ריבית מצטברת.
7. המשיבה חדלה מלחייב בתשלומי פיגורים בטרם הלמו 30 ימי איחור כבר באמצע שנת 2008, (משהוכחה חדילה בפועל – אין מקום לקבלת הבקשה לאישור. לא רק זאת, אלא שנוכח הוראות סעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 נלהן: "חוק תובענות ייצוגיות" או "החוק") ממייל לא ניתן להודות על השבה בגין רכיב זה.
8. הייתה חדילה בפועל החל מאמצע שנת 2008 גם בכל הנוגע לחישוב תקופת הריבית ממועד מוקדם יותר מזה הקבוע כצו הארנונה.
9. טענת המבקש נגד אי-יידוע הנישומים בדבר חובות פיגורים קטנים אינה מתאימה לחלק של תובענה ייצוגית, בהיותה סכוונת נגד מדיניות הבעיה של המשיבה ולא נגד תוקיות חובות הפיגורים עצמם, שאינה נתונה במחלוקת. גם לגופו של עניין יש לדחות את הטענה, שכן קיימות חלופות סבירות אחרות ליידוע הנישומים בדבר חובות קטנים, פרט להטלת חובת היידוע על שכם המשיבה.
10. לבסוף, סתענת המשיבה כי המבקש לא הוכיח כי גרם לו כל נזק, ומגד כי קבלת הבקשה תגרום לנזק כבד לציבור, וכי לא חורמו הנטלים בדבר תום לב, ייצוג חולם, יעילות הווגנות.
- מסגרת הדיון**
11. דיון בבקשה לאישור תובענה ייצוגית הוא הלך מקדמי, במסגרתו בוחן בית המשפט האם התובענה מתאימה להתברר כתובענה ייצוגית. זהו "הפרוזודור באמצעותו ניתן להיכנס

בית המשפט המחוזי בנול אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

תי"צ 17522-09-12 טוטיאן נ' עיריית חולון

לטרקלין' (ר"מ 4556/94 טענת נ' זילברשץ), שלב דיוני שמטרתו היא לאפשר פיקוח שיפוטית על עצם היכולת לנהל את התובענה באופן ייצוגי ועל התכונות.

12. התנאים המצטברים הנדרשים לאישור תובענה כייצוגית קבועים בסעיף 8(A) לחוק תובענות ייצוגיות, כדלהלן:

13. בית המשפט ישאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:

- (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עבודה או משפט המשותפות לכל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובה הקבוצה;
- (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין;
- (3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייחג וינהל בדרך הולמת;
- (4) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייחג וינהל בתום לב.

14. מתבקש שלגורך הכרעה בבקשת האישור, ראש וראשונה על בית המשפט להעריך באופן מקדמי את סיכויי התובענה. "כאשר לא קיימת אפשרות סבירה לכך שקבוצת התובעים הזכה לבסוף בתביעה, קבע המחוקק כי תביעות אלו כלל לא יאוטרו כתביעות ייצוגיות" (ר"מ 2128/09 המניקס חברה לביטוח בני"מ נ' עמוסי אחי)

15. עיקר הדיון בפרקים המאים יוקדש, אפוא, לשאלה האם התובענה שלפני עומדת בתנאי הראשון לאישור כייצוגית – קרא, האם ארבעת הרכיבים המפורטים בבקשת האישור מעלים שאלות מהותיות של עבודה או משפט המשותפות לחברי הקבוצה, ומתן סיכויי הכרעה בשאלות אלה.

ריבית מצטברת

16. סעיף 8(2) לחוק הריבית קובע כדלקמן:

"תשלום חובה שלא שולם תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילומו, ישולם בתוספת תשלומי פיגורים."
"תשלום חובה" - כל תשלום המגיע לרשות מקומית על פי דין..."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבועו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 סוסיאן נ' עיריית חולון

"תשלומי פיגורים" ריבית צמדה בשיעור של 0.75% לחודש, או בשיעור אחר כפי שקבעו שר המנים ושר האוצר, ממועד החיוב בתשלום החובה עד יום שילומה, בהוספת או בהפחתה של הפרשי הצמדה."

17. עיקר המחלוקת בין הצדדים מוקדם בשאלת פרשנותו הנכונה של הסוטה "ריבית צמדה", המופיע בהגדרת תשלומי הפיגורים שבחוק הריבית - האם מדובר בריבית רגילה כסגנת המבקש, או שמה בריבית מצטברת כסגנת המשיבה. אין ספק כי מדובר בשאלה משפטית מוחלטת, משותפת לכל חברי הקבוצה ובעלת חשיבות עקרונית לכלל משלמי הארנונה בתחום שיפוט המשיבה.

עיקר טענת המבקש לעניין ריבית מצטברת

18. מקום בו המחוקק רצה להחזיר להשוות לחייב בריבית מצטברת, הרי שעשה כן במפורש. כך לדוגמה נקבע בחוק מסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961; בתקנות רשות הדואר (ריבית פיגורים והפרשי הצמדה), תשנ"ב-1992; בתקנות למימון מבצע שלום תלל (שיעור ניכוי ריבית), תשנ"ג-1993; ובחוק תלוואות חוץ במקאיות, תשנ"ג-1993. משהדבר לא נאמר מפורשות בחוק הריבית, הרי שלאור עיקרון חוקיות המנהל למשיבה אין סמכות בדין לבטל ריבית בשיטה של ריבית מצטברת.

19. גם אם ייקבע כי פרשנות המשיבה לחוק הריבית הינה פרשנות אפשרית, יש לפרש את חוק הריבית באופן שמטיב עם הנשוא, זאת במיוחד בשים לב למעמדה החוקי של זכות הקניין.

20. רשויות מקומיות רבות חדלו מגביית ריבית בשיטת ריבית מצטברת, דבר המהווה תודאת בעל דין לגבי אי חוקיותה של שיטה זו.

21. לא ניתן לקבל את טענת המשיבה לקיומם של "מגמים מטיבים", המקוּזים לכאורה כל נזק פוטנציאלי שיכול להיגרם לנשואים כתוצאה מחשתת ריבית מצטברת, שכן למעשה מדובר בשומת ארנונה רטוראקטיבית, אין הוכחה כי מדובר ב"הטבות" עבור הנשואים; המשיבה אינה יכולה לקבוע את מדיניותה ברצונה ללא התחשבות בחוק, כך ש"המגמים המטיבים" בשיטת הגבייה שלה - אם אלה קיימים כל עיקר - אינם יכולים להסיר את אי-החוקיות מעל חיוב בריבית מצטברת.

עיקר טענת המשיבה לעניין ריבית מצטברת

עמוד 6 מתוך 19

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מהליים
07 אוקטובר 2015

תי"צ 17522-09-12 טוסיאן נ' עיריית חולון

22. מטרתה של הטלת ריבית פיגורים היא לחוות תמריץ לאזרח לשלם חשבוניתיו במועד, ולספק בתופעת סרבנות התשלום – על כן אין מקום לאפשר את ניהול התובענה באופן ייצוגי, שכן אין מקום לעודד תובענות ייצוגיות שנועדו לזגן על זכויותיהם של סרבי התשלום, המזיקים בהתנהגותם לציבור בכללותו.
23. לשונו ותכליתו של חוק הריבית מחייבות חיוב ריבית מצטברת, שכן ריבית בגין איחור בתשלום החובה הינה בבחינת תשלום חובה נפרד, שיכול לצבור תשלומי פיגורים עצמאיים מכוח חוק הריבית.
- לעומת זאת, אם ייקבע כי ריבית הפיגורים אינה בגדר תשלום חובה, כסגנת המבקש, אזי יש לדחות את בקשת האישור על הסף ממוסר סמכות עניינית, שכן ניתן להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית נגד רשות מקומית אך ורק כאשר התביעה היא "לתשבת שכמים שבנתה שלא כדיון, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר" [סעיף 303] וכן פריט 11 לתוספת השנייה של חוק תובענות ייצוגיות.
24. אפילו תאמר שפרשנות המבקש לחוק הריבית אפשרית, עדיף פירוש החוק המחמיר יותר עם הנשים.
25. אפילו תאמר ששיטת ריבית מצטברת אינה מותרת ברמה חדשית, היא כוודאי מותרת ברמה השנתית. זה מכוח העיקרון הבסיסי בדיני ארנונה שכל שנת מס מהווה יחידת מסי עצמאית.
26. מערכת הובייה של המשיבה מבצעת פעולות נוספות שלא בהתאם לחוק הריבית, פעולות המטיבות עם הנישומים: החל משנת 2008 הריבית מתחילה להצטבר רק כעבור 45 ימים מן המועד האחרון לתשלום, ולא כעבור 30 ימים כאמור בחוק הריבית; ריבית הפיגורים מחושבת החל ממועד המאוחר ליום תחילתה של תקופת הפיגור; הריבית מושתתת רק בגין הודשי איחור מלאים, וימי איחור שאינם מצטברים לחדש שלם אינם מחויבים בריבית; לא מופלג המנגנון הקבוע בסעיף 4(א) לחוק הריבית, לפיו המשיבה מחויבת לבטל הסדר תשלומים של נשום המאחר בשני תשלומים, ולזקוף את יתרת חובתו למירעון מידי. הפגמים המטיבים הללו מורידים את רמת הריבית השנתית האפקטיבית מנחת ל-9%, ומאיימים כל נזק ב-תביעה הוטען עיי המבקש או לחילופין – מצמצמים עד מאוד את גודל הקבוצה הנמנעת משיטת ריבית מצטברת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 17522-09-12 טוטיאן נ' עיריית חולון

27. המחלוקת בין הצדדים בנושא ריבית מצטברת הינה מחלוקת משפטית בנוגע לפרשנותו הנכונה של דבר חקיקה, וכאז אינה נוטאימה להתברר בחליף של תובענה ייצוגית.
28. הטעדים ההצהרתיים להם עותר המבקש אינם מתאימים למסגרת במסגרת של תובענה ייצוגית.
- דיון והכרעה – ריבית מצטברת**
29. המשיבה היא רשות שלטונית, הכפופה לכללי המשפט המנהלי, לרבות לעקרונות חוקיות המנהל. משמעותו של עיקרון בסיסי זה היא שהרשות רשאית לפסול אך ורק מכוח הסמכה מפורשת בחוק, וכל שלא הותר לה לעשותו על פי הדין – אסור לה. פעולה של רשות שלטונית ללא הסמכה מפורשת בחוק או מכוח חוק חורגת מסמכותה של הרשות.
30. עקרון חוקיות מעשי המנהל בתחום גביית מסים מעוגן בחוק יסוד: משק המדינה: "מסים, מילואות חובה תשלומי חובה אחרים לא יוטלו, ושיעוריהם לא ישונו, אלא בחוק או על פי: הוא הדין לגבי אגרות." (סעיף 1א) של חוק היסוד]. הלכה היא שהוראת חוק היסוד חלה גם על תשלומי חובה ואגרות המוטלים על-ידי רשות מקומית [ב"צ 1640/95 אילנות הקריה (ישראל) ב"צ נד ראש עיריית חולון אחי].
31. האם גביית ריבית מצטברת מעוגנת בחוק הריבית? האם החוק מסמיך את המשיבה לחייב בריבית פיגורים בשיטת ריבית מצטברת? הדבר צריך בחינה בהתאם לשון החוק ולזכילתו

לשון החוק

32. נקודת המוצא היא בחינת לשון החוק. חוק ועיין בלשון חוק הריבית ולא תמצא בו עיגון לסמכות גביית ריבית מצטברת. החוק נקט לשון "ריבית צפויה" (ראו למעלה). מבחינה לשונית גרידא, נראה כי מדובר בריבית חדשית פשוטה, המחושבת על בסיס סכום הקרן אליו מצטרפים הפרשי הצמדה, הנובעים משינויים שחלו באותו חודש במדד המחירים לצרכן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבט כבית-משפט לעניינים מנהליים

07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 סוסיאן נ' עיריית חולון

33. המונח ריבית מצטברת מצא ביטוח במספר דברי חקיקה; למשל: "ריבית וכן הפרשי הצמדה וריבית שנפסקו לפי חוק זה, יודמו לקרן אחת לשנה; לענין זה, "קרן" - סכום כסף שנפסקה רשות שיפוטית וכן הפרשי ההצמדה והריבית לפי חוק זה" (חוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961 ולהלן: "חוק פסיקת ריבית"); "ריבית פיגורים שנצברה בכל שלשים ימים על סכום החוב בצירוף ריבית פיגורים" (תקנות רשות הדואר ריבית פיגורים והפרשי הצמדה, תשנ"ב-1992 ולהלן: "תקנות הדואר").

34. גם המונח ריבית צמודה מופיע בשני דברי חקיקה אלה, לצד המונח ריבית מצטברת. ריבית צמודה מוגדרת בסעיף 1 לחוק פסיקת ריבית כ"ריבית על הסכום שמוזכר בו לאחר שנוספו עליו הפרשי הצמדה", ובתקנה 1 לתקנות הדואר כ"ריבית על סכום החוב לאחר שנוספו עליו הפרשי הצמדה" (ראו גם דני"א 1792/00 מדינת ישראל נ' שדמון אחי) וכן בתקנה 2 לתקנות הדואר:

35. "על החוב ייחשפו -

(1) אם חלמו עד שנים עשר חדשים מן המועד לתשלום החוב עד מועד פרעונו במעל - הפרשי הצמדה וריבית צמודה בשיעור של 2% לשנה על סכום החוב או ריבית פיגורים בחישוב של ריבית מצטברת, יחסית למספר הימים שבביגור, לפי הגבוה שביניהם"

עינינו חרואות, המחוקק בחר להשתמש בשני מונחים אלה זה לצד זה באותם דברי חקיקה, ולעיתים אף באותו סעיף חוק. על כן, מבחינה לשונית נראה כי מדובר לכאורה במונחים שונים, המגדירים שיטות שערך חוב שונות והמביאים לתוצאות כספיות שונות. על כן, לו רצה המחוקק להסמיק את המשיבה לחייב ריבית מצטברת, הדעת נותנת כי היה נוקט מתח זה בחוק הריבית באופן מפורש.

36. זה ועוד זה. סעיף 7 לחוק פסיקת ריבית בגרסתו המקורית קבע מפורשות כי "ריבית שנפסקה לפי חוק זה לא תישא ריבית" (ראו ס"ח תשכ"א 348, בעמ' 192). סעיף זה שונה בניקון מאוחר, ונקבע בו כי "ריבית שנפסקה לפי חוק זה, תצורף לקרן אחת לשנה" (ראו חוק הוצאה לפועל (תיקון מס' 8), תשמ"ט-1989 (תיקון עקיף לחוק פסיקת ריבית והצמדה, תשכ"א-1961), ס"ח תשמ"ט 1274, בעמ' 52). הנה כי כן, משמא המחוקק לכוון להחזיר חיוב בשיטת ריבית מצטברת, עשה כן באופן מפורש.

¹ המחוקק בבטוח הארמי הידוע "ריבית דו-כיוונית" מתקין התקנות השונות בניגוי הנכרי ריבית מצטברת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

תי"צ 12-09-17522 טוטיאן נ' עידיית חילון

תכלית החוק

37. בהינתן שלשון החוק מאפשר יותר ממשמעות אחת, ינקוט הפרשן באפשרות המגיימת את תכלית החוק; היינו את המטרה המסוימת שהמחוקק ביקש לחשיג באמצעות החוק, ואת המטרות, הערכים והעקרונות שחוק מסוג זה נועד להגשים בחברה דמוקרטית. מדברי ההסבר להצעת חוק הריבית עולה כי תכליתו הסובייקטיבית של חוק זה כפולה: מצד אחד, לשמור על ערכה הכספי של קרן החוב ולפצות את הרשות על הנזק האינפלציוני שנגרם לה כתוצאה מאיחור בשילומו של תשלום החובה, ומן הצד השני ליצור תמריץ לנישומים לשלם חובותיהם לרשויות במועד [ראו דברי הסבר להצעת חוק הרשויות המקומיות (ריבית וחפשי הצמדה על תשלומי חובה), תש"ט-1979, הי"ח תשל"ט 1415, בעמ' 275; וכן בג"צ 175/82 גל נ' שר המינים].
38. ריבית הפיגורים לפי חוק הריבית גבוהה משמעותית מזו המקובלת במשק, שבודה המלמדת על הרכיב העונש-הרתעתי הסמוך בה, המהווה מעין קנס על איחור בתשלום. לפיכך נראה כי תכליתו הסובייקטיבית העיקרית של חוק הריבית היא לתמרץ את הנישומים לשלם במועד, שכן שמירה על ערכה של הקרן מובטחת באמצעות הפרשי ההצמדה המתווספים אל הקרן מדי חודש [בג"צ 4562/92 זנדברג נ' רשות השידור הפח].
39. על פני הדברים נראה כי תכליתו הסובייקטיבית של חוק הריבית מתיישבת עם הפרשנות המוצעת ע"י המשיבה. יחד עם זאת, יש לזכור כי תכלית זו אינה עומדת לעצמה, וכי יש לבחון גם את תכליתו האובייקטיבית של חוק זה.
40. בחינת תכליתו האובייקטיבית של חוק מנוחית ע"י חוקה משפטית לפיה כל דבר חקיקה נועד להגשים את עקרונות היסוד של השיטה, ולקדם זכויות אדם [למשל ע"א 9333/02 מנהל מס ערך מוסף סבריה נ' חוסיין]. לענין זה יש משנה חשיבות בחקיקת מס, בהיותה אמצעי כופה לנטילת רכוש של הפרט והעברתו לקופה הציבורית. בהקשר זה כבר נפסק כי חוקה היא שחוק המס נוגע מפניעה בזכויות האדם, ובמיוחד בזכות הקניין, אלא במידה הכרחית וחוצצה להגשמת תכליתו הסובייקטיבית באלה הדברים, אני סבור כי פרשנות המבקש חיא לכאורה הפרשנות העדיפה. פרשנות זו מתיישבת עם שתי תכליותיו – הסובייקטיבית והאובייקטיבית – של חוק הריבית. יש בה כדי לתוות תמריץ לשלם במועד מחד (שכן שיעור הריבית עדיין יחיה גבוה משמעותית מן המקובל, ולמנוע פגיעה בלתי-מידתית בזכות הקניין מאידך).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו כשבתו בבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 17522-09-12 טוטיאן נ' עיריית חולון

41. גם אם אנית כי פרשת המשיבה לחוק הריבית היא בגדר האפשר, עדיין סבורני כי פרשתו של המבקש היא לכאורה הפרשת הראייה. נסיק שבמקרה של חוסר בהירות בוגע לפרשת חקיקה מתחום המסים, יש לחזיק את הפרשת המקלה עם הנישום.

כי הרי זה הכלל הגדול שעל-כיו או נוהגים במירושם של דיני מסים: כל מקום שבו אין מהות חובתו של האזרח או היקפה הפשיים מטפח וכל מקום בו דבקה אי בהירות בתחומה החוק והנוסח מתפרש לכאן או לכאן, מפרשים את הוראת החוק כאומן שיש בו כדי להקל על האזרח ולא כדי להוסיף על חובותיו. חזקה עלינו כי אין להסיל חובה אלא על פי מפורזת המפורשת של המחוקק ובהתאם לכללים המהותיים וחדינויים שקבע... [ע"א 254/77 מדינת ישראל נ' מלדלת פלדום בע"מ (ממי השופט שמגר); ע"א 10977/03 דוד אנרגיה (1988) בע"מ נ' עיריית בני ברק (אח)

"נגמים מיטיבים"

42. המשיבה טוענת כי שיטת הגבייה של ריבית נצברת גורמת לחטיה מיטיבה עם התושבים בגיביות שונות. בהסתכלות כוללת "חסרון הכיס" שגורם לפלוני לחובו מרובי ריבית מצטברת מתקזז עם "יתרון כיס" של אלמוני שהחוב המחושב של מוקטן נוכח שיטת הגבייה האמורה.

43. אינו מקבל את טענת המשיבה. תיתי לה למשיבה שהיא מעוניינת גם במהלכים מיטיבים. אי אפשר לקבל שהטבה לפלוני תהיה על חשבון גריעה מאלמוני. רצונה של המשיבה להיטיב עם תושביה במסגרת מסוימת אינו יכול להוות הצדקה לקביעת שיטת ריבית הפיגורים מעל הרמה המותרת לכאורה על פי חוק. כפי שהמבקש מציין בצדק, קבלת טענת המשיבה עשויה להביא לתוצאות אבסורדיות – רשויות מקומיות תוכלנה להל את הגבייה בתחום שיפוטן כרצונן ותוך התעלמות מהוראות החוק, כל עד הן טקסות במדיניות מכוונת של גביית-חסר או תת-אכיפה באחד מתשלמי החובה אותם הן מוטמכות לכות. כך למשל, מדיניות של גביית-חסר בתחום החוייה תצדיק גביית-יתר בתחום התכנון והבנייה, וכן חלואה. הקיצור, המבנה של "כלים שלובים" שהמשיבה מבקשת להציב מושתת על "פיויקה" שאינה מותאמת.

בית המשפט המחוזי בנתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 סוטיאן נ' עיריית חולון

44. למעשה, המשיבה טוענת כי במקרה של קבלת התובענה יהיה צורך לבצע קיזוז בין חוב-היתר
 בן חייבו לכאורה המבקש וחברי הקבוצה כתוצאה משיטת ריבית מצטברת לבין התועלת
 הכספית שלכאורה נצמחה להם כתוצאה מהמדיניות "חמסיבה" בה המשיבה נוקטת.
 מושכלות ראשוניים הם כי ניתן לתועלת טוענת קיזוז רק מקום בו שני הצדדים הבינו חובות
 הדדיות זה לזה. בניסיונת המקרה שלפני, טענת קיזוז תהא אפשרית רק אם המשיבה תבטל
 רטרואקטיבית את מדיניותה "חמסיבה", באופן שיחפץ את "ההטבות" שקיבלו לכאורה
 הגישומים לחובות פיגורים שיש לשלמם למפרע. הבעייתיות המשפטית הטמונה בשומת ריבית
 רטרואקטיבית מעין זו ברורה ומובנת מאליה, ובכל מקרה המשיבה בשום שלב לא טענה כי
 בכוונתה לבצע מהלך כזה, אלא לכל היותר לבטל את "המכסים המטיבים" באופן צופה פני
 עתיד.

האם ריבית הפיגורים מהווה "תשלום חובה"?

45. המשיבה טוענת כי ריבית הפיגורים מהווה תשלום חובה עצמאי, הנושא ריבית פיגורים
 עצמאית מכוח חוק הריבית במקרה של איחור בשילומה. טענה זו היא בעלת פן כפול. הפן
 הראשון של הטענה הוא כי אם מותר למשיבה להשית ריבית פיגורים על ריבית פיגורים, הרי
 שמוותר לח לחייב בריבית מצטברת. הפן השני של הטענה הוא שאם ריבית הפיגורים אינה
 מהווה תשלום חובה עצמאי לפי חוק הריבית, כטענת המבקש, אזי יש לדחות את בקשת
 האישור על הסף מתוסד סמכות עניינית.

46. אינני מקבל את הטענה. בהצעת החוק המקורית של חוק הריבית תשלום חובה הוגדר כ"כל
 תשלום המגיע לרשות מקומית על פי דין, לרבות ריבית הפרשי הצמדה לפי חוק זה" [הצעת
 חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובות), תשלום-1979, הי"ח
 תשלום 1415, בעמ' 276]. לעומת זאת, הגדרת תשלום החובה המופיעה בנוסחו הסופי של סעיף
 1 לחוק הריבית היא "כל תשלום המגיע לרשות מקומית על פי דין, לרבות מכסות תשלום
 שהטיל איגוד ערים על הרשויות המקומיות שבתחומן לרבות מסים ומכסות תשלום
 שהטילה מועצה אזורית על ועד מקומי".

47. הנה כי כן, נראה כי המתחק לכאורה בחר להשמיט את תשלומי ריבית הפיגורים מהגדרת
 תשלום החובה בחוק הריבית, כפי שנוקק בסופו של יום. השמטה זו מהווה לכאורה
 אימדיקציה לכוננת המתחקס להורג את תשלומי הפיגורים מושלמי החובה כמשמעותם
 בחוק הריבית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 סוסיאק נ' עיריית חולון

48. אינדיקציה נוספת לכך כי תשלומי הפיגורים אינם בגדר תשלומי חובה לפי חוק הריבית נשענה בעובדה כי המחוקק לא קבע מהו המועד בו יש לשלם את תשלומי הפיגורים, זאת להבדיל מתשלום החובה עצמו שמועד שילומו נקבע בצו הארנונה. בהיעדר מועד זה, כלל לא ניתן לדעת מתי קמה הסמכות להשית תשלומי פיגורים על תשלומי פיגורים, שכן לא ניתן לדעת מתי האיחור בשילומם של תשלומי הפיגורים עולה על 30 ימים.
49. זאת ועוד, סעיף 7 לחוק הריבית קובע כי "לענין הגביה, דין ריבית והפרשי הצמדה לפי חוק זה כדין תשלום החובה שעליו הם נגבים". מטרתו של הסעיף עולה לכאורה כי דינם של תשלומי הפיגורים בחוק הריבית אינו זהה לדינם של תשלומי החובה, שכן נדרשה אמירה מפורשת של המחוקק כדי להשוות בין השניים לענין הגבייה. לו תשלומי הפיגורים היו בבחינת תשלומי חובה, לא היה כל צורך בסעיף 7 לחוק הריבית, וכידוע – חוקה היא שהמחוקק לא משתית מילותיו לריק.
50. יש לדחות גם את צדה השני של טענת המשיבה – קרי, היה וייקבע כי ריבית הפיגורים אינה בגדר תשלום חובה לפי סעיף 1 לחוק הריבית, אזי דינה של בקשת האישור להידחות על הסף, שכן ניתן להגיש תובענה ייצוגית נגד רשות רק בגין גבייה שלא כדין של תשלומי חובה.
51. סעיף 30א לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי: "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בהביעה כמפורט בתוספת השנייה...". הרלוונטי לעניינו הוא פריט 11 לתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות (להלן: פריט 11), שלשונה היא "הביעה נגד רשות להשבת סכומים שנבטתה שלא כדין, כפי, אזרה או תשלום חובה אחר".
52. טענת המשיבה נשענת על ההנחה כי למונח "תשלום חובה" יש משמעות זהה הן בסעיף 1 לחוק הריבית והן בפריט 11. הנחה זו אינה מבוססת.
53. אכן, יש ערך לא מבוטל באיחודיות מושגית ובחרימונית החיקתית, אולם אין בהן כדי למנוע פרשנותו של מונח מסוים בדרכים שונות בהוראות חקיקה שונות, הכל לפי תכליתו וחקשרו [בג"צ 480/79 חברת אי סרג' להשקעות ולבנין בע"מ נגד גובה המכס, ירושלים].
54. בעניינו, ביסוסם של שני דברי החקיקה עומדות תכליות שונות – סעיף 1 לחוק הריבית נועד להגדיר את סוגי התשלומים עליהם תהיה הרשות רשאית להשית תשלומי פיגורים, ואילו פריט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 טוטיאן נ' עיריית חולון

11 נועד להגדיר את סוגי התשלומים המהווים מושא לתביעת השבה עד רשות לפי חוק תובענות ייצוגיות. על כן, נקודת המוצא לדיון היא כי למונח "תשלום חובה" במריט 11 בהחלט עשויה להיות משמעות שונה ממשמעותו של אותו מונח בחוק הריבית.

55. פרשנותו של המונח "תשלום חובה אחר", המופיע במריט 11, מדונה בעניינם 7373/10 לוי נ' מדינת ישראל – צבא הגנה לישראל **מדוד תשלומים** (להלן: עניין לוי). בעניין לוי עמד בית המשפט העליון על הדמיון הלשוני בין נסחור של מריט 11 לבין הנסח של סעיף 1(A) לחוק מסוד: משק המדינה, וקבע כי כדי לקבוע האם תשלום מסוים נכנס לגרי מריט 11 יש לבחון האם מדובר בתשלום שהטלתו על הפרט ע"י הרשות מתייבת, כעניין גרמטיבי, הסמכה בחוק:

סבורני, נוכח ההשוואה להוראת סעיף 1(A) ולעקרון שהיא מבטאת, כי המבחן הקובע צריך להיות דווקא האם לצורך הטלת תשלום מסוג מסוים על הפרט נדרשת הסמכה בדין. כלומר, אין זה מבחן של מצב הדברים כהווייתם, העוסק בשאלה האם התשלום הוטל או נגבה מבחן סמכות שבדין (או נחזה להיות כזה), אלא מבחן משפטי-גרמטיבי, הבוחן האם מדובר בתשלום מסוג התשלומים אשר אין להשילם על הפרט אלא במסגרת הסמכה בדין. (עניין לוי).

56. ריבית הפיגורים בה עסקינן היא תשלום הקרוב במאפייניו ומהותו למס. ההגדרה המקובלת של "מס" היא תשלום כפוי לרשות ציבורית ללא תמורה ישירה בעדו (ראו אלפרד ויתקוף ויעקב נאמן דיני מסים (מהדורה רביעית, מורחבת ומתוקנת, תשכ"ט), בעמ' 4; עניין לוי, בפסקה 28 לפסק דינו של כב' השופט זילברטל; ע"א 889/01 עיריית ירושלים נ' אל עמי ייזום השקעות ובניה בע"מ (מורסם במאגרים המשפטיים), בפסקה 13 לפסק דינו של כב' השופט אנגלרד המקורות המצוינים שם; על אופייה של ארנונה כמס ראו ע"א 9368/96 מליסרון בע"מ נ' עיריית קרית ביאליק (מורסם במאגרים המשפטיים), בפסקה 9). זהו המצב גם בענייננו – תשלום הריבית לא נתון לשיקול דעתו של הנישום, והנישום לא מקבל כל תמורה ישירה מהרשות כנגד תשלום זה. למעשה, ניתן לראות את ריבית הפיגורים כמס המתל על הנישום עקב איתור בתשלום.

57. כמו כן, כמצוין לעיל ריבית הפיגורים טומנת בחובה רכיב עונשי-הרתעתי משמעותי, המקרב אותה באופייה לקנס. ועוד, מדובר באמצעי שלטוני המנוע בוכת הקניין הרוקנית.

בית המשפט המחוזי בנתב"ש - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 טוסיאן נ' עיריית חולון

58. בכל אחד ממאפיינים אלה של ריבית הפיגורים לבדו, לא כל שכן בהצטרפתם יחד, יש כדי להוביל למסקנה כי מדובר בתשלום אשר הטלתו על הפרט דודשת, כעניין נודמיטיבי, הסמכה בחוק.
59. לאור האמור, לכאורה נראה כי ריבית הפיגורים מהווה תשלום חובה לצורך פריט 11, אולם לא לצורך חוק הריבית.
- טענת נטפאת של המשיבה ושיקולים נוספים התומכים בעמדת המבקש*
60. מספר רב של רשויות מקומיות בישראל הודיעו על חדילתן מגביית ריבית פיגורים בשיטת ריבית מצטברת, משתוגשה נדון בקשה לאישור תובענה ייצוגית בגין נבייה זו. אני סבור כי ניתן לראות בעובדה זו שיקול נוסף התומך באימוץ פרשנותו של המבקש.
61. שאלת חוקיותה של השתתות ריבית מצטברת בגין פיגורים בתשלומי ארנונה נדונה במסגרת בקשה לאישור תובענה ייצוגית בתי"צ (מחוזי מרכז) 18004-08-11 בית אנמי הנדה לשיחוק בע"פ נ' עיריית ראשלי"צ. בית המשפט פסק כי הפרשנות לפיה שיטת חישוב זו אינה חוקית היא לכאורה הפרשנות העדיפה. על החלטה זו הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, שנמחקה בהסכמת הצדדים (נר"ם 2980/13). גם בכך יש ותימוכין למסקנה שהענתי אליה.
62. לא מצאתי יסוד לדחיית הבקשה בעובדה כי המבקש עותר, בין היתר, לסעדים הצהרתיים. הסעיפים ההצהרתיים להם עותר המבקש הינם טפלים לסעד העיקרי, הוא סעד החשבה, ולצורך הכרעה בשאלת ההשבה ממילא יש תחילה להכריע – ולהצהיר – בדבר חוקיות הגבייה.
63. לא מצאתי יסוד לדחיית הבקשה גם בעובדה כי השאלה העיקרית הדרושה הכרעה היא שאלה משפטית בנוגע לפרשנותו של דבר חקיקה. סעיף 11א(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע מפורשות כי ניתן לאשר תובענה ייצוגית גם כאשר השאלה המשותפת לחברי הקבוצה היא שאלה משפטית
- ריבית שנתית*
64. אם שיטת הריבית המצטברת אינה מותרת ברמה החודשית – כך טוענת המשיבה, היא מותרת לכל הפחות ברמה השנתית. כל כך למה! מפני שמכמה וכמה הוראות חוק נובע שלעניין ארנונה החיוב הוא שנתי וכל שנת כספים מהווה יחידת זמן עצמאית שמשכתמת וסגורה עם סיומה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבוענו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

תי"צ 12-09-17522 טוסיאן נ' עיריית חולון

- [סעיף 808] של חוק ההסדרים במשק המדינה (נתיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב) תשנ"ג – 1992, סעיפים 276 ו-277 של פקודת העיריות; סעיף 4(ח) של חוק הריבית; תקנה 16 של תקנות ההסדרים במשק המדינה (הטוח מארנונה) תשנ"ג-1993]. הדבר נובע גם מן הפסיקה [נציים 8223/07 ה"מ נ' מוסנא אזרית דרום השרון, ב"פ 5705/90 דשנים וחומרים כימיים נ' עיריית קריית אטא].
65. העירייה סבורה כי מן העיקרון האמור נובעת הרשות לצרף בתום שנת מס את סכום הקרן השנתי שבפיגור אל הפרשי הפיגורים בין אותה שנה, כך שבתום שנת המס השוטפת ועם תחילת שנת המס העוקבת יישא הסכום כחולל שבפיגור (קו בפיגור + שיעורי הריבית שבפיגור) הפרשי פיגורים אף הוא.
66. לא ידעתי מזה הבסיס ל"קפיצת המדרגה" שביצעה המשיבה מהנחת הבסיס, שהיא כמדומה לי נכונה, שכל שנת מס היא יחידה עצמאית, אל התחבאה של חיוב פיגורי תשלום ארנונה בריבית מצטברת. מן הניתוח שערכתי לעיל מובקשת סברתי שחוק הריבית אינו מתיר לעירייה לגבות ריבית דריבית ואין שום מקור חוקי אחר שבו ניתן לעגן את החיוב הזה. ממילא אין גם מקור עיון לריבית דריבית שנתית. החיסוק (סילג'וס) שביצעה המשיבה כלל אינו משקף הסקת דבר מתוך דבר.

סיכום הדין בעניין ריבית מצטברת (ריבית דריבית)

67. אני סבור כי קיימת אפשרות סבירה ששאלת פרשנותו הנכונה של חוק הריבית תוכרע לאובת המבקש וחברי הקבוצה.
68. ועד, אני סבור כי תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכריע במחלוקת שנושאה בין הצדדים בעניין ריבית מצטברת. השאלה המשפטית שבמחלוקת, ממוקדת ומשוותת לכל הקבוצה, כאשר הסעדים הכספיים להם יהיו זכאים חברי הקבוצה אם יזכו בתובענה נמוכים מכדי שיטרחו לנהל תביעות פרטניות מול המשיבה. נראה כי בדיוק למצב זה כיוון המחוקק כאשר חוקק את חוק תובענות ייצוגיות.
69. כמו כן, נחה דעתי כי עניינם של חברי הקבוצה ינוהל בדרך הולמת ובתום לב. י המבקש פנה למשיבה מספר פעמים בבקשה לתיקון המעוות טרם תגשת התובענה ובקשת האישור. ועד, המבקש הגיש את בקשת האישור עוד בטרם ניתן פסק הדין בעניין בית אגמי, ובכך נטל על עצמו סיכון שמא תהכרעה בעניין בית אגמי תהא שלא לטובתו. סבורני כי די באלה כדי לבסס את תום ליבו של המבקש. לעניין ייצוג הולם, אינני מוצא פגם במשרד עורכי הדין שהגיש את הבקשה בשם המבקש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבועות בבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ה"צ 12-09-17522 טוטיאן נ' עיריית חולון

70. המשיבה טענה כי אישור התובענה כייצוגית עלול לגרום נזק כבד לציבור, והצגתה בעניין זה לתוראות סעיף 11(ב) לחוק. טענה זו נטענה בעלמא וללא פירוט, ולא מצאתי בה יסוד לרחיית הבקשה. ועוד, המשיבה לא הסבירה כיצד יהיה בעצם ניהול ההליך באופן ייצוגי כדי לגרום לנזק הנטען, זאת להבדיל מהנזק שעלול להיגרם לציבור אם התובענה תוכרע לטובת הקבוצה בסופו של הליך.
71. משקבעתי את כל שקבעתי לעיל, וכיון שההליך שלפני הוא הליך ביניים, אני סבור שאין צורך להכריע בשלב זה באתר טענות הצדדים.
72. סוף דבר: הבעות השבה בגין חיוב בריבית מצטברת מאושרת כתובענה ייצוגית.

חיוב בריבית לפני בגין דרישת חיוב ששלמה לפני תום "תקופת החסד"

73. עניינה של עילת התביעה הנטענת השנייה הוא בחיוב בריבית פיגורים בגין תשלום שבוצע לפני המועד האחרון לשילמו. חוק הריבית קובע ש"תשלום הובה שלא שולם תוך 30 ימים מהמועד שנקבע לשילמו, ישולם בתוספת ריבית פיגורים" (סעיף 2(a) של החוק). הוזה אומר נקבע ליום מסוים כמועד לשילום דרישת החיוב, לא תגבה ריבית פיגורים אם החוב ישולם עד 30 ימים מאותו מועד (30 "ימי חסד").
74. המבקש טוען שהעירייה נהגה לחייב בריבית פיגורים גם בגין איחור שלא חצה את 30 ימי החסד. גבייה כזאת אינה כדוין ועל העירייה לחשיב את הסכומים שגבבו לתושבים ששילמו בעוד מועד.
75. לאחר עיון בטענות הצדדים הגעתי למסקנה שאין מקום לאשר תובענה ייצוגית בעילה זו. אבאר את מסקנותי.
76. העירייה אישרה שבעבר נהגה במקרים מסוימים לגבות ריבית פיגורים בגין איחור תשלום לפני חגיגת קו ימי החסד. אולם החל מתחילת יולי 2008 מערכת הגבייה הסמוכה של העירייה עברה שינוי מתוכנן שבמסגרתו המערכת לא או בלבד שאינה מפיקה עוד דרישות תשלום בגין פיגור בתשלום שאינם מאוחר מימי החסד אלא אף גם זו שמעשית "תקופת החסד" הותארה כדי 45 ימים.
77. מכאן נובע שהחל מיולי 2008 מתרחשת חזילה למעשה מן הגבייה הבלתי חוקית. המסקנה קבועה כי מצב של חזילה לפני שהוגשה בקשה לאישור תובענה ייצוגית נעילה בקצה אחד עם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

ת"צ 12-09-17522 סוסיאן נ' עיריית חולון

- הוראת סעיף 9 לחוק תובענות ייצוגיות ומבטיר את העירייה מתובנת החשבה, ממש כשם שהיא הייתה מופטרות אילו הוגשה הדעת חדילה בעקבות הגשת הבקשה.
78. לי נראת שדי בחזילה למעשה כדי לסתום את הגולל על עילת תביעה זו. אולם גם בלי זה, בהנחה שאכן מילוי 2008 שאין יותר גבייה מפרח, אין אפשרות לאטר את התובענה כיון שלפי החוק העירייה מתחייבת בהשבת גבייה לא חוקית שהתרחשה בשנתיים שקדמו לבקשה לאישור התובענה. התובענה הוגשה בספטמבר 2012 ולפיכך חובת החשבה אינה מרחיקה לאחור אל שנת 2008.
79. המבקש טוען שהעירייה לא חדלה שכל מועד שהוא מן הגבייה הבלתי חוקית. אילו היה ממש בעניין זה נקל היה לה לעירייה לשלוח הדעת חדילה בתוך שלושה חודשים לאחר הגשת בקשת האישור. יתר על כן והוא עיקר; גם אם כתוצאה ממחלכי תכנות מחשבים שונתה בשנת 2008 שיטת דרישת החוב והישוב ריבית הפיגורים, אין הדבר חל על מי שבאתה שנה כבר תב חוב פיגורים שראשיתו בתשלום במועד שלא החסיא את ימי החסד. למשל, נניח שהמבקש שילם את דרישת תשלומי הארנונה בשנת 2006 באיחור של 21 ימים מן המועד שנקבע לתשלום. הוא הורל לצבור ריבית פיגורים של 21 ימים שפירושה נדרש גם בשנים שלאחר 2008. אכן בידון של המבקש הונית עובדה שכך אירע.
80. השתכפתי מטיעוני העירייה שותבססו על עדות בעלי תפקידים בנזירות, שנופעה אפשרית של נפילה "בין קווי תפר" היא מצומצמת ביותר, שכן ממילא רוב האורחים משלמים את הדעות החוב במועד. קשה מאד לאתר את אלה שנופעת הגבייה הבלתי חוקית לאתר יולי 2008 שהשתרעה עד לפרק הזמן של תקופת החשבה. גם מטעם זה אין מקום לניהול תובענה ייצוגית ברכיב זה.
81. אני דוחה את בקשת האישור בהקשר לעילה של גביית ריבית פיגורים מוקדמת מדי

אי חוקיות העננה במועד חרשוב ריבית הפיגורים

82. הטענה היא שהעירייה מחשבת את תקופת ריבית הפיגורים מן היום הראשון לחודש שכלפיו מתייחסת הדרישה ולא מן המועד שנקבע לשילומו של החוב [לשם המחשה]. עיריית חולון קבעה את מועד תשלומי חיובי הארנונה ל-14 בחודש של כל חודש אי אוגי. כך מי שאיחר בתשלום החיוב של תקופת חיוב מסוימת חויב בפיגורים מיום 1 לחודש הנדון ולא מיום 14 של אותו חודש.

עמוד 18 מתוך 19

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבועות כבית-משפט לעניינים מנהליים
07 אוקטובר 2015

תייצב 17522-09-12 טוטיאן נ' עיריית חולון

83. עלי לוחות את בקשת האישור ברכיב זה משום שקיבלתי את סגנת העירייה שחלל מילוי 2008 אין היא משיחה עוד ריבית פיגורים בגין תשלום שבוצע בתוך ימי החסד. השתתף הריבית נעשית מראשית החדש הזוגי העוקב לדרישת התשלום ולא מן החדש האי-זוגי.
84. לפיכך אין צורך שאדון ביתר הטענות והמענות ברכיב זה.
85. **בקשת האישור ברכיב זה נדחת**

שיהיו בגביית חובות קטנים

86. ברכיב זה המבקש מלין נגד מדיניות המשיבה (שאיינה מוכחשת על ידה) שלא לקוטס בחליכי גביית אקטיביים של חובות פיגורים בסכומים נמוכים. לטענת המבקש, מדיניות זו יוצרת שיהוי בלתי סביר בגביית החובות הקטנים הללו, וגורמת שלא כדן להגדילם עקב העמדה של הפירשי האגודה וריבית. שיהוי זה מצד המשיבה, כך המבקש, הופך את גבייתם של חובות אלה לבלתי-תקויות.
87. המבקש נסמך לעניין זה על חוות דעת היועץ המשפטי לממשלה ששוללת השתתפות בלתי סבירה במקיסות חליכי גביית של תשלומי חובה שלא שולמו ובמסיקת בתי משפט שהעירו שהשתתפות בלתי סבירה מעמידה את החייב בעמדה נחותה שאין הוא יכול להתמודד עם טענת החוב. שיהוי כבד עשוי למסול את הלך הגבייה.
88. איני סבור שעניין זה יכול להוות עילת תביעה בתובענה ייצוגית. המדובר במדיניות טיפול בחובות קטנים (בעבר עד 50 ש"ח וכעת עד 20 ש"ח) שיתכן שאיננה מדיניות ראויה, אך אין מדובר בגבייה לא תקינה (כמגובן שחלק הריבית דריבית הכלול בגבייה המאוחרת איננו תקיף אך בענין זה כבר אישרתי את התובענה). שכן אין טענה כנגד עצם קיומו של החוב האין טענה שבקיסה הריבית המגברת העמדת הריבית על ריבית פיגורים תקינה, היקף החוב אינו נכון. על כן אין מקום בהקשר זה לתביעת השבה ואילו הצהרה על מדיניות בלתי תקינה היא עניין לעתירה מסהליית ולא לתובענה.
89. **אני דוחה את בקשת האישיור ברכיב של השהיית הסימול בחובות קטנים**

הוצאות

90. אני מאשר את הבקשה לתובענה ייצוגית בעילה של גביית ריבית דריבית שלא כדן בסכום של כ-3.855 מיליון ש"ח
91. אני דוחה את בקשת האישיור ביתר רכיבה
92. התבעת תשלם למבקש סך 20,000 ש"ח הוצאות וכן 40,000 ש"ח שכ"ט ע"ד בצירוף מע"מ כדן.
- ניתנה היום, כ"ד תשרי, תשע"ו, 7 אוקטובר, 2015 בהעדר הצדדים.

חותימה

יעקב טוטיאן. ת"ד 7005 חולון. טל': 054-4472255

3

10.08.2014

מבלי לפגוע בזכויותי

לכבוד:

עיריית חולון,
המחלקה המשפטית, באמצעות פקס: 03-5027077
פניות הציבור, באמצעות פקס: 03-5027044

הנדון: התראה טרם הגשת תביעת ייצוגית נוספת בגין המשך גביית ריבית דרבית וריבית מופרזת בניגוד לחוק

(סימוכין: ת.צ. 17522-09-12 טוטיאן נ' עיריית חולון)

1. כבר הגשתי נגדכם בעבר תביעה ייצוגית 17522-09-12 בעניין גביית ריבית דרבית אך למרות זאת אתם ממשיכים לגבות ריבית בצורה זו למרות פסי"ד מפורש שניתן כבר לפני יותר משנה על ידי השופטת מיכל נדיב ולמרות שכמעט כל הרשויות המקומיות הפסיקו את הגול המתמשך אתם עדיין ממשיכים להתנהל ממש כמו ארגון פשיעה.
2. לא רק שאתם גובים ריבית דרבית אתם גם מוסיפים חטא על פשע וריבית נוספת ממה שמותר לכם ולמעשה אתם גובים כ 1.3% לחודש במקום 0.75% לחודש.
3. לאחרונה שלמתי סך 669.90 ₪ עבור חודשים מאי יוני (וגם זאת לאחר ששוב לא שלחתם לי שובר ונאלצתי להגיע פיזית אליכם כדי להוציא שובר). מילא שלקחתם אגרת גבייה ע"ס 15 ₪ אך לא ברור לי כיצד צמת חוב משוער של כ 640 ₪ ל 656.80 ₪ לפי חישוב פשוט מותר לכם לגבות עבור חודשיים בלבד לפי 0.75% ולכן הייתי אמור לשלם רק כ 649 ₪ גם אם נלך לפי שיטת ריבית דרבית.
4. אני עומד להגיש נגדכם בקרוב תביעה ייצוגית נוספת על הריבית שאתם גובים בשיטה של ריבית דרבית כדי לכסות את התקופה שלא נתבעה בתביעה שלי לכן אני מציע לכם לחדול מידית ולהשיב לי ולתושבים את הכספים שגבתם מהם בניגוד לחוק.
5. כמו כן אתם מתבקשים לתת הסברים מדוע אתם גובים ריבית גבוהה מ 0.75 אחוזים וכן נדרשים להשיב לי את הכספים שגבתם ממני מעל המותר בחוק שכן אם לא תתנו הסבר סביר תוגש נגדכם תביעה ייצוגית נוספת בעניין זה.

6. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

4

יעקב טוטיאן. ת"ד 7005 חולון. 5817001 טל': 054-4472255

23-11-2014

מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד:

עיריית חולון, רח' ויצמן 58 חולון.
 המחלקה המשפטית, באמצעות פקס: 03-5027077
 ראש העיר, באמצעות פקס: 03-5027040
 פניות הציבור, באמצעות פקס: 03-5027044
 מחלקת הכנסות, באמצעות פקס: 03-5027209
 מחלקת הגביה, באמצעות פקס: 03-5027129

הנדון: התראה אחרונה לפני הגשת תביעת ייצוגית נוספת

(סימוכין: ת.צ. 17522-09-12 טוטיאן נ' עיריית חולון, מכתבי מיום 10.08.14)

1. הח"מ הגיש בעבר כנגדכם בקשה לאישור תובענה ייצוגית במסגרת ת.צ. 17522-09-12 וזו מתבררת כיום וממתינה להחלטה בעניין אישורה, בביהמ"ש המחוזי בת"א (כבי השופט עודד מודריק). אחד הרכיבים בתביעה זו עוסק בגביית ריבית פיגורים בשיטה של ריבית דריבית (ולא ריבית רגילה) בניגוד לחוק.
2. לאחרונה ניתן פס"ד של ביהמ"ש העליון במסגרת בקשת רשות ערעור שהגישו חמש רשויות מקומיות על החלטת כבי השופטת מיכל נדב שאישרה הגשת תובענה ייצוגית כנגד אותן חמש רשויות מקומיות בגין גביית ריבית פיגורים בשיטת ריבית דריבית. ביהמ"ש העליון כצפוי המליץ בחום רב למבקשות שם למשוך את בקשת רשות הערעור וההליך כנגד אותן חמש רשויות אמור להמשיך בימים הקרובים. בית המשפט העליון אימץ את קביעת כבוד השופטת מיכל נדב ולפיה "יש אפשרות סבירה כי השאלות המהותיות בתובענה הייצוגית תוכרענה לטובת הקבוצה התובעת".
3. הח"מ פנה אליכם ביום 10.08.14 בנוגע לתשלום ארנונה עבור חודשים 05-06 לשנת 2014, אותו נאלץ לשלם באיחור ביום 06.08.2014 לאחר ששובר תשלום לא נשלח אליו ועל כן נאלץ לפנות למחלקת הארנונה להפקת שובר תשלום חדש. כמובן שהח"מ נאלץ לשלם בין היתר ריבית פיגורים לפי **שיטת הריבית דריבית** הנוהגת אצלכם וכפי שפורט במכתב ההתראה מטעמו מיום 10.08.14 שאליו בחרתם שלא להתייחס.
4. למרבה הצער, עד היום למרות שכבר נטנה החלטה שיפוטית אחת המאשרת הגשת תובענה ייצוגית בגין גביה אסורה זו ולמרות שאף ביהמ"ש העליון לא מצא לנכון להתערב בהחלטה זו ואף המליץ בחום למערערים שם למשוך את בקשת רשות הערעור מטעמם, בחרתם שלא לשנות את שיטת החישוב והנכם ממשיכים לגבות ריבית בשיטת ריבית דריבית הנוגדת את החוק וכפי שפורט במכתב הח"מ מיום 10.08.14.
5. הח"מ פנה אליכם בעבר לפני הגשת התובענה הייצוגית הקודמת מטעמו, שש פעמים במטרה לייטר הגשת תובענה ייצוגית כנגדכם, אולם למרבה הצער בחרתם לדחות את הח"מ בעבר בצורה מזלזלת.
6. בכוונת הח"מ להגיש בקרוב תביעה ייצוגית נוספת כנגדכם (למען הזהירות בלבד) בעבור השבה לתקופת השנתיים האחרונות בגין גביית ריבית בניגוד לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), לרבות בגין גביית ריבית בשיטת ריבית דריבית וכפי שפורט במכתב הח"מ מיום 10.08.14. יודגש כי אין לראות בהתראה זו משום הודאה כי תביעתו הקודמת של הח"מ מכסה רק את השנתיים שקדמו להגשת

התובענה הקודמת ותביעה נוספת ככל ותוגש, הנה בין היתר למען הזהירות בלבד כדי למנוע כל טענה כי תביעתו הקודמת של הח"מ מכסה השבה רק עבור השנתיים שקדמו להגשת התובענה הראשונה.

7. באפשרותכם ליתר הגשת תביעה ייצוגית נוספת באם תחדלו לאלתר לגבות ריבית פיגורים על תשלומי ארונה בשיטת ריבית דריבית ותצהירו על גביה בהתאם לחוק בלבד תוך השבת הכספים שגבו שלא כחוק.

8. מכיוון שהח"מ מכיר היטב את קשיות עורפכם ומניח שהסיכוי שתיענו לדרישותיו הנו קלוש, אנא ראו במכתב זה, פניה אחרונה בהחלט לפני הגשת תובענה ייצוגית נוספת.

9. למותר לציין כי אין במכתב זה, בין במה שכתוב ובו ובין במה שלא כתוב בו בכדי למצות את כל טענות הח"מ וזכויות הח"מ כמובן שמורות.

10. בכבוד רב.

יעקב טוריין

נעה בן-אריה
 אליאס
 מירה סלומון
 גילה ליבוביץ'
 טל קמר
 ורדית מרימי
 ד"ר נחמיה אבנרי | יעץ

Noa Ben-Arie
 Eli Elias
 Mira Salomon
 Gila Laybovitch
 Tai Kamar
 Vardit Merimi
 DR. Nechemia Avnery
 Consultant

7 דצמבר 2014
 ט"ו כסלו תשע"ה

לכבוד

מר יעקב טוטיאן

ת"ד 7005

חולון

א.נ.

בדואר רשום

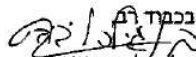
- מבלי לפגוע בזכויות -

הנדון: התראתך לפני הגשת תביעה ייצוגית נוספת

(סימוכין: מכתבך לעיריית חולון מיום 23.11.14)

בשם עיריית חולון (להלן: "העירייה"), הריני מתכבד לפנות אליך כדלקמן:

1. בימים אלו בוחנת העירייה את טענותיך שבנדון ועמדתה ביחס לנטען תועבר אליך עד יום 31.12.14. מכתבך הנטען מיום 14.8.14 לא התקבל בעירייה ועניינו אינו מוכר לה.
2. אין באמור ובשאינו אמור במכתב זה כדי לגרוע מכל זכות ואו טענה העומדת בפי העירייה וכן אין בו למעט מעמדת העירייה בהליך ת.צ. 17522-09-12.
3. לידיעתך.

בכבוד רב

 אלי אליאס, עו"ד

ראול וולנברג 22א, בית זמיר, קומה 4, ת"א 69719 | טלפון: 03-5600111 | פקס: 03-5600707 | eli@eba-law.co.il
 22A Raoul Wallenberg St. Beit Zamir, 4th Floor, Tel-Aviv 69719 | Phone: 03-5600111 | Fax: 03-5600707

6

יעקב טוטיאן. ת"ד 7005 חולון. 5817001 טל': 054-4472255

23-12-2014

מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד:

עו"ד אלי אליאס באמצעות פקס: 03-5600707
 עיריית חולון, רח' ויצמן 58 חולון.
 המחלקה המשפטית, באמצעות פקס: 03-5027077
 מניות הציבור, באמצעות פקס: 03-5027044

הנדון: הגשת תביעת ייצוגית נוספת

(סימוכין: ת.צ. 12-09-17522 טוטיאן נ' עיריית חולון, מכתבי מיום 10.08.14, מכתבי מיום 23.11.14 מכתביכם מיום: 24.11.14 14.12.14 07.12.14)

1. בהמשך למכתבי מיום 23.11.14 ומכתב מטעם משרד עו"ד אלי אליאס מיום 07.12.14 (שהתקבל אצל הח"מ לפני כשבוע) הנני מוצא לנכון להשיב כדלקמן.
2. טרם נתקבלה אצל הח"מ כל התייחסות לדרישת הח"מ להודעת חדילה מוחלטת אשר לגבייה הבלתי מוצדקת כפי שפורט בעבר במכתביי הקודמים. לפניכם משורת הדין הח"מ ימתין עד 31.12.14 כפי שציינתם, אולם ככל ולא תהיה התייחסות עניינית לדרישת הח"מ עד לתאריך זה, הרי שהאמור במכתביי הקודמים בעינו עומד.
3. ראוי יהיה להדגיש כי הח"מ איננו שש אלי קרב וכולו תקוה כי תתעשתו ותפסיקו את הגזל המתמשך של תושבי העיר ובפרט לעניין גביית הריבית בשיטת ריבית דריבית שאיננה מעוגנת בחוק וכפי שפורט במכתביי.
4. נסיונותיכם להלך עליו אימים באמצעות השמצות כלפי בכתבי הטענות השונים מטעמכם, אינם עושים עלי כל רושם ואין לי כל כוונה לסגת מדרישותיי הלגיטימיות בדיוק כפי שהפרטיונים לא חשבו לרגע לסגת מפני הנאצים (להבדיל) ימ"ש. יודגש שוב כי רק חדילה מוחלטת מגבייה בשיטת ריבית דריבית בצורה מוחלטת וגביית ריבית בשיטת ריבית רגילה בדיוק כפי שמאפשר החוק, תחשב לחדילה וכל נסיון למשחק בנושא ראו מניפולציה או הותרת אלמנטים של ריבית דריבית בשיטת החישוב, תגרור תביעה נוספת מיידית. אחדד כי לא אפשר "מריחת זמן" נוספת כפי שהייתה בהליך המשפטי שכן בעניין זה אפשר ויגרם נזק כספי בעניין החשבה לתושבים אותם בכוונתי לייצג בתביעתי הנוספת בשל מגבלת הזמן שבגיננו רשאי תובע ייצוגי לדרוש השבה בתביעה ייצוגית כנגד רשות מנהלית.
5. בהזדמנות זו אציין כי טרם נתקבלה כל התייחסות מכם לבקשתי מיום 24.11.14 לקבלת מידע בנוגע לחוק חופש המידע.

רצ"ב בשנית פנייתי מיום 24.11.14 בנוגע לקבלת מידע ע"פ חוק חופש המידע

6. למותר לציין כי אין במכתב זה, בין במה שכתוב ובו ובין במה שלא כתוב בו בכדי למצות את כל טענות הח"מ וזכויות הח"מ כמובן שמורות.

7. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

7

נועה בן-אריה
אלי אליאס
מירה סלומון
גילה ליבוביץ'
טל קמר
ורדית מרימי
ד"ר נחמיה אבנרי | יועץ

Noa Ben-Arie
Eli Elias
Mira Salomon
Gila Laybovitch
Tal Kamar
Vardit Merimi
DR. Nechemia Avnery
Consultant

28 בדצמבר 2014

בזאת רשום
בלי לפגוע בזכויות

לכבוד
מר יעקב טוטיאן
ת"ד 7005
חולון 5817001

א.נ.,

הנדון:

הנדון: התראתך לפני הגשת תביעה ייצוגית נוספת

(סימוכין: מכתביך לעיריית חולון מיום 23.11.14 ומיום 23.12.14)

בהמשך למכתבי מיום 7.12.14 ובמענה למכתביך שבסימוכין, הריני מתכבד להשיבך בשם עיריית חולון (להלן: "העירייה") בענין שבנדון, כדלקמן:

1. אכן ביום 17.11.14 ניתנה החלטת ביהמ"ש העליון בבקשת רשות ערעור שהוגשה לפניו בשל החלטת כב' השופטת נד"ב בבקשה לאישור תובענה כייצוגית בהליך שטימטו ת"צ (מרכז) -52342-11-07 בית אגמי חברה לשיווק בע"מ נ' עיריית ראשון לציון (להלן: "ענין אגמי").
2. מסקנתך, כאילו ביהמ"ש העליון סבור כי קיימת אפשרות סבירה שהשאלה המהותית המתעוררת תוכרע לטובת התובעים בענין אגמי הינה מרחיקת לכת בשעה שעיון בהחלטת ביהמ"ש העליון מגלה את ההיפך הגמור מכך, שהלוא ביהמ"ש העליון ציין ביחס להליך בענין אגמי, כי דובר ב"הליך מקדמי" (ס' 2 להחלטתו), כי החלטת ביהמ"ש בענין אגמי היא "הכרעה לכאורית" (ס' 4

ראול ולנברג 22א, בית זמיר, קומה 4, ת"מ 69719 | טלפון: 03-5600111 | פקס: 03-5600707 | eli@eba-law.co.il
22A Raoul Wallenberg St. Beit Zamir, 4th Floor, Tel-Aviv 69719 | Phone: 03-5600111 | Fax: 03-5600707

להחלטה) וכי "טענות שונות לא הונבררו בפניו (בפני ביהמ"ש קמא - הח"מ) וממילא לא הוכרעו עדיין על ידו (על ידי ביהמ"ש קמא - הח"מ)" לרבות בהתייחס לשאלת "התביעה האישית" (ראו סי' 5 להחלטה).

3. במלים אחרות ובניגוד גמור למשתמע ממכתבך, בית המשפט העליון טבר שאין זה המקום לברר האם האפשרות להכרעה לטובת הקבוצה היא סבירה, כדרישת סי' 8(א1) לחוק תובענות ייצוגיות מבלי לקבוע דבר וחצי דבר לגופה של השאלה וסיכוייה.

4. מה עוד, כי ביהמ"ש בת.צ. 17522-09-12 יכול בהחלט לסבור, שלא כדעת בית המשפט המחוזי-מרכז בענין אגמי, כי אין לפנינו אפשרות סבירה להכרעה לטובת הקבוצה.

5. באשר לכוונתך להגיש תביעה ייצוגית נוספת כנגד העירייה בענין שיטת הריבית דריבית, היך מופנה לעיין ברע"א 6142/14 **חברת בזק בינלאומי בע"מ נ' Myrna Mandap**:

(א) במסגרת פסה"ד קבע ביהמ"ש העליון, כי במקרים מתאימים, רשאי ביהמ"ש, גם לאחר החלטת האישור, להרחיב את הקבוצה ולהורות על צירוף אדם נוסף גם לאחר אישור התובענה.

(ב) את קביעתו ביסס ביהמ"ש העליון על הוראת סעיף 10(ג) לחוק תובענות ייצוגיות המורה, כי: **"על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט להתיר צירוף של אדם לקבוצה שאותה הגדיר לפי אותו סעיף קטן, אף שלא נכלל בה במסגרת החלטת בית המשפט כאמור באותו סעיף קטן, וזאת עד למועד שיקבע"**.

(ג) ביהמ"ש העליון ציין, כי תכליתה של הוראת סעיף 10(ג) לחסוך בהתדיינות נוספות ולייתר את הצורך בהגשת תובענה ייצוגית נוספת נגד אותו נתבע על יסוד עילה זהה מבחינה עובדתית ומשפטית, אשר התהוותה במהלך פרק הזמן שעד אישור התובענה.

(ד) על יסוד תכלית זו סבור ביהמ"ש העליון, כי מצב בו הנתבע אינו משנה את מדיניותו או התנהלותו לאחר שאושרה הגשתה של התובענה הייצוגית הוא מצב רלוונטי ליישומה של הוראה זו.

6. גם כבי' השופט מודריק, הדן בת"צ 17522-09-12, הביע גישה זהה כאשר קבע כי על הקבוצה לכלול כל מי שעילתו התהוותה עד למועד אישור התובענה וזאת לצורך מניעת ריבוי התדיינות מיותר המכביד כלכלית על הרשות (ראה בת"צ 40758-05-11 **יהלומי ואח' נ' עיריית תל אביב יפו**).

7. על רקע הטעמים האמורים, העירייה אינה רואה כל רבותא בהגשת בקשה נוספת לאישור תובענה ייצוגית שבבסיסה עילה לכאורית הזוהה לעילה נשוא ת"צ 17522-09-12, מקום בו פתוחה לפניך הדרך להגיש בקשה להרחבת חברי הקבוצה ככל שתאושר הבקשה בת"צ 17522-09-12 והכל כמובן מבלי להודות בכל טענה ו/או לגרוע מכל טענה ו/או זכות שבפי העירייה כאמור בת"צ 17522-09-12.

- 8. העירייה דוחה את הנטען בסעיף 3 למכתבך מיום 23.11.14 שכן הודעות החיוב הופקו ושוגרו אליך כסדרן ובמועדן ומשכך, אי תשלום הודעת החיוב לחודשים 5-6/14 במועדה אינה אלא פרי התנהלותך וכמדומה, כי נעשתה בכוונת מכון, בניסיון לבסס "עילה אישית" נוספת לצורך מימוש כוונתך להגיש תובענה ייצוגית נוספת כנגד העירייה.
- 9. כאמור במכתבי מיום 7.12.14, מכתבך הנטען מיום 14.8.14 לא התקבל בעירייה ועניינו אינו מוכר לה.
- 10. לעת זו ובאין קביעה מחייבת אחרת, גביית ריבית הפיגורים בעיריית חולון הינה כדן ולענין זה מאמצת העירייה את כל הנטען על ידה בכתבי הטענות שהוגשו מטעמה במסגרת ת"צ 17522-09-12 והינך מופנה לאמור ולנטען שם.
- 11. טענתך בדבר הגשת בקשה לקבלת מידע לפי חוק חופש המידע תיבדק. ככל שהוגשה בקשה כאמור, היא תיבחן בידי הממונה על חוק חופש המידע בעירייה בכפוף לעמידה בהוראות החוק והתקנות הנוגעות לענין.

במבד"ר,
אלני אליאס, עו"ד

העתק: עיריית חולון

Document1

יעקב טוטיאן. ת"ד 7005 חולון. 5817001 טל': 054-4472255

13.06.2016

מבלי לפגוע בזכויות

לכבוד:

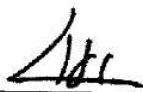
עיריית חולון, רח' ויצמן 58 חולון.
 המחלקה המשפטית, באמצעות פקס: 03-5027077
 מניות הציבור, באמצעות פקס: 03-5027044

**הנדון: התראה טרם הגשת תביעת ייצוגית נוספת בגין גביית ריבית
 פיגורים לא חוקית בשיטת ריבית דריבית על תשלומי חובה**

(סימוכין: ת.צ. 12-09-17522 טוטיאן נ' עיריית חולון, מכתבי מיום 10.08.14, 23.11.14, 23.12.2014 מכתביכם מיום: 24.11.14, 14.12.14, 07.12.14, 28.12.14)

1. בהמשך לחילופי המכתבים ביננו כאמור בכותרת הנני לפנות אליכם כדלקמן.
2. ביום 07.10.2015 אישר ביהמ"ש המחוזי בת"א את התביעה הייצוגית שהוגשה מטעם הח"מ בענין גביית ריבית פיגורים בשיטת ריבית דריבית.
3. למרות זאת וכפי שמשמע מהתנהלותכם בבית המשפט, נראה שהנכם מתעקשים שלא להפסיק את הגבייה הלא חוקית בשיטת ריבית דריבית וזאת למרות ששני שופטים מחוזיים כבר פסקו כי הגבייה בשיטה זו איננה חוקית וכמו כן כל הרשויות המקומיות (פרט לשלוש רשויות) הודיעו על חדילה מידית בענין ואף בית המשפט העליון כבר רמז בצורה שאיננה משתמעת לשני פנים שגבייה זו איננה חוקית.
4. אשר על כן בכוונת הח"מ להגיש בימים הקרובים תביעה ייצוגית נוספת כנגדכם בענין זה כמפורט במכתביי שבכותרת וזאת לצורך השבה פרטנית של גביית ריבית פיגורים לא חוקית בגין פיגור בתשלום תשלומי החובה עבור התקופה שמיום אישור בקשת התביעה הקודמת ועד (לכל הפחות) מועד אישור התובענה החדשה וככל ותאושר.
5. ככל ותחליטו לחדול מהגבייה הלא חוקית (והח"מ מהכרתו אתכם מעריך אפשרות זו כנמוכה) הנכם מתבקשים להצהיר בכתב כדלקמן:
 - א. מתי בכוונתכם לחזול מהגבייה הבלתי חוקית.
 - ב. האם תחדילה תיעשה רטורואקטיבית לכל החובות הקיימים במחשבי העיריה או במילים אחרות **האם הריבית "החדשה" שתחשב לגבי חובות "ישנים" שנוצרו לפני החדילה עדיין תכיל מרכיב של ריבית פיגורים שחושבה לפי שיטת ריבית דריבית** (מה שבצד איננו חוקי ויגורר תביעה ייצוגית נוספת).
6. בשל אילוצים משפטיים הנובעים מלוחות הזמנים, הנכם מתבקשים להשיב על מכתבי זה בדחיפות ולכל המאוחר עד ליום 23.06.2016.
7. לא למיותר לציין כי אין במכתב זה, בין במה שכתוב ובו ובין במה שלא כתוב בו בכדי למצות את כל טענות הח"מ וזכויות הח"מ כמובן שמורות.

8. בכבוד רב.

יעקב טוטיאן

חיפוש העירייה: [] כיצד אני: []

העיר חולון עסקים מבקרים תושבים העירייה

דף הבית דף הבית דף הבית דף הבית דף הבית דף הבית דף הבית דף הבית דף הבית דף הבית

9

הודעת עדכון: חיובי פיגורים בתשלומי החובה השנתיים

תאריך: 09/06/2016

הודעה חשובה לציבור בנושא פיגורי תשלומים

מאף הכנסות נספר כי החל מיום 1.1.16, חובי פיגורים יחשבו בשיטת ריבית רגילה במקום ריבית דריבית הנחנה. ככל שיקבע ע"י בית המשפט או ע"י גרם מספרך אחר כי השיטה הנה ריבית דריבית, תשונה המלטה זו ותחושם מעת הקבעה האלק.

לידיעתכם ותשאמת לבכם.

עיריית חולון, יובנק 58 חולון 5837309, טל: 03-5027222, פקס: 03-6511851

דף הבית פג אלוט מקוד 106 מפת אתר מפת העיר תכני שימוש

נבנה ע"י עיריית חולון והחברה לאוטומציה | UI & Graphics by TZURB

10

23 ביולי 2016
י"ז בסיון תשע"ו

בלי לפגוע בזכויות

נועה בן-אריה
אלי אליאס
גילה לימביץ'
טל קמר
ורדית מרימי
אלינה לובנסוב

Noa Ben-Arie
Eli Elias
Gila Laybovitch
Tal Kamar
Vardit Merimi
Alina Lubensov

לכבוד

מר יעקב טוטיאן

ת"ד 7005

חולון 5817001

א.נ.

הנדון: התראתך לפני הגשת תביעה ייצוגית נוספת בגין גביית ריבית דריבית

סימוכין: מכתבך מיום 13.6.16

בשם מרשתנו, עיריית חולון (להלן: "העירייה"), הרנו לחשיב למכתבך שבסימוכין, כדלקמן:-

1. בניגוד לטענתך, עז-כה לא נקבע כי שיטת ה"ריבית דריבית" הנה שיטת חישוב בלתי חוקית. כל שנקבע הוא כי בשל קיומה של אפשרות סבירה כי התובענה שהגשת כנגד שיטת חישוב הריבית בגין פיגורים כריבית דריבית, תוכרע לטובת הקבוצה, יהיה זה נכון לנהל את התביעה ייצוגית. משמעות הדבר היא, כי בניחול התובענה הייצוגית עצמה, להבדיל מניחול הבקשה לאישור התובענה כייצוגית שנדונה עד כה, שמורה לעירייה הזכות לדבוק בעמדתה בדבר חוקיות שיטת חישוב הריבית, בדרך של ריבית דריבית, ודומני כי בייכ בהליך הייצוגי (תי"צ 12-09-17522), שהייד מוטי קראוס, יוכל להסביר לך כי זה המצב המשפטי לאשור.
2. ככל הנוגע להחלטת העירייה שלפיה חיובי פיגורים יחושבו בשיטת ריבית רגילה בגין הפיגורים **שמיים 1.1.16** ואילך, מצייב תשובתנו לבקשתך, באמצעות בא-כוחך בהליך הייצוגי לעיל, אלה (לבקשתך), צורפה הודעת אגף ההכנסות בעירייה בדבר חישוב הריבית בגין הפיגורים **שמיים 1.1.16** ואילך. המסמכים מדברים בעד עצמם ואין מה להוסיף עליהם.

ראול וולנברג 22א, בית זמיר, קומה 4, ת"א 69719 | טל'פן: 03-5600111 | נקט: 03-5600707 | el@eba-law.co.il
22A Raoul Wallenberg St. Beit Zamir, 4th Floor, Tel-Aviv 69719 | Phone: 03-5600111 | Fax: 03-5600707

3. ככל הנוגע לכוונתך להגיש הליך ייצוגי בגין חובות רשומים, נעיר כי לא רק שאינך מחזיק בעלת תביעה אישית בעניין זה, אלא שהגשת תביעה ייצוגית למתן סעד של הצהרה על מעמדם של חובות רשומים שטרם נגבו **אינה מותרת**, ובעניין זה אין לנו אלא לשוב ולהפנותך לרע"א 6340/07 עירית תל אביב נ' חגי סיומקין (פורסם בגב', 13.2.11), בו נקבע:-

"...אין מי שיחלוק על כך שמחיקת חוב אשר נדרש וטרם שולם נעדרת יסוד של "החזרה" המאפיין למשל השבה על פי דיני החוזים וכן היא נעדרת יסוד של העברת רווח לידי התובע המאפיין השבה על פי דיני עשיית עושר ולא במשפט. צודקת אפוא העירייה באומרה כי עניין לנו, למעשה, בסעד הצהרתי וכן באומרה כי יש בכך משום עקיפת ההוראה המפורשת שקבע המחוקק ולמיה לא ניתן להגיש כתובעה ייצוגית אלא תביעה להשבת סכומים שגבתה הרשות שלא כדין. אכן, מתן סעד הצהרתי במסגרת תובענה ייצוגית עשוי להיות בסיס לתביעות כספיות - אישיות מרובות (למאפייניו של הסעד הצהרתי כסעד הפותח פתח להליכים נוספים ראו: דדי שוורץ סדר דין אזרחי - חידושים, תהליכים ומגמות 226 (2007); יואל זוסמן סדר הדין האזרחי 560 (1995)) ואת זאת, כך נראה, ביקש המחוקק למנוע (ראו לעניין זה גם חמוני וקלמנט, 448, 480).". נכון הדבר, ובית משפט הנכבד עמד על-כך בדיון, כי בסעד של השבה טמונה הצהרה, ואולם **שונה הדבר מהצהרה לגבי חוב שלא נגבה - זו אינה יכולה לשמש נושא לדיון בהליך ייצוגי וממילא, בבחינת פשיטא, שהליך ייצוגי איננו יכול לכלול קבוצה שכוו, עניו שהמחוקק ביקש למנוע.**"

4. לכל אלו הוסף את העובדה שלפיה טרם חלפו שנתיים ביחס לסוף התקופה שבגינה עשוי להינתן סעד בהליך הייצוגי הנוכחי (6.10.15), כך שאף לו הייתה בידך או בדי מן דהוא עילה לתביעה ייצוגית, ומכתבך אינו מגלה עילה כזו, הרי שהגשת הליך ייצוגי בעיתוי הנוכחי ממילא מותרת.

5. כן נציין, כי טענותיך כנגד החובות הרשומים שטרם נגבו, ככאלה, ממילא התיישנו, הן לפי חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 ובשים לב לקיומו של ההליך הייצוגי הנוכחי, והן לפי חוק ההתיישנות, תשי"ח-1958. לא זו בלבד, אלא שחלק הארי של החובות הרשומים הוא כה ישן עד כי סיכויי גבייתם נמוכים ותדיר החובות נמחקים בשל אובדן הסיכוי לגבותם. ממילא, ככל שהעירייה כן מצליחה לגבות חובות ישנים, אזי על-פי רוב גבייתם הנה אחר השקעת תשומות רבה ועל-פי הסדרים פרטניים שבהם, בדרך-כלל, מרכיבי הריבית וההצמדה מופחתים בסכומים הגבוהים מן ההפרש שבין חישוב הפיגורים בשיטת ריבית רגילה לבין חישובם בשיטת ריבית דריבית.

6. יתרה מזו. הרעיון להגיש תביעה ייצוגית בשם מי שמלכתחילה אינם מקיימים את חובותיהם האזרחיות, היינו, מי שלחובתם רשום חוב שאינו משולם שנים, הנו רעיון בלתי קביל ולא ישום בעולם התובענות הייצוגיות, בבחינת "חוסא" שמבקש לצאת "נשכר" מעולו. ראה לעניין זה, למשל, בדברי בית המשפט בת"צ (נצ') 45963-02-13 סלאמה חסן נ' מועצה מקומית משהד (נבו):-

"יש להדגיש כי הריבית אשר הוטלה במקרה שבפנינו נקבעה ביחס לתשלומי מיסים אשר אינם משולמים במעל על ידי המבקש וחברי הקבוצה. כמי דברי כב' השופט ארבל במרשת שקארה, שהזכרה לעיל, באשר לסרבני מיסים ואודות הנזק שנגרם לציבור מסרבנות מס: "ריבית המיגורים מעצם טיבה, אינה מכוונת כנגד אזרחים המקפידים על קלה כבחמורה ופורעים את חובותיהם במועד. המדובר בקבוצה מיוצגת של אזרחים, אשר לא עמדו בנטל החובות האזרחיות המוטלות עליהם, כתושבי המועצה המקומית. אזרחים אלה מקבלים מן הנתבעת שירותים, נהנים מקופתה הציבורית, אך מנגד אינם נושאים בנטל ההשתתפות המוטלת עליהם, במימון הקופה הציבורית". ובהמשך הוסיף - "התובע נמנה על קבוצת האזרחים שגרמו למצוקתה התקציבית של הנתבעת. המדובר, כאמור, בגרעון אדיר מאין כמוהו. והינה בא תובע זה לבית המשפט לעניינים מנהליים - שהינו בית משפט האמור לשקול גם שיקולים של יושר והגינות, וטוען כי יש להגדיל את התגמול שיקבל מן הקופה הציבורית, רק מחמת העובדה שהוא וחברי קבוצתו יצרו גרעון תקציבי כה גדול בקופתה של הנתבעת. על כן, סבורני כי חרף חשיבותה הציבורית של התביעה הייצוגית והודעת החדילה, יש לשקול גם את השיקולים הנוגדים של הפגיעה הקשה שנפגעה הקופה הציבורית בעטייהם של סרבני המס - חברי הקבוצה המיוצגת". יש לזכור לעניין זה את שנאמר בע"מ 2395/07 אכדיה סופטוור סיסטמס בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בגנן] (27.12.10), ממי כב' השופטת פרוקציה: "יש לנהוג זהירות בכספי ציבור המשולמים כגמול ושכר טרחה על ידי הרשות הציבורית, ולאזן את ענייני הלגיטימי של התובע המייצג אל מול האינטרס הציבורי המצדיק זהירות והקפדה בקביעת הזכות לתשלומי הגמול ושכר הטרחה ובהערכת שיעורם הסביר של תשלומים אלה". במקרה שבפנינו ברור, כי הנזק שנגרם לציבור על ידי המבקש והקבוצה היא פגיעה בקופה הציבורית בעקבות מנהגם כסרבני המיסים..."

לעניין זה אף יפה העיקרון שלפיו "מעילה בת עוולה לא תצמח זכות תביעה".

7. לפיכך, הגשת בקשה לאישור שתכליתה היא לקדם את עניינם של סרבני תשלום "קשים", אלה שאינם משלמים את חובם זה שנים וגורמים בהתנהלותם להכבדה על הקופה הציבורית, תגרום נזק חמור לכלל הציבור בעיר חולון לעומת התועלת הצפויה מניחול ההליך, טעם שדי בו כדי להביא לסילוקה של כל בקשה מסוג זה, לא כל שכן בהקשר ובמובן המובא על-ידך, קרי: הגשת תביעה בשם מי שאפילו לא שילם את חובו, אלא בשם מי שעל-שמו אך רשום חוב. אין לקבל גישה זו.
8. אין במכתבו זה ו/או במה שנאמר או לא נאמר בו כדי מיצוי של טענות ו/או זכויות, בין בכלל ובין למכתבך שבסימוכין.

בכבוד רב
אלי אליאס, עו"ד

העתק: עיריית חולון

EBA אליאס בן-אריה משרד עורכי דין
Elbas & Ben-Arie Advocates

11

- 17 -

1993 בעבור דירת המגורים שבה הוא מחזיק.
28.7 ההנחה שתינתן למי שזכאי לכך לפי סעיף זה תהיה עד השיעור שניתן למחזיק בשנת הכספים הנוכחית על דירת המגורים שבחזקתו ותינתן לגבי שטח של עד 40 מ"ר בלבד משטח העסק.

29 הנחות אחרות, סייגים ומועדי תשלום

- 29.2 **הנחה למשלמים מראש**
המשלמים את הארנונה הכללית מראש לכל שנת הכספים 2012 עד יום 31.12.2012 יהיו זכאים להנחה בשיעור של 2%.
- 29.3 **סייגים למתן הנחות בארנונה**
- 29.3.1 הזכאי ליותר מהנחה אחת (פרט להנחה על תשלום מראש) ייהנה מהנחה אחת בלבד בשיעור ההנחה הגבוה שבהם.
- 29.3.2 מי שקיבל הנחה ולא שילם את מלוא הסכום שהיה חייב לשלמו, לאחר ניכוי ההנחה, עד ליום ה- 31.12.2012 תהיה ההנחה בטלה ומאותו יום תיוסף ליתרת החוב בארנונה.
- 29.4 **מועדי תשלום הארנונה הכללית לשנת 2011 והגבלות**
- 29.4.1 בתוקף סמכותה לפי סעיף 274 ג' לפקודת העיריות, מחליטה המועצה לקבוע כי מועד תשלום הארנונה במלואה יחול ביום א' ה- 1.1.2012.
- 29.4.2 מבלי לפגוע במועד שצויין לעיל ולנוחות התושבים, הוחלט לאפשר לשלם את החיוב הכולל בארנונה לכל השנה מראש עד 31.1.2012 ב- 6 תשלומים דו-חודשיים שווים ובמועדים המפורטים להלן: 13.1.2012, 14.3.2012, 14.5.2012, 14.7.2012, 14.9.2012, 14.11.2012, כאשר כל תשלום צמוד עפ"י החוק ובתנאי שכל תשלום ישולם במועד, להלן: "ההסדר".
- 29.4.3 על אף האמור לעיל, המשלמים את הארנונה הכללית בהסדר כתגדרתו לעיל, לפי הוראת קבע בבנק שבו מתנהל חשבונם, ישלמו ארנונה שנתית ב- 12 תשלומים חודשיים.
- 29.4.4 לא פרע מחזיק במועד תשלום אחד או יותר עפ"י ההסדר בסעיף ב' הנ"ל – יתבטל ההסדר וחוק הרשויות המקומיות (ריבית ופרשי הצמדה על תשלומי חובה), תשי"מ-1980 יחול על יתרת החוב.
- 29.4.5 נדרשה העירייה לתת תעודה על תשלום חובות, כאמור בסעיף 324 לפקודת העיריות (נוסח חדש), לא יחולו הוראות ההסדר, והמחזיק ישלם לעירייה, במזומן או בשיק בנקאי בלבד, גם את חוב הארנונה היחסי המגיע ממנו עד המועד הקבוע באישור הנדרש.

הנחה לעסקים שמחזור עסקיהם אינו עולה על 240,000 ₪

28

- ועדת ההנחות שמינתה מועצת העיר תתן הנחה למחזיק בעסק שהוא בניין או קרקע שאינו משמש למגורים שנתקיימו לגביו כל התנאים כמפורט להלן:
- 28.2 הוא בעל העסק ואין הוא בעל עסק נוסף בישראל.
- 28.3 שטחו של העסק אינו עולה על 75 מ"ר.
- 28.4 בגבר – מלאו לו 65 שנים ובאישה – 60 שנה.
- 28.5 הוא עוסק שמחזור העסקאות שלו בכל עסקיו אינו עולה על 240,000 ₪, הסכום האמור יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה הידוע בתחילת כל שנת כספים, בפיסקה זו "עוסק, ו"מחזור עסקאות של עוסק, כמשמעותם בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976.
- 28.6 הוא זכאי להנחה לפי תקנה 2 (8) לתקנות ההסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה), התשנ"ג – 1993 בעבור דירת המגורים שבה הוא מחזיק.
- 28.7 ההנחה שתינתן למי שזכאי לכך לפי סעיף זה תהיה עד השיעור שניתן למחזיק בשנת הכספים הנוכחית על דירת המגורים שבחוקתו ותינתן לגבי שטח של עד 40 מ"ר בלבד משטח העסק.

הנחות אחרות, סייגים ומועדי תשלום

29

- 29.2 **הנחה למשלמים מראש**
המשלמים את הארנונה הכללית מראש לכל שנת הכספים 2013 עד יום 31.12.2013 יחיו זכאים להנחה בשיעור של 2%.
- 29.3 **סייגים למתן הנחות בארנונה**
- 29.3.1 הזכאי ליותר מהנחה אחת (פרט להנחה על תשלום מראש) יינה מהנחה אחת בלבד בשיעור ההנחה הגבוה שבהם.
- 29.3.2 מי שקיבל הנחה ולא שילם את מלוא הסכום שהיה חייב לשלמו, לאחר ניכוי ההנחה, עד ליום ה- 31.12.2013 תהיה ההנחה בטלה ומאותו יום תיווסף ליתרת החוב בארנונה.
- 29.4 **מועדי תשלום הארנונה הכללית לשנת 2013 והגבלות**
- 29.4.1 בתוקף סמכותה לפי סעיף 274 ג' לפקודת העיריות, מחליטה המועצה לקבוע כי מועד תשלום הארנונה במלואה יחול ביום א' ה- 1.1.2013.
- 29.4.2 מבלי לפגוע במועד שצויין לעיל ולנוחות התושבים, הוחלט לאפשר לשלם את החיוב הכולל בארנונה לכל השנה מראש עד 31.1.2013 ב- 6 תשלומים דו-חודשיים שווים ובמועדים המפורטים להלן: 14.1.2013, 14.3.2013, 14.5.2013, 14.7.2013, 14.9.2013, 14.11.2013, כאשר כל תשלום צמוד עפ"י החוק ובתנאי שכל תשלום יושלם במועד, להלן: "ההסדר".

28.7 ההתזה שתינתן למי שזכאי לכך לפי סעיף זה תהיה עד השיעור שניתן למחזיק בשנת הכספים הנכסית. על דירת המגורים שבחזקתו ותינתן לגבי שטח של עד 40 מ"ר בלבד משטח העסק.

29 הנחות אחרות, סייגים, מועדי תשלום והסדרי תשלום.

- 29.2 **הנחה למשלמים מראש**
המשלמים את הארנונה הכללית מראש לכל שנת הכספים 2014 עד יום 31.1.2014 יהיו זכאים להנחה בשיעור של 2%.
- 29.3 **סייגים למתן הנחות בארנונה**
- 29.3.1 הזכאי ליותר מהנחה אחת (פרט להנחה על תשלום מראש) ייהנה מהנחה אחת בלבד בשיעור ההנחה הגבוה שבהם.
- 29.3.2 מי שקיבל הנחה ולא שילם את מלוא הסכום שהיה חייב לשלמו לאחר ניכוי ההנחה (להלן: "יתרת הארנונה") עד ליום ח- 31.12.2014 תהיה ההנחה שנקבעה לו בטלה מאותו יום ותינוסף ליתרת הארנונה.
- 29.4 **מועדי תשלום הארנונה לשנת 2014 והסדרי תשלום**
- 29.4.1 בתוקף סמכותה לפי סעיף 274 ג' לפקודת העיריות, מחליטה המועצה לקבוע כי מועד תשלום הארנונה במלואה לשנת 2014 יחול ביום ד' ה- 1.1.2014.
- 29.4.2 מבלי לפגוע במועד שצוין לעיל ולנוחות התושבים, הוחלט לאפשר לשלם את החיוב הכולל בארנונה לכל השנה ב- 6 תשלומים דו חודשיים שווים עד המועדים המפורטים להלן: 14.1.2014 (בגין תקופה 1), 14.3.2014 (בגין תקופה 2), 14.5.2014 (בגין תקופה 3), 14.7.2014 (בגין תקופה 4), 13.9.2014 (בגין תקופה 5), 14.11.2014 (בגין תקופה 6), כאשר כל תשלום צמוד למדד המחירים לצרכן עפ"י החוק ובתנאי שכל תשלום ישולם במועד, להלן: "הסדר תשלומים דו חודשיים".
- 29.4.3 על אף האמור בסעיף 29.4.2 לעיל, המשלמים את הארנונה הכללית בהסדר כהגדרתו לעיל, בהוראת קבע בבנק שבו מתנהל חשבונם, ישלמו ארנונה שנתית ב- 12 תשלומים חודשיים צמודים למדד המחירים לצרכן. להלן: "הסדר תשלומים בהוראת קבע בבנק".
- 29.4.4 למשלמים הארנונה בהסדר כהגדרתו בסעיף 29.4.2 בלבד (הסדר תשלומים דו חודשיים) תינתן האפשרות לשלם הארנונה באמצעות הוראת קבע דרך כרטיסי האשראי. להלן: "הסדר תשלומים באמצעות כרטיסי אשראי".
- 29.4.5 תשלום שלא שולם עד למועד שנקבע בהסדר תשלומים כמפורט בסעיפים 29.4.2 או 29.4.3 או 29.4.4 – ייחשב היום הראשון של התקופה כמועד החיוב בתשלום הארנונה לצורך הוספת תשלומי הפיגורים על פי חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלום חובה) התשי"ם-1980.
- 29.4.6 לא פרע מחזיק במועד שני תשלומים או יותר עפ"י ההסדר בסעיפים 29.4.2, 29.4.3 או 29.4.4 יתבטל ההסדר ומועד התשלום של מלוא הארנונה יהיה המועד שנקבע בסעיף 29.4.1 לצו והכל בכפוף להוראות חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), תשי"מ-1980.

28.6	הוא זכאי להנחה לפי תקנה 2 (8) לתקנות ההסדרים במשק המדינה (הנחה מארנונה), התשי"ג – 1993 בעבור דירת המגורים שבה הוא מחזיק.	29
28.7	ההנחה שתינתן למי שזכאי לכך לפי סעיף זה תהיה עד השיעור שניתן למחזיק בשנת הכספים הנכחות על דירת המגורים שבחזקתו ותינתן לגבי שטח של עד 40 מ"ר בלבד משטח העסק.	
	הנחות אחרות, סייגים, מועדי תשלום והסדרי תשלום.	
29.2	הנחה למשלמים מראש המשלמים את הארנונה הכללית מראש לכל שנת הכספים 2015 עד יום 31.1.2015 יהיו זכאים להנחה בשיעור של 2%.	
29.3	סייגים למתן הנחות בארנונה	
29.3.1	הזכאי ליותר מהנחה אחת (פרט להנחה על תשלום מראש) ייהנה מהנחה אחת בלבד בשיעור ההנחה הגבוה שבהם.	
29.3.2	מי שקיבל הנחה ולא שילם את מלוא הסכום שהיה חייב לשלמו לאחר ניכוי ההנחה (להלן: "יתרת הארנונה") עד ליום ה- 31.12.2015 תהיה ההנחה שנקבעה לו בטלה מאותו יום ותיווסף ליתרת הארנונה.	
29.4	מועדי תשלום הארנונה לשנת 2015 והסדרי תשלום	
29.4.1	בתוקף סמכותה לפי סעיף 274 ג' לפקודת העיריות, מחליטה המועצה לקבוע כי מועד תשלום הארנונה במלואה לשנת 2015 יחול ביום ד' ה- 1.1.2015.	
29.4.2	מבלי לפגוע במועד שצוין לעיל ולנוחות התושבים, הוחלט לאפשר לשלם את החיוב הכולל בארנונה לכל השנה ב- 6 תשלומים דו חודשיים שווים עד המועדים המפורטים להלן: 2015.1.14 (בגין תקופה 1), 2015.3.13 (בגין תקופה 2), 2015.5.14 (בגין תקופה 3), 2015.7.14 (בגין תקופה 4), 2015.9.14 (בגין תקופה 5), 2015.11.13 (בגין תקופה 6), כאשר כל תשלום צמוד למדד המחירים לצרכן עפ"י החוק ובתנאי שכל תשלום ישולם במועד, להלן: "הסדר תשלומים דו חודשיים".	
29.4.3	על אף האמור בסעיף 29.4.2 לעיל, המשלמים את הארנונה הכללית בהסדר כהגדרתו לעיל, בהוראת קבע בבנק שבו מתנהל חשבונם, ישלמו ארנונה שנתית ב- 12 תשלומים חודשיים צמודים למדד המחירים לצרכן. להלן: "הסדר תשלומים בהוראת קבע בבנק".	
29.4.4	למשלמים הארנונה בהסדר כהגדרתו בסעיף 29.4.2 בלבד (הסדר תשלומים דו חודשיים) תינתן האפשרות לשלם הארנונה באמצעות הוראת קבע דרך כרטיסי האשראי. להלן: "הסדר תשלומים באמצעות כרטיסי אשראי".	
29.4.5	תשלום שלא שולם עד למועד שנקבע בהסדר תשלומים כמפורט בסעיפים 29.4.2 או 29.4.3 או 29.4.4 – ייחשב היום הראשון של התקופה כמועד החיוב בתשלום הארנונה לצורך הוספת תשלומי הפיגורים על פי חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלום חובה) התשי"ם-1980.	

הנחות אחרות, סייגים, מועדי תשלום והסדרי תשלום.

- 29.2 הנחה למשלמים מראש**
המשלמים את הארנונה הכללית מראש לכל שנת הכספים 2016 עד יום 31.1.2016 יחיו זכאים להנחה בשיעור של 20%.
- 29.3 סייגים למתן הנחות בארנונה**
- 29.3.1 הוכאי ליותר מהנחה אחת (פרט להנחה על תשלום מראש) ייהנה מהנחה אחת בלבד בשיעור ההנחה הנבונה שבהם.
- 29.3.2 מי שקיבל הנחה ולא שילם את מלוא הסכום שחיה חייב לשלמו לאחר ניכוי ההנחה (להלן: "יתרת הארנונה") עד ליום ה- 31.12.2016 תהיה ההנחה שנקבעה לו בטלה מאותו יום ותיוסף ליתרת הארנונה.
- 29.4 מועדי תשלום הארנונה לשנת 2016 והסדרי תשלום**
- 29.4.1 בתוקף סמכותה לפי סעיף 274 ג' לפקודת העיריות, מחליטה המועצה לקבוע כי מועד תשלום הארנונה במלואה לשנת 2016 יחול ביום ד' ה- 1.1.2016.
- 29.4.2 מבלי לפגוע במועד שצוין לעיל ולגזירות התושבים, הוחלט לאפשר לשלם את החיוב הכולל בארנונה לכל השנה ב- 6 תשלומים דו חודשיים שווים עד המועדים המפורטים להלן: 14.1.2016 (בגין תקופה 1), 13.3.2016 (בגין תקופה 2), 14.5.2016 (בגין תקופה 3), 14.7.2016 (בגין תקופה 4), 14.9.2016 (בגין תקופה 5), 13.11.2016 (בגין תקופה 6), כאשר כל תשלום צמוד למדד המחירים לצרכן עפ"י החוק ובתנאי שכל תשלום ישולם במועד, להלן: "הסדר תשלומים דו חודשיים".
- 29.4.3 על אף האמור בסעיף 29.4.2 לעיל, המשלמים את הארנונה הכללית בהסדר כהגדרתו לעיל, בהוראת קבע בבנק שבו מתנהל חשבונם, ישלמו ארנונה שנתית ב- 12 תשלומים חודשיים צמודים למדד המחירים לצרכן. להלן: "הסדר תשלומים בהוראת קבע בבנק".
- 29.4.4 למשלמים הארנונה בהסדר כהגדרתו בסעיף 29.4.2 בלבד (הסדר תשלומים דו חודשיים) תינתן האפשרות לשלם הארנונה באמצעות הוראת קבע דרך כרטיסי האשראי. להלן: "הסדר תשלומים באמצעות כרטיסי אשראי".
- 29.4.5 תשלום שלא שולם עד למועד שנקבע בהסדר תשלומים כמפורט בסעיפים 29.4.2 או 29.4.3 או 29.4.4 – ייחשב היום הראשון של התקופה כמועד החיוב בתשלום הארנונה לצורך הוספת תשלומי הפיגורים על פי חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלום חובה) התש"ס-1980.
- 29.4.6 לא פרע מחזיק במועד שני תשלומים או יותר עפ"י ההסדר בסעיפים 29.4.2, 29.4.3 או 29.4.4 יתבטל ההסדר ומועד התשלום של מלוא הארנונה יהיה המועד שנקבע בסעיף 29.4.1 לצו והכל בכפוף להוראות חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלום חובה), תשי"מ-1980.
- 29.4.7 נדרשה העירייה לתת תעודה על תשלום חובות, כאמור בסעיף 324 לפקודת העיריות (נוסח חדש), לא יחולו הוראות הסדר התשלום על כי אחת החלופות הנ"ל, והמחזיק ישלם לעירייה, במזומן או בשיק בנקאי בלבד, גם את חוב הארנונה היחסי המגיע ממנו עד המועד הקבוע באישור הנדרש.

- 29.3 **סייגים למתן הנחות בארנונה**
- 29.3.1 הזכאי ליותר מהנחה אחת (פרט להנחה על תשלום מראש) ייחנה מהנחה אחת בלבד בשיעור ההנחה הגבוה שבהם.
- 29.3.2 מי שקיבל הנחה ולא שילם את מלוא הסכום שהיה חייב לשלמו לאחר ניכוי ההנחה (להלן: "יתרת הארנונה") עד ליום ה- 31.12.2017 תחיה ההנחה שנקבעה לו בטלה מאותו יום ותיווסף ליתרת הארנונה.
- 29.4 **מועדי תשלום הארנונה לשנת 2017 והסדרי תשלום**
- 29.4.1 בתוקף סמכותה לפי סעיף 274 ג' לפקודת העיריות, מחליטה המועצה לקבוע כי מועד תשלום הארנונה במלואה לשנת 2017 יחול ביום ה- 1.1.2017.
- 29.4.2 מבלי לפגוע במועד שצוין לעיל ולנוחות התושבים, הוחלט לאפשר לשלם את החיוב הכולל בארנונה לכל השנה ב-6 תשלומים דו-חודשיים שווים עד המועדים המפורטים להלן: 13.1.2017 (בגין תקופה 1), 14.3.2017 (בגין תקופה 2), 14.5.2017 (בגין תקופה 3), 14.7.2017 (בגין תקופה 4), 14.9.2017 (בגין תקופה 5), 14.11.2017 (בגין תקופה 6), כאשר כל תשלום צמוד למדד המחירים לצרכן עפ"י החוק ובתנאי שכל תשלום ישולם במועד, להלן: "הסדר תשלומים דו חודשיים".
- 29.4.3 על אף האמור בסעיף 29.4.2 לעיל, המשלמים את הארנונה הכללית בהסדר כהגדרתו לעיל, בהוראת קבע בבנק שבו מתנהל חשבונם, ישלמו ארנונה שנתית ב-12 תשלומים חודשיים צמודים למדד המחירים לצרכן. להלן: "הסדר תשלומים בהוראת קבע בבנק".
- 29.4.4 למשלמים הארנונה בהסדר כהגדרתו בסעיף 29.4.2 בלבד (הסדר תשלומים דו חודשיים) תינתן האפשרות לשלם הארנונה באמצעות הוראת קבע דרך כרטיסי האשראי. להלן: "הסדר תשלומים באמצעות כרטיסי אשראי".
- 29.4.5 תשלום שלא שולם עד למועד שנקבע בהסדר תשלומים כמפורט בסעיפים 29.4.2 או 29.4.3 או 29.4.4 - ייחשב היום הראשון של התקופה כמועד החיוב בתשלום הארנונה לצורך הוספת תשלומי הפיגורים על פי חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלום חובה) התש"ס-1980.
- 29.4.6 לא פרע מחזיק במועד שני תשלומים או יותר עפ"י ההסדר בסעיפים 29.4.2, 29.4.3 או 29.4.4 יתבטל ההסדר ומועד התשלום של מלוא הארנונה יהיה המועד שנקבע בסעיף 29.4.1 לצו והכל בכפוף להוראות חוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), תש"מ-1980.

לשחות

קבלה למשלם

עיריית חולון
 מיטלה המבורוח | אגף המכירת
 פועל יומם 08 תלמי 0900 3637200
 08-5822271 ו 08-5822241

06/08/2014

קו פתוח
 לגורים

פקודת תשלום

58312

בוטל 5

סוסיאן יעקב

במשא פיסים

12531297

חולון

12

יסים
 בשעות: 08
 ובין
 בשעות: 08
 04-07 271
 ביתן
 בכרטיס דאי
 בטל
 1-800-580-26
 03-11208
 ובאתר העירייה:
 www.holon.muni.il

מס' זיהוי פני	פרטים	מס' זיהוי פני	תאריך הפעולה	תאריך שירות	מחיר	סכום
12523700100	בוטל 5 חולון	12523700100	תשלום שוטף	ארנונה	405	656.80
12523700100	בוטל 5 חולון	12523700100	תשלום שוטף	פיג. ארנונה תשלום שוטף	426	-1.90
12523700100	בוטל 5 חולון	12523700100	תשלום שוטף	אגרות גביית תשלום שוטף	479	15.00

878
 8/14

דמי ישיבה/תשלום חודשי
 06/08/14 16:50
 0538980 884-198 01
 760424 2660000086 6170400 104915320
 669.99

06/08/2014
 חתמת זהות הקופה
 רק במקום זה
 החשבונית מוקדמת בכל הכנסת
 המכס המסוי

8610491532
 מספר הסליקה

669.90
 סכום תשלום

פרטי המדרוח: נירית יחזקאל

13 המידע האישי שלי ברשות

חולון

שם יעקב טוסיאן זמות: 022531297 משלם/לקוח: 22531297 (העג רשי)

ת.ד.פ.

מצב חשבון

חולון

פחם תנועת לשרות

03/07/2016 הסכמים מעודכנים ליום:

מזהה: 12523700100 | תאריך: 11-מגורים_אזור א בבוסל 6 | שחוב ארומה

פועל	מקום תשלום	תאריך רישום	יום ערך	חובה	זכות
1-2/2014		01/02/2014	01/01/2014	₪ 644.30	
תשלום תקופתי	הדואר בנק	24/01/2014	01/01/2014		₪ 644.30
3-4/2014		01/03/2014	01/03/2014	₪ 642.40	
תשלום תקופתי	הדואר בנק	25/03/2014	24/03/2014		₪ 642.40
5-6/2014		01/05/2014	01/05/2014	₪ 637.30	
7-8/2014		01/07/2014	01/07/2014	₪ 639.80	
תשלום תקופתי	הדואר בנק	04/08/2014	03/08/2014		₪ 639.80
תשלום שוטף	הדואר בנק	07/08/2014	06/08/2014		₪ 656.80
9-10/2014		01/09/2014	01/09/2014	₪ 642.40	
תשלום תקופתי	הדואר בנק	29/09/2014	01/09/2014		₪ 642.40
11-12/2014		01/11/2014	01/11/2014	₪ 642.40	
עד 31/12	הדואר בנק	28/11/2014	27/11/2014		₪ 642.40
עד 31/12	הדואר בנק	28/11/2014	27/11/2014		₪ -0.40

סה"כ חובים:	₪ 3,848.60	סה"כ זיכויים:	₪ 3,867.70
רבות:	₪ 14.43	הצמדה:	₪ 5.04
סה"כ יתרה:	₪ 0.37		

חזרה

ט.ל.ה.

שחתי תשורת זמינה

- פירוי חשב
- פירוי חשב
- מצב חשבון
- שוברי תשלום
- צווינת המים שלי
- הודעת דחייה שלי
- רשימת עסקים
- מידע הנדסי
- מידע דאגורפי
- המקומון שלי
- תקדי רשמי
- היערך
- לאחר הרשומ
- תפריט מני
- פירוי מני
- שירותי סיסמא
- ביטול מני
- שירותי נמדעי הממשלה
- משרדים ורשויות
- מידע על פי נושאים
- מידע על פי קהלי עד
- מדורים
- שירותים

14

הסידע האישי שלי ברשות

שם: יעקב סטויאן זהות: 022531297 משלם/לקוח: 22531297 (תע"ד רישום)

חולון (לפי)

city4u

הדפס

מצב חשבון

פחם המועד לשרות

מזהה: 12623700100 | תאריך: 11-מגורים_אזור א בבסל 5 | שרות ארמנה | הסכומים מעודכנים ליום: 04/07/2016

פועלה	מקום תשלום	תאריך רישום	יום ערך	חובה	זכות
1-2/2016		01/02/2016	01/02/2016	657.28 ₪	
תשלום תקופתי	יזיה	24/01/2016	01/02/2016		657.28 ₪
3-4/2016		01/03/2016	01/03/2016	653.96 ₪	
תשלום תקופתי	יזיה	25/03/2016	01/03/2016		653.96 ₪
5-6/2016		01/05/2016	01/05/2016	648.66 ₪	
תשלום תקופתי	יזיה	10/06/2016	10/06/2016		648.66 ₪
7-8/2016		01/07/2016	01/07/2016	651.96 ₪	
תשלום שוטף	יזיה	04/07/2016	04/07/2016		657.88 ₪

סה"כ חובים:	2,611.86 ₪	סה"כ זיכויים:	2,617.78 ₪
ריבית:	3.27 ₪	הצמדה:	2.65 ₪
סה"כ יתרה:	0.00 ₪		

אי תצורה

ח.ל.ח.

שרותי רשות זמנית

- פרטי תושב
- פירוט חובות
- מצב חשבון
- שוברי תשלום
- צריכת המים שלי
- דוחות המניה שלי
- רישוי עסקים
- מחירי הנדסי
- מידע אוגריפי
- המקומות שלי
- תוקד רשותי
- תעוד
- לאחד הרשות

תכונות מני

- ערוץ מני
- שירותי סיסמא
- ביטול מני

שרותי מודעי הממשלה

- משרדים ורשומות
- מידע על פי משאמי
- מידע על פי קהילי יעו
- מודיעים
- שירותים

צו הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) (קביעת שיעור ריבית צמודה), תשע"ד-2014
נוסח מלא ומעודכן

צו הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) (קביעת שיעור ריבית צמודה), תשע"ד-2014

15

רשויות ומשפט מנהלי – רשויות מקומיות – תשלומי חובה – ריבית משפט פרטי וכלכלה – כספים – ריבית – שיעורים והצמדה

תוכן ענינים

1	<u>Go</u>	קביעת שיעור ריבית צמודה אחר	סעיף 1
1	<u>Go</u>	ביטול	סעיף 2
1	<u>Go</u>	תחולה	סעיף 3

צו הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) (קביעת שיעור ריבית צמודה), תשע"ד-2014*

בתוקף סמכותנו לפי ההגדרה "תשלומי פיגורים" בסעיף 1 לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ס-1980 (להלן – התוק), אנו מצווים לאמור:

1.	שיעור הריבית הצמודה שיווסף לתשלום של תשלומי חובה יהיה, על אף האמור בהגדרה "תשלומי פיגורים" שבסעיף 1 לחוק, 0.5%.	קביעת שיעור ריבית צמודה אחר
2.	צו הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) (קביעת שיעור ריבית צמודה), התשס"א-2000 – בטל.	ביטול
3.	צו זה יחול לגבי תשלומי פיגורים לתקופה שמיום פרסום פרסום צו זה ברשומות.	תחולה

כ"ח באייר התשע"ד (28 במאי 2014)

גדעון סער
שר הפנים

יאיר לפיד
שר האוצר

חודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן

* מורסם ק"ת תשע"ד מס' 7381 מיום 2.6.2014 עמ' 1177.

נבו הוצאה לאור בע"מ nevo.co.il המאגר המשפטי הישראלי

M:מאגרי המידע והרשויות המסלולות ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה קביעת שיעור ריבית doc.

**צו הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה)
(קביעת שיעור ריבית צמודה), התשע"ד-2014**

בחוק סמכותנו לפי ההגדרה "תשלומי פיגורים" בסעיף 1 לחוק הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה), התש"ם-1980 (להלן – החוק), אנו מצווים לאמור:

1. שיעור הריבית הצמודה שיווסף לתשלום של תשלומי חובה יהיה, על אף האמור בקביעת שיעור ריבית צמודה אחר בהגדרה "תשלומי פיגורים" שבסעיף 1 לחוק, 0.5%.
2. צו הרשויות המקומיות (ריבית והפרשי הצמדה על תשלומי חובה) (קביעת שיעור ביטול ריבית צמודה) התשס"א-2000 – בטל.
3. צו זה יחול לגבי תשלומי פיגורים לתקופה שמיום פרסום פרסום צו זה ברשומות.

כ"ח באייר התשע"ד (28 במאי 2014)
(חמ 3052-3)

16

יאיר לפיד
שר האוצר

גדעון סער
שר הפנים

¹ סיח התש"ם, עמ' 46, התש"ס, עמ' 72.
² ק"ת התשס"א, עמ' 59.

**תקנות התקשורת (בזק ושידורים) (חישוב תשלומים בעד שירותי בזק
והצמדתם) (הוראת שעה), התשע"ד-2014**

בחוק סמכותי לפי סעיפים 15(א) ו-16(ד) ו-59 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, ובהסכמת שר האוצר, אני מתקן תקנות אלה:

1. על אף האמור בתקנה 2(א) לתקנות התקשורת (בזק ושידורים) (חישוב תשלומים בעד שירותי בזק והצמדתם) התשס"ג-2003 (להלן – התקנות העיקריות), ובתקנה 2 לתקנות התקשורת (בזק ושידורים) (חישוב תשלומים בעד שירותי בזק והצמדתם) (הוראת שעה), התשע"ג-2013 –
 - (1) התשלומים לא יעודכנו ביום ד' בסיון התשע"ד (2 ביוני 2014);
 - (2) לענין יום עדכון התשלומים שחל ביום י"ד בסיון התשע"ה (1 ביוני 2015) יראו כאילו בתקנה 1 לתקנות העיקריות –
 - (א) בהגדרה "מקדם הפחתה", בפסקה (2) במקום פסקאות משנה (א) עד (ג) בא:

"(א) היה שיעור הצמיחה בין 1% (-) לבין 3% (-) – 0.878;

(ב) היה שיעור הצמיחה מעל ל-1% (-) – יחושב לפי הנוסחה שבפרט (1);

(ג) היה שיעור הצמיחה פחות מ-3% (-) – יחושב לפי הנוסחה שבפרט (2);

בתוספת כשהיא מועלית בחוקת ארבע;

¹ סיח התשמ"ב, עמ' 218; התשס"ה, עמ' 395; התשע"ג, עמ' 136.
² ק"ת התשס"ג, עמ' 1063; התשע"ג, עמ' 1270.
³ ק"ת התשע"ג, עמ' 1270.

עגירות חולון

תדוא המספני לשנת 2014

מקב חשבון החיובים בנו ארונות, הטלים והשקמויות לפי נתוני אגף הנלווה באספי שי"ח

נספח 2 לנספח 1 - פירוט

מס'.	שם החשבון	גביה השנה	גביה פנימים	סה"כ גביה בשנת תדוא
א	משכנתה על בסיס חיוב שנת			
		ארוחה	5,484	233,549
		ארוחה למגורים	20,610	254,410
1.1	ארוחה אחרת			
1.2	סה"כ ארוחה	26,094	487,959	
2	אגרות מים וביוב			
		אגרות מים	199	199
		אגרות ביוב	199	199
2.1	אגרות ביוב	114	114	
2.3	אגרות שפירה	129	129	
3	סה"כ חשבונות על בסיס חיוב שנת חוזר	26,536	488,401	
ב	משכנתה על בסיס חיוב חד פעמי			
		תורה וקפסות תורה	6,497	17,200
		קפסות	2,924	2,924
		עצמיות חינוך	10,458	10,458
		עצמיות תרבות	3,294	3,294
3	סה"כ חשבונות	43,810	69,065	
4	סה"כ פיתוח	14,462	39,420	
5	אגרות בניח	9,937	9,937	
8	אחרות (תערת 2)	5,722	18,357	
9	פיקול אשפה	621	9,928	
10	סה"כ חשבונות על בסיס חיוב חד-פעמי	84,494	180,583	
14	סה"כ	111,030	668,984	
15		557,954		